

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 31 sierpnia 2001 r.

Nr 90

TREŚĆ:

Poz.:

USTAWY:

- 993 — z dnia 5 lipca 2001 r. o ratyfikacji Konwencji o prawie właściwym dla wypadków drogowych 6518
- 994 — z dnia 19 lipca 2001 r. o ratyfikacji Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej 6518
- 995 — z dnia 20 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym 6518

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 996 — z dnia 24 lipca 2001 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu łączenia, podziału, reorganizacji i likwidacji jednostek badawczo-rozwojowych 6519
- 997 — z dnia 31 lipca 2001 r. w sprawie ochrony fizycznej materiałów jądrowych 6522
- 998 — z dnia 14 sierpnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu zawieszania spłat pożyczek i kredytów osobom spełniającym powszechny obowiązek obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz członkom ich rodzin 6527
- 999 — z dnia 21 sierpnia 2001 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie sposobu zaliczania wartości nieruchomości pozostawionych za granicą na pokrycie ceny sprzedaży nieruchomości lub opłat za użytkowanie wieczyste oraz sposobu ustalania wartości tych nieruchomości 6527
- 1000 — z dnia 29 sierpnia 2001 r. w sprawie opłat związanych z ochroną wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów przemysłowych, znaków towarowych, oznaczeń geograficznych i topografii układów scalonych 6529

ROZPORZĄDZENIA PREZESA RADY MINISTRÓW:

- 1001 — z dnia 14 sierpnia 2001 r. w sprawie kontroli dewizowej w jednostkach organizacyjnych Urzędu Ochrony Państwa 6535
- 1002 — z dnia 29 sierpnia 2001 r. w sprawie wyborów przedterminowych do Rady Miejskiej w Białym Borze 6537

ROZPORZĄDZENIA:

- 1003 — Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 sierpnia 2001 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad podziału części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego 6538
- 1004 — Ministra Finansów z dnia 27 sierpnia 2001 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad, trybu i terminów opracowania materiałów do projektu ustawy budżetowej na rok 2002 6539
- 1005 — Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 23 sierpnia 2001 r. w sprawie sposobu przekazywania, przechowywania i udostępniania dokumentów z wyborów do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej 6540
- 1006 — Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 sierpnia 2001 r. w sprawie ustalenia regulaminu wyścigów konnych 6541
- 1007 — Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 sierpnia 2001 r. w sprawie warunków i trybu udzielania zezwoleń na kierowanie stajnią wyścigową, licencji na trenowanie koni, dosiadanie (powożenie) koni oraz pełnienie funkcji sędziego wyścigowego 6558
- 1008 — Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 sierpnia 2001 r. w sprawie wysokości opłat uiszczanych na rzecz Polskiego Klubu Wyścigów Konnych za wydanie zezwolenia na organizowanie wyścigów konnych, za udzielenie zezwolenia na kierowanie stajnią wyścigową i licencji na trenowanie koni oraz dosiadanie (powożenie) koni, a także pełnienie funkcji sędziego wyścigowego oraz za rejestrację barw wyścigowych i zgłoszenie konia do wyścigów 6559
- 1009 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 sierpnia 2001 r. w sprawie wysokości i szczegółowych zasad ustalania kosztów postępowania w sprawach nieletnich 6561
- 1010 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 sierpnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu przeprowadzania wywiadów środowiskowych o nieletnich 6562

(ciąg dalszy spisu treści na stronie następnej)

1011	— Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 sierpnia 2001 r. w sprawie pobierania przez notariuszy opłat sądowych od wniosków o wpis do księgi wieczystej zamieszczanych w aktach notarialnych	6563
1012	— Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2001 r. w sprawie szczegółowego trybu postępowania w sprawach o nadanie Medalu za Zastugi dla Policji, sposobu wręczania i noszenia odznaki Medalu, prowadzenia ewidencji osób wyróżnionych i pozbawionych Medalu oraz wzorów odpowiednich dokumentów	6564
1013	— Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 1 sierpnia 2001 r. w sprawie sposobu prowadzenia ewidencji grobów	6568
1014	— Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 27 sierpnia 2001 r. w sprawie utworzenia obwodów głosowania na polskich statkach morskich w wyborach do Sejmu i do Senatu	6569
1015	— Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 27 czerwca 2001 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych	6570

993

USTAWA

z dnia 5 lipca 2001 r.

o ratyfikacji Konwencji o prawie właściwym dla wypadków drogowych.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Konwencji o prawie właściwym dla wypadków drogowych, sporządzonej w Hadze dnia 4 maja 1971 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

994

USTAWA

z dnia 19 lipca 2001 r.

o ratyfikacji Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 15 listopada 2000 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

995

USTAWA

z dnia 20 lipca 2001 r.

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym.

Art. 1. W ustawie z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz.U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231 i Nr 142, poz. 702 i 703, z 1996 r. Nr 137, poz. 640, z 1997 r. Nr 111, poz. 722, Nr 123, poz. 776 i 780, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 943 i Nr 162, poz. 1104, z 1998 r. Nr 139, poz. 905 i Nr 161, poz. 1076, z 1999 r. Nr 50, poz. 499, Nr 57, poz. 596 i Nr 95, poz. 1100, z 2000 r. Nr 68, poz. 805 i Nr 105, poz. 1107 oraz z 2001 r. Nr 12, poz. 92, Nr 39, poz. 459, Nr 56, poz. 580, Nr 63, poz. 639 i Nr 80, poz. 858) w art. 33b:

a) w ust. 3 w zdaniu wstępnym po wyrazach „również zawierać” dodaje się wyrazy „, z zastrzeżeniem ust. 3a,”

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. W przypadku umów kontraktacji lub innych umów o podobnym charakterze, oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, może być złożone tylko raz w okresie obowiązywania umowy. Oświadczenie to sporządza się jako osobny dokument. Dokument ten powinien zawierać elementy, o których mowa w ust. 2 pkt 1—3,

oraz datę zawarcia i przedmiot umowy, datę sporządzenia tego dokumentu oraz czytelny podpis składającego oświadczenie. Dokument sporządza się w dwóch egzemplarzach. Oryginał jest przekazywany nabywcy.

3b. W przypadku rezygnacji ze zwolnienia od podatku, określonego w art. 7 ust. 1 pkt 7, składający oświadczenie, o którym mowa w ust. 3a, informuje o tym niezwłocznie nabywcę.”,

c) w ust. 4 w pkt 2 po wyrazach „rolnika ryczałtowego” dodaje się wyrazy „nie później niż 14 dnia od dnia zakupu, z wyjątkiem przypadku, gdy rolnik ma zawartą umowę z podmiotem nabywającym produkty rolne na dłuższy termin płatności”,

d) w ust. 7 po wyrazach „VAT RR” dodaje się wyrazy „oraz dokument, o którym mowa w ust. 3a,”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem 3 września 2001 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

996

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 lipca 2001 r.

w sprawie szczegółowych warunków i trybu łączenia, podziału, reorganizacji i likwidacji jednostek badawczo-rozwojowych.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 33, poz. 388) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie — rozumie się przez to ustawę z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych,
- 2) jednostce — rozumie się przez to jednostkę badawczo-rozwojową określoną w art. 1 ust. 1 i 2 ustawy.

Rozdział 2

Łączenie jednostek

§ 2. 1. Łączenie jednostek polega na utworzeniu jednej jednostki z dwóch lub więcej jednostek, które w wyniku połączenia utracą osobowość prawną.

2. Łączenie jednostek może polegać na włączeniu do jednej jednostki innej jednostki lub kilku jednostek, które w wyniku połączenia utracą osobowość prawną.

3. Jednostka, do której włączono inną jednostkę lub kilka jednostek, może zachować dotychczasową nazwę.

4. Jednostka utworzona w wyniku połączenia albo jednostka, do której włączono inną jednostkę lub jednostki, przejmuje pracowników, mienie oraz należności i zobowiązania jednostek podlegających łączeniu.

§ 3. W celu dokonania oceny łączonych jednostek oraz opracowania warunków, na jakich zostanie dokonane ich połączenie, organ właściwy do dokonania łączenia powołuje komisję i wyznacza jej przewodniczącego. W skład komisji wchodzi: przedstawiciele orga-

nów sprawujących nadzór nad łączonymi jednostkami, dyrektorzy jednostek oraz po jednym przedstawicielu rad naukowych i zakładowych organizacji związkowych. Do składu komisji mogą być również powołani przedstawiciele banków obsługujących jednostki oraz inne osoby wyznaczone przez organy sprawujące nadzór i jednostki podlegające łączeniu.

§ 4. 1. Akt o połączeniu jednostek zawiera:

- 1) oznaczenie łączonych jednostek:
  - a) nazwy i siedziby,
  - b) numery identyfikacyjne REGON,
  - c) numery identyfikacji podatkowej NIP,
- 2) określenie jednostki utworzonej w wyniku połączenia, z uwzględnieniem danych, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy, a w przypadku wymienionym w § 2 ust. 2 — określenie jednostki, do której włącza się inną jednostkę lub jednostki,
- 3) określenie terminu połączenia i daty sporządzenia sprawozdań finansowych łączonych jednostek.

2. Jeżeli łączenie jednostek następuje w ciągu roku obrotowego, akt o połączeniu powinien określać także zasady łączenia planów rzeczowo-finansowych jednostek, podziału nagród, premii i innych świadczeń.

§ 5. 1. Przejęcie mienia łączonych jednostek następuje na podstawie ich sprawozdań finansowych sporządzonych na dzień poprzedzający dzień połączenia, zbadanych i zatwierdzonych przez organ sprawujący nadzór nad łączonymi jednostkami. Przejęciu podlegają wszystkie aktywa i pasywa łączonych jednostek.

2. Przejęcia mienia oraz zobowiązań i należności łączonych jednostek dokonuje w formie protokołu zdawczo-odbiorczego jednostka powstająca w wyniku połączenia albo jednostka, do której włączono inną jednostkę lub jednostki.

§ 6. Jednostka utworzona w wyniku połączenia lub jednostka, do której włączono inną jednostkę lub jednostki, wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki, których podmiotem były łączone jednostki, bez względu na ich charakter prawny.

§ 7. 1. Tymczasowy kierownik jednostki utworzonej w wyniku połączenia składa wnioski o wpisanie tej jednostki do Krajowego Rejestru Sądowego oraz o wykreślenie z tego Rejestru jednostek podlegających połączeniu.

2. Dyrektor jednostki, do której włączono inną lub inne jednostki, składa wnioski o dokonanie w Krajowym Rejestrze Sądowym odpowiednich zmian dotyczących tej jednostki oraz o wykreślenie z tego Rejestru włączonej lub włączonych jednostek.

§ 8. 1. W chwili połączenia jednostek, o których mowa w § 2 ust. 1, kończy się kadencja rad naukowych połączonych jednostek. Do czasu utworzenia rady naukowej jednostki, powstałej w wyniku połączenia, jej zadania określone w ustawie wykonuje tymczasowa rada naukowa.

2. W skład tymczasowej rady naukowej wchodzi członkowie rad naukowych połączonych jednostek.

3. Tymczasowa rada naukowa sprawuje swoje funkcje nie dłużej niż przez okres trzech miesięcy, licząc od dnia połączenia jednostek.

4. W razie dokonania łączenia jednostek, o którym mowa w § 2 ust. 2, rada naukowa jednostki lub jednostek włączanych do innej jednostki działa do chwili wykreślenia tej jednostki lub jednostek z Krajowego Rejestru Sądowego, a rada naukowa jednostki, do której włączono inną jednostkę lub jednostki, działa do dnia zakończenia swojej kadencji.

Rozdział 3

Podział jednostki

§ 9. 1. Podział jednostki polega na:

- 1) utworzeniu z jednostki dwóch lub więcej jednostek,
- 2) wydzieleniu z jednostki określonych komórek organizacyjnych w celu włączenia ich do innej jednostki,
- 3) wydzieleniu z jednostki określonych komórek organizacyjnych i utworzeniu innej jednostki lub jednostek.

2. Jednostki utworzone w wyniku podziału przejmują pracowników i mienie jednostki ulegającej podziałowi.

3. Jednostki utworzone w wyniku podziału odpowiadają solidarnie za zobowiązania jednostki ulegającej podziałowi, chyba że za zgodą wierzycieli, w drodze umowy, zostanie dokonany inny podział zobowiązań.

4. Mienie wydzielonych komórek organizacyjnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, może być przekazywane odpłatnie, z uwzględnieniem art. 13 ust. 4 ustawy.

§ 10. Akt o podziale jednostki zawiera:

- 1) określenie jednostki ulegającej podziałowi:
  - a) nazwę i siedzibę,
  - b) numer identyfikacyjny REGON,
  - c) numer identyfikacji podatkowej NIP,
- 2) określenie terminu podziału,
- 3) określenie jednostek, które będą utworzone w wyniku podziału lub do których będą włączone komórki organizacyjne jednostki ulegającej podziałowi,
- 4) określenie komórek organizacyjnych, które będą wydzielone z jednostki w celu ich włączenia do innej jednostki lub jednostek tworzonych w wyniku podziału,
- 5) ustalenia dotyczące sposobu podziału mienia oraz rozliczeń z tytułu zobowiązań, przejęcia uprawnień i obowiązków wynikających z decyzji administracyjnych.

§ 11. 1. W celu dokonania oceny podziału jednostki oraz opracowania warunków tego podziału organ sprawujący nadzór nad tą jednostką powołuje komisję.

2. Komisja, o której mowa w ust. 1, sporządza szczegółowe propozycje podziału jednostki, a także propozycje podziału mienia i zobowiązań, na podstawie zbadanego sprawozdania finansowego i spisu inwentaryzacyjnego zarządzanego przez dyrektora jednostki ulegającej podziałowi.

§ 12. Organ wydający akt o podziale powinien, w miarę możliwości, uwzględnić propozycje komisji, o której mowa w § 11 ust. 1, oraz ewentualne wnioski rady naukowej i dyrektora jednostki podlegającej podziałowi.

§ 13. 1. Akt o utworzeniu jednostki lub jednostek powstających w wyniku podziału wydaje organ, który wydał akt o podziale.

2. Organ określony w ust. 1 wydaje decyzję o przydzieleniu jednostce lub jednostkom powstającym w wyniku podziału składników mienia niezbędnych do prowadzenia działalności.

§ 14. Do podziału jednostki stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 2.

Rozdział 4

Reorganizacja jednostki

§ 15. Reorganizacja jednostki polega na:

- 1) zmianie przedmiotu lub zakresu jej działania,
- 2) zmianie dotychczasowej nazwy,
- 3) zmianie organu sprawującego nadzór nad jednostką,
- 4) dokonaniu zmian w strukturze organizacyjnej jednostki, a w szczególności:
  - a) likwidacji zakładu (zakładu doświadczalnego), oddziału lub innej wyodrębnionej organizacyjnej części jednostki,
  - b) przekazaniu lub sprzedaży wyodrębnionych organizacyjnie i gospodarczo części jednostki.

§ 16. 1. Reorganizacja jednostki, o której mowa w § 15 pkt 1—3, następuje w drodze zmiany aktu o utworzeniu tej jednostki, a następnie dokonania zmian w jej statucie.

2. Reorganizacja jednostki, o której mowa w § 15 pkt 4, następuje w drodze zmiany jej regulaminu organizacyjnego. O zamiarze przeprowadzenia reorganizacji jednostka zawiadamia organ sprawujący nad nią nadzór.

Rozdział 5

Likwidacja jednostki

§ 17. Likwidacja jednostki polega na zakończeniu jej działalności operatywnej, zadysponowaniu jej mieniem, zaspokojeniu lub zabezpieczeniu wierzycieli oraz wykreśleniu jednostki z Krajowego Rejestru Sądowego.

§ 18. 1. W celu szczegółowego ustalenia warunków likwidacji jednostki organ sprawujący nadzór nad jednostką powołuje komisję.

2. W skład komisji, o której mowa w ust. 1, wchodzi: przedstawiciel organu sprawującego nadzór nad jednostką, dyrektor jednostki lub osoba przez niego upoważniona, po jednym przedstawicielu rady naukowej oraz zakładowych organizacji związkowych. Do komisji może być powołany przedstawiciel Rady Głównej Jednostek Badawczo-Rozwojowych, przedstawiciel banku obsługującego działalność jednostki oraz kandydat na likwidatora.

3. Komisja opracowuje dla organu sprawującego nadzór nad jednostką opinię zawierającą w szczególności:

- 1) ocenę możliwości dalszego wykonywania przez jednostkę zadań, o których mowa w art. 2 ust. 2 ustawy,
- 2) analizę stanu organizacyjno-prawnego oraz ocenę stanu ekonomiczno-finansowego, ze szczególnym uwzględnieniem statusu prawnego majątku, wartości niematerialnych i prawnych, w tym praw autorskich,
- 3) analizę stanu kadrowego wraz z ewentualnymi propozycjami kontynuowania przez pracowników naukowych badań naukowych i prac rozwojowych prowadzonych przez nich w jednostce,
- 4) analizę możliwości zaspokojenia lub zabezpieczenia zobowiązań,
- 5) propozycje zadysponowania mienia z uwzględnieniem możliwości kontynuowania przez pracowników naukowych badań naukowych i prac rozwojowych dotychczas prowadzonych przez nich w jednostce,
- 6) wnioski o celowości i sposobie przeprowadzenia likwidacji jednostki.

§ 19. Akt o likwidacji jednostki zawiera:

- 1) oznaczenie jednostki podlegającej likwidacji,

- 2) oznaczenie dnia otwarcia i zakończenia likwidacji,
- 3) oznaczenie terminu zakończenia działalności operatywnej jednostki,
- 4) określenie sposobu i trybu zadysponowania mieniem jednostki,
- 5) określenie sposobu uregulowania zobowiązań.

§ 20. Jednostka w likwidacji jest prowadzona pod jej dotychczasową nazwą, z dodaniem oznaczenia „w likwidacji”.

§ 21. Z dniem otwarcia likwidacji jednostki ulega rozwiązaniu rada naukowa tej jednostki.

§ 22. 1. Od dnia otwarcia likwidacji do dnia zakończenia likwidacji jednostką zarządza likwidator wyznaczony przez organ sprawujący nadzór nad jednostką.

2. Likwidator działa na podstawie umowy zawartej z organem, o którym mowa w ust. 1.

3. Umowa powinna określać w szczególności:

- 1) podstawowe obowiązki likwidatora,
- 2) wynagrodzenie likwidatora,
- 3) warunki rozwiązania umowy.

4. Wynagrodzenie likwidatora jest finansowane ze środków likwidowanej jednostki i zaliczane do kosztów likwidacji.

5. Likwidator wykonuje prawa i obowiązki dyrektora likwidowanej jednostki w zakresie niezbędnym do zakończenia działalności jednostki.

§ 23. 1. Do obowiązków likwidatora należy w szczególności:

- 1) sporządzenie planu finansowego likwidacji,
- 2) opracowanie harmonogramu likwidacji jednostki,
- 3) zgłoszenie do Krajowego Rejestru Sądowego wniosku o wpisanie otwarcia likwidacji jednostki,
- 4) zawiadomienie banku obsługującego działalność jednostki o otwarciu likwidacji,
- 5) składanie organowi sprawującemu nadzór okresowych sprawozdań z przebiegu likwidacji,
- 6) sporządzenie sprawozdania finansowego według zasad określonych w odrębnych przepisach,
- 7) egzekucja należności, zaspokojenie lub zabezpieczenie wierzycieli,
- 8) zagospodarowanie mienia według wskazań organu sprawującego nadzór nad likwidowaną jednostką,

- 9) rozwiązanie stosunku pracy z pracownikami jednostki,
- 10) zgłoszenie wniosku o wykreślenie jednostki z Krajowego Rejestru Sądowego,
- 11) przekazanie materiałów do archiwum, zgodnie z odrębnymi przepisami.

2. Zobowiązania likwidowanej jednostki, niezaspokojone przez likwidatora, przejmuje organ sprawujący nadzór nad jednostką.

§ 24. O otwarciu likwidacji jednostki likwidator ogłasza dwukrotnie w dzienniku o zasięgu ogólnokrajowym, wzywając wierzycieli do zgłoszenia ich wierzytelności w terminie nie dłuższym niż 30 dni od daty ostatniego ogłoszenia. Okres między opublikowaniem pierwszego i drugiego ogłoszenia nie powinien być krótszy niż 7 dni i nie dłuższy niż 14 dni.

§ 25. Z dniem otwarcia likwidacji jednostki wygasają wszelkie pełnomocnictwa udzielone przed tym terminem.

§ 26. W razie braku możliwości podjęcia działań przewidzianych w § 23 ust. 1, likwidator występuje do organu sprawującego nadzór nad likwidowaną jednostką z wnioskiem o udzielenie wskazań co do dalszego działania.

§ 27. Po zakończeniu likwidacji jednostki organ sprawujący nadzór nad likwidowaną jednostką składa wnioski o wykreślenie jednostki z Krajowego Rejestru Sądowego.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 28. W sprawach łączenia, podziału, reorganizacji i likwidacji jednostek niezakończonych do dnia wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 29. Koszty postępowania w sprawie łączenia, podziału, reorganizacji lub likwidacji ponoszą jednostki uczestniczące w tym postępowaniu.

§ 30. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 marca 1995 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu łączenia, podziału, reorganizacji i likwidacji jednostek badawczo-rozwojowych (Dz. U. Nr 37, poz. 180 i z 2000 r. Nr 53, poz. 640).

§ 31. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

997

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 lipca 2001 r.

w sprawie ochrony fizycznej materiałów jądrowych.

Na podstawie art. 42 pkt 2 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. — Prawo atomowe (Dz. U. z 2001 r. Nr 3, poz. 18) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje przedsięwzięć organizacyjnych i technicznych w zakresie ochrony fizycznej materiałów jądrowych,
- 2) kategorie materiałów jądrowych i poziom ochrony fizycznej dla każdej z kategorii,
- 3) sposób przeprowadzenia kontroli systemu ochrony fizycznej materiałów jądrowych.

§ 2. Przedsięwzięcia organizacyjne i techniczne stanowią system ochrony fizycznej, za który jest odpowiedzialny kierownik jednostki organizacyjnej wykonującej działalność związaną z materiałami jądrowymi.

§ 3. 1. Do przedsięwzięć organizacyjnych ochrony fizycznej zalicza się w szczególności powołanie służby ochrony obiektu, kontrolowanie i ograniczenie dostępu do miejsc, w których znajdują się materiały jądrowe, oraz ustalenie zasad konwojowania, przekazywania, przejęcia i zabezpieczenia materiałów jądrowych w czasie transportu.

2. Do przedsięwzięć technicznych ochrony fizycznej zalicza się w szczególności stosowanie:

- 1) środków zabezpieczających miejsca, w których znajdują się materiały jądrowe, przed dostępem osób nieupoważnionych, a w szczególności środ-

ków mechanicznych, w tym ogrodzeń, ścian, stropów, drzwi, bram, zabezpieczeń otworów okiennych, dachowych i wentylacyjnych, atestowanych szaf pancernych, kaset stalowych, specjalnych zamków i klódek oraz innych urządzeń zabezpieczających,

- 2) elektronicznych urządzeń, w tym systemów alarmowych sygnalizujących zagrożenie, oraz systemów służących do obserwacji i rejestracji, a także łączności.

§ 4. 1. System ochrony fizycznej, o którym mowa w § 2, obejmuje w szczególności:

- 1) sposób rozmieszczenia poszczególnych środków i urządzeń zabezpieczających oraz sposób ich funkcjonowania i współdziałania,
- 2) sposób postępowania na wypadek zagrożenia lub zdarzenia radiacyjnego,
- 3) sposób postępowania w razie wykrycia kradzieży, aktów terroru, dywersji i sabotażu,
- 4) sposób postępowania w razie prób dostępu lub przebywania osób nieuprawnionych w poszczególnych strefach obszaru chronionego.

2. System ochrony fizycznej uwzględnia:

- 1) lokalizację jednostki organizacyjnej oraz rodzaj i zakres prowadzonej przez nią działalności,
- 2) kategorie materiałów jądrowych,
- 3) postać, lokalizację i ruch materiałów jądrowych,
- 4) rozmieszczenie urządzeń, instalacji lub ich części, istotnych w procesie wytwarzania, przetwarzania, przechowywania, stosowania i składowania materiałów jądrowych,
- 5) podstawowe zagrożenie projektowe zawierające opis potencjalnych zagrożeń, w szczególności polegających na próbie kradzieży materiału jądrowego lub sabotażu,
- 6) monitorowanie stanu bezpieczeństwa obiektu, w którym znajdują się materiały jądrowe,
- 7) zasady ochrony mienia przewidziane w odrębnych przepisach.

3. System ochrony fizycznej powinien zapewnić wykrywanie, zapobieganie przez odstraszenie lub opóźnianie sytuacji, o których mowa w ust. 1 pkt 3, jak również ocenę sytuacji i działanie sił interwencyjnych.

§ 5. Kierownik jednostki organizacyjnej, opracowując system ochrony fizycznej, w szczególności:

- 1) określa zadania związane z ochroną fizyczną,
- 2) zapewnia zainstalowanie i stosowanie przedsięwzięć technicznych, o których mowa w § 3 ust. 2,
- 3) zapewnia sprawne funkcjonowanie systemu ochrony fizycznej, w tym zasady bieżącej kontroli jego funkcjonowania,

- 4) ustala sposób postępowania w razie podjęcia aktów terroru, dywersji i sabotażu lub przypadków kradzieży,

- 5) zapewnia rejestrację osób mających dostęp do materiałów jądrowych.

§ 6. 1. Kierownik jednostki organizacyjnej wykonującej działalność związaną z materiałami jądrowymi ma obowiązek zapoznać pracowników, stosownie do ich obowiązków i uprawnień, z systemem ochrony fizycznej, jak również z wszelkimi zmianami tego systemu, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych.

2. Zadanie, o którym mowa w ust. 1, kierownik jednostki organizacyjnej może wykonać przez organizowanie szkoleń.

§ 7. 1. W przypadku wystąpienia aktów terroru, dywersji i sabotażu lub przypadków kradzieży, kierownik jednostki organizacyjnej:

- 1) dokonuje oceny zagrożenia, zabezpiecza miejsce zdarzenia oraz podejmuje niezbędne, możliwe w zaistniałej sytuacji, działania na terenie jednostki organizacyjnej w celu odzyskania materiału jądrowego, ujęcia sprawców, ograniczenia i likwidacji pozostałych szkód,
- 2) niezwłocznie zawiadamia najbliższą jednostkę Policji oraz Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki, zwanego dalej „Prezesem Agencji”, informując ich o charakterze dokonanych aktów, ich rozmiarze oraz ilości i rodzaju utraconego materiału jądrowego, a także o podjętych działaniach,
- 3) przedstawia Prezesowi Agencji, po dokonaniu analizy funkcjonowania systemu ochrony fizycznej, informację o przebiegu zdarzenia, ocenę skuteczności istniejącego systemu oraz ewentualne propozycje zmian w tym systemie.

2. Kierownik jednostki organizacyjnej podejmuje czynności określone w ust. 1 pkt 2 i 3 również w razie próby podjęcia jakichkolwiek aktów lub działalności, o których mowa w ust. 1.

§ 8. 1. Poziom ochrony fizycznej materiałów jądrowych jest uzależniony od kategorii, do której zostały zaliczone materiały jądrowe znajdujące się na obszarze jednostki organizacyjnej.

2. Materiały jądrowe podlegające ochronie i ich podział na kategorie określa załącznik do rozporządzenia.

3. Jeżeli w tym samym miejscu znajdują się materiały jądrowe różnych kategorii, stosuje się środki ochrony fizycznej przewidziane dla materiałów jądrowych o wyższym poziomie ochrony.

§ 9. 1. Dostęp do obszaru, w którym znajdują się materiały jądrowe (obszar chroniony), jest możliwy po uzyskaniu imiennego upoważnienia, zwanego dalej „identyfikatorem”, wydanego przez kierownika jednostki organizacyjnej.

2. Obszar chroniony dzieli się na:

- 1) strefę ścisłej ochrony, w której znajdują się materiały jądrowe kategorii I,
- 2) strefę wewnętrzną, w której znajdują się materiały jądrowe kategorii II,
- 3) strefę chronioną, w której znajdują się materiały jądrowe kategorii III.

3. W zależności od strefy, w jakiej osoba może przebywać, wyróżnia się następujące typy identyfikatorów:

- 1) identyfikator typu AA — pozwalający na nieograniczony, stały dostęp do strefy ścisłej ochrony,
- 2) identyfikator typu A — pozwalający na nieograniczony, stały dostęp do strefy wewnętrznej,
- 3) identyfikator typu B — pozwalający na nieograniczony, okresowy dostęp do strefy chronionej.

4. Osoby, które, zgodnie z posiadanym identyfikatorem, nie mają dostępu do danej strefy, mogą przebywać w tej strefie, za zgodą kierownika jednostki organizacyjnej lub osoby przez niego upoważnionej, wyłącznie pod nadzorem osób posiadających identyfikator właściwy dla tej strefy.

5. Identyfikator typu A i AA zawiera następujące elementy:

- 1) imię i nazwisko osoby upoważnionej,
- 2) datę wystawienia i numer identyfikatora,
- 3) fotografię osoby upoważnionej,
- 4) stanowisko służbowe osoby upoważnionej,
- 5) podpis kierownika jednostki organizacyjnej,
- 6) pieczęć jednostki organizacyjnej.

6. Identyfikator typu B zawiera elementy, o których mowa w ust. 5 pkt 1, 2, 5 i 6.

Rozdział 2

Ochrona fizyczna materiałów jądrowych w czasie ich wytwarzania, przetwarzania, przechowywania, stosowania i obrotu nimi oraz składowania

§ 10. Ochrona fizyczna materiałów jądrowych zaliczonych do III kategorii polega w szczególności na zastosowaniu następujących środków ochrony:

- 1) urządzeń zabezpieczających, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 1,
- 2) urządzeń do obserwacji miejsc, w których znajdują się materiały jądrowe.

§ 11. Ochrona fizyczna materiałów jądrowych zaliczonych do II kategorii polega na zastosowaniu środków, o których mowa w § 10, a ponadto na:

- 1) ograniczeniu liczby osób przebywających w strefie,
- 2) rejestracji osób wchodzących i opuszczających strefę,

3) rejestracji pojazdów wjeżdżających i wyjeżdżających ze strefy,

4) ograniczeniu parkowania prywatnych pojazdów mechanicznych do miejsc w tym celu wyznaczonych.

§ 12. Ochrona fizyczna materiałów jądrowych zaliczonych do I kategorii polega na zastosowaniu środków, o których mowa w § 10 i 11, a ponadto na:

- 1) zakazie wjazdu prywatnych pojazdów mechanicznych na teren strefy,
- 2) bezpośredniej obserwacji osób przebywających w strefie przez służbę ochrony obiektu,
- 3) patrolowaniu strefy przez służbę ochrony obiektu,
- 4) utrzymywaniu połączenia alarmowego z najbliższą jednostką Policji.

Rozdział 3

Ochrona fizyczna materiałów jądrowych podczas transportu

§ 13. 1. Materiały jądrowe podlegają ochronie fizycznej w czasie transportu międzynarodowego, krajowego i wewnętrznego na obszarze jednostek organizacyjnych.

2. Transport materiałów jądrowych powinien odbywać się w możliwie krótkim czasie, z uwzględnieniem tras zastępczych.

3. Przy transporcie materiałów jądrowych należy w szczególności:

- 1) unikać regularności w przewozach,
- 2) dostęp do informacji o przewozie ograniczyć w sposób zapewniający bezpieczeństwo transportu.

4. Ochrona fizyczna każdej kategorii materiałów jądrowych w czasie ich transportu międzynarodowego i krajowego wymaga wcześniejszego ustalenia między dostawcą, odbiorcą i przewoźnikiem czasu, miejsca i zasad przekazania materiałów jądrowych, a także sposobu przejęcia i ich zabezpieczenia oraz innych niezbędnych danych dotyczących transportowanego materiału.

5. W przypadku transportu międzynarodowego przewoźnik jest zobowiązany do wcześniejszego uzgadniania ze służbami granicznymi miejsca i czasu przekroczenia granicy przez transport.

6. Jeżeli transportuje się łącznie materiały jądrowe różnych kategorii, stosuje się środki ochrony fizycznej przewidziane dla materiałów jądrowych o wyższym poziomie ochrony.

§ 14. Ochrona fizyczna materiałów jądrowych zaliczonych do III kategorii w transporcie międzynarodowym i krajowym polega w szczególności na:

- 1) zapewnieniu łączności z najbliższą jednostką Policji,

- 2) odpowiednim oznakowaniu sztuki przesyłki lub opakowania zbiorczego i dokumentu przewozowego określającego kategorię transportowanego materiału jądrowego,
- 3) właściwym zabezpieczeniu sztuki przesyłki lub opakowania zbiorczego, w tym przez stosowanie zamków i plomb,
- 4) kontroli środka transportu przed załadunkiem, ze szczególnym uwzględnieniem sprawności i bezpieczeństwa środka transportu,
- 5) ustaleniu punktu, gdzie będą przekazywane informacje o przebiegu przewozu.

§ 15. 1. Ochrona fizyczna materiałów jądrowych zaliczonych do II kategorii w transporcie międzynarodowym i krajowym polega na zastosowaniu środków ochrony, o których mowa w § 14, a ponadto na:

- 1) umieszczeniu materiału jądrowego:
  - a) w przypadku transportu drogowego — w osobnym środku transportu,
  - b) w przypadku transportu kolejowego — w osobnym wagonie,
- 2) ochranianiu transportu przez co najmniej dwie osoby,
- 3) ustanowieniu centrum kontroli transportu zapewniającego ciągłe monitorowanie położenia pojazdu i stanu bezpieczeństwa oraz łączność z pojazdem transportowym, jego ochroną, siłami reagującymi oraz nadawcą i odbiorcą.

2. Organizację i skład centrum, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, opracowuje przewoźnik i przedstawia do zaakceptowania Prezesowi Agencji.

§ 16. Ochrona fizyczna materiałów zaliczonych do I kategorii w transporcie międzynarodowym i krajowym polega na zastosowaniu środków ochrony, o których mowa w § 14 i 15, a ponadto na:

- 1) w przypadku transportu drogowego — konwojowaniu środka transportu przez osobny pojazd, w którym znajdują się członkowie ochrony,
- 2) w przypadku transportu kolejowego — przebywaniu członków ochrony w wagonie, w którym znajduje się materiał jądrowy,
- 3) w przypadku transportu lotniczego i morskiego — umieszczeniu materiału jądrowego w osobnym środku transportu,
- 4) wyborze tras przejazdu, z uwzględnieniem przerw w czasie transportu, w tym noclegu — w przypadku gdy przejazd nie może być ukończony w ciągu dnia.

§ 17. 1. Ochrona fizyczna każdej kategorii materiałów jądrowych w czasie ich transportu wewnętrznego na obszarze jednostek organizacyjnych polega na zastosowaniu co najmniej następujących środków ochrony:

- 1) wyborze trasy i sposobu transportu,
- 2) zapewnieniu na czas transportu ograniczonego dostępu do miejsc, przez które przebiega trasa.

2. Ochrona fizyczna materiałów jądrowych zaliczonych do I i II kategorii w czasie ich transportu wewnętrznego wymaga ponadto:

- 1) zastosowania do przewozu osobnego środka transportu,
- 2) eskortowania przez co najmniej dwóch pracowników służby ochrony obiektu, mających zapewnioną łączność z centrum ochrony jednostki organizacyjnej.

Rozdział 4

Kontrola systemu ochrony fizycznej materiałów jądrowych

§ 18. 1. Kontrolę systemu ochrony fizycznej materiałów jądrowych przeprowadza Prezes Agencji lub osoba przez niego upoważniona.

2. Kontrola, o której mowa w ust. 1, obejmuje:

- 1) ocenę aktualnego stanu ochrony,
  - 2) porównanie stanu faktycznego z obowiązującym systemem ochrony fizycznej materiałów jądrowych.
3. Osoba kontrolująca jest uprawniona do:
- 1) wstępu o każdej porze do pomieszczeń i obiektów, w których znajdują się materiały jądrowe,
  - 2) żądania od kierownika kontrolowanej jednostki organizacyjnej informacji i przedstawienia dokumentów dotyczących systemu ochrony fizycznej,
  - 3) przeprowadzenia czynności potrzebnych do ustalenia stanu technicznego środków zabezpieczających i urządzeń elektronicznych, a także prawidłowości ich zastosowania,
  - 4) wydawania pisemnych zaleceń mających na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości.

4. Czynności kontrolne są dokonywane w obecności kierownika kontrolowanej jednostki organizacyjnej lub osoby przez niego upoważnionej.

5. Osoba kontrolująca jest obowiązana do przestrzegania przepisów o tajemnicy służbowej oraz przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy, obowiązujących w jednostce organizacyjnej.

§ 19. Kierownik kontrolowanej jednostki organizacyjnej jest obowiązany zapewnić osobie kontrolującej warunki niezbędne do przeprowadzenia kontroli.

§ 20. 1. Osoba kontrolująca sporządza w dwóch egzemplarzach protokół z wykonywanych czynności kontrolnych.

2. Protokół podpisują: osoba kontrolująca i kierownik kontrolowanej jednostki organizacyjnej albo osoba przez niego upoważniona.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 21. Jednostki organizacyjne wykonujące działalność związaną z materiałami jądrowymi dostosują, w terminie nieprzekraczającym 12 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia, systemy ochrony fi-

zycznej materiałów jądrowych do wymagań określonych w rozporządzeniu.

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 lipca 2001 r. (poz. 997)

MATERIAŁY JĄDROWE PODLEGAJĄCE OCHRONIE I ICH KATEGORIE

Lp.	Materiał	Postać	Kategorie		
			I	II	III ¹
1	2	3	4	5	6
1	Pluton ²	nienapromieniowany ³	2 kg lub więcej	mniej niż 2 kg, lecz więcej niż 500 g	500 g lub mniej, lecz więcej niż 15 g
2	Uran-235	nienapromieniowany ³ — uran o wzbogaceniu 20% U-235 lub więcej	5 kg lub więcej	mniej niż 5 kg, lecz więcej niż 1 kg	1 kg lub mniej, lecz więcej niż 15 g
		— uran wzbogacony poniżej 20% U-235, ale nie mniej niż 10%		10 kg lub więcej	mniej niż 10 kg, lecz więcej niż 1 kg
		— uran wzbogacony powyżej naturalnej zawartości U-235 w uranie, lecz mniej niż 10% U-235			10 kg lub więcej
3	Uran-233	nienapromieniowany	2 kg lub więcej	mniej niż 2 kg, lecz więcej niż 500 g	500 g lub mniej, lecz więcej niż 15 g
4	Napromieniowane paliwo			zubożony lub naturalny uran, tor, lub niskowzbogacone paliwo (poniżej 10% składnika rozszczepialnego) ⁴	

¹ Ilości niekwalifikujące się do kategorii III oraz uran naturalny, uran zubożony i tor powinny podlegać ogólnym zasadom ochrony mienia.

² Cały pluton oprócz plutonu, w którego składzie izotopowym występuje zawartość izotopu Pu-238 większa od 80%.

³ Materiał nienapromieniowany w reaktorze lub materiał napromieniowany w reaktorze, ale z poziomem promieniowania równym lub mniejszym od 1 Gy/h z odległości 1 metra bez osłony.

⁴ Inne paliwo, które w związku z początkową zawartością materiału rozszczepialnego było zaliczone do kategorii I lub II, może mieć kategorię obniżoną o jedną, gdy poziom promieniowania od paliwa przekracza 1 Gy/h z odległości 1 metra bez osłony.

998

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 sierpnia 2001 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu zawieszania spłat pożyczek i kredytów osobom spełniającym powszechny obowiązek obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz członkom ich rodzin.

Na podstawie art. 132 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 43, poz. 165, z 1996 r. Nr 7, poz. 44, Nr 10, poz. 56 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 28, poz. 153, Nr 80, poz. 495, Nr 88, poz. 554, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 146, poz. 961 i Nr 162, poz. 1114 i 1126, z 1999 r. Nr 50, poz. 500, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 109, poz. 1156 oraz z 2001 r. Nr 48, poz. 506, Nr 81, poz. 877, Nr 85, poz. 925 i Nr 88, poz. 961) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady i tryb zawieszania spłat pożyczek i kredytów, o których mowa w art. 131 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, uznanym za posiadających na wyłącznym utrzymaniu członków rodziny lub samotnym:

1) żołnierzom:

- a) odbywającym zasadniczą służbę wojskową,
- b) absolwentom szkół wyższych odbywającym przeszkolenie wojskowe,
- c) rezerwy odbywającym ćwiczenia wojskowe trwające co najmniej trzydzieści dni,
- d) pełniącym czynną służbę wojskową w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny, jeżeli odrębne przepisy na czas wojny nie stanowią inaczej, — zwanym dalej „żołnierzami”,

2) poborowym:

- a) odbywającym służbę zastępczą,
  - b) odbywającym zasadniczą służbę w obronie cywilnej
- zwanym dalej „poborowymi”.

2. Przepisy rozporządzenia stosuje się również do żołnierzy uznanych za posiadających na wyłącznym utrzymaniu członków rodziny, odbywających ćwiczenia wojskowe trwające poniżej trzydziestu dni.

§ 2. 1. Zawieszenia spłaty pożyczki lub kredytu pracodawca albo właściwy oddział banku lub inny pod-

miot uprawniony do udzielania kredytów lub pożyczek, który udzielił pożyczki lub kredytu, dokonuje po złożeniu udokumentowanego wniosku przez żołnierza lub poborowego.

2. Zawieszenie spłaty pożyczki lub kredytu następuje od dnia złożenia wniosku.

3. Wznowienie spłaty pożyczki lub kredytu następuje od dnia:

- 1) zwolnienia żołnierza lub poborowego z odbywania służby albo
- 2) w którym żołnierz lub poborowy utracił status samotnego lub posiadającego na wyłącznym utrzymaniu członków rodziny.

4. Zawieszenie spłaty pożyczki lub kredytu za okres krótszy niż miesiąc ustala się w wysokości 1/30 raty miesięcznej za każdy dzień.

§ 3. Do wniosku, o którym mowa w § 2 ust. 1, należy załączyć odpowiednio:

- 1) zaświadczenie właściwego wojskowego komendanta uzupełnień lub dowódcy jednostki wojskowej, stwierdzające odbywanie służby przez żołnierza lub poborowego oraz podające okres, na jaki został on powołany do odbycia służby,
- 2) decyzję o uznaniu żołnierza lub poborowego za posiadającego na wyłącznym utrzymaniu członków rodziny albo
- 3) oświadczenie żołnierza lub poborowego, że jest osobą samotną.

§ 4. Tracą moc § 16 i 17 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 listopada 1992 r. w sprawie szczególnych uprawnień żołnierzy i osób spełniających zastępczo obowiązek służby wojskowej oraz członków ich rodzin (Dz. U. Nr 85, poz. 430 i z 1994 r. Nr 82, poz. 376).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

999

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 sierpnia 2001 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie sposobu zaliczania wartości nieruchomości pozostawionych za granicą na pokrycie ceny sprzedaży nieruchomości lub opłat za użytkowanie wieczyste oraz sposobu ustalania wartości tych nieruchomości.

Na podstawie art. 212 ust. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami

(Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1998 r. w sprawie sposobu zaliczania wartości nieruchomości pozostawionych za granicą na pokrycie ceny sprzedaży nieruchomości lub opłat za użytkowanie wieczyste oraz sposobu ustalania wartości tych nieruchomości (Dz. U. Nr 9, poz. 32) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4:

a) w ust. 1 wyrazy „kierownika urzędu rejonowego” zastępuje się wyrazami „starosty, wykonującego zadanie z zakresu administracji rządowej,”

b) w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) oświadczenie o wartości pozostawionych nieruchomości, z zastrzeżeniem ust. 2a, oraz o ewentualnych obciążeniach hipotecznych tych nieruchomości.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Jeżeli wartość pozostawionych nieruchomości przewyższa 100 000 zł, do wniosku należy dołączyć operat szacunkowy sporządzony przez rzeczoznawcę majątkowego, w którym określono wartość pozostawionych nieruchomości, zgodnie z przepisami § 8—11.”;

2) w § 5:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, w terminie 30 dni od złożenia wniosku, stwierdza, w drodze decyzji, wartość pozostawionych nieruchomości na podstawie oświadczenia złożonego przez osobę uprawnioną lub na podstawie operatu szacunkowego, o którym mowa w § 4 ust. 2a.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a—1d w brzmieniu:

„1a. Wydając decyzję, starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, dokonuje oceny oświadczenia o wartości pozostawionych nieruchomości na podstawie informacji opracowanej przez Główny Urząd Statystyczny, dotyczącej średnich cen nieruchomości położonych w Polsce na obszarach województw wymienionych w załączniku do rozporządzenia, z uwzględnieniem współczynników określonych w tym załączniku.

1b. Informację o miejscu, w którym osoby uprawnione mogą zapoznać się z wykazem cen nieruchomości, o których mowa w ust. 1a, wywiesza się w siedzibie starostwa powiatowego.

1c. W przypadku wątpliwości co do wartości pozostawionych nieruchomości podanej w oświadczeniu albo w razie braku danych o średnich cenach nieruchomości, o których mowa w ust. 1a, starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, przed wydaniem decyzji, wzywa osobę uprawnioną do złożenia dowodu wartości nieruchomości w formie operatu szacunko-

wego, sporządzonego przez rzeczoznawcę majątkowego, w którym określono wartość pozostawionych nieruchomości, zgodnie z przepisami § 8—11.

1d. Stwierdzona w decyzji kwota określająca wartość pozostawionych nieruchomości podlega waloryzacji, stosownie do art. 5 oraz art. 227.”,

c) w ust. 2:

— wyrazy „Zaświadczenie powinno” zastępuje się wyrazami „Decyzja powinna”,

— pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) stwierdzenie wartości pozostawionych nieruchomości,”;

3) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Przy zaliczaniu wartości pozostawionych nieruchomości, starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, państwowa osoba prawna albo jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, które na mocy odrębnych przepisów są uprawnione do rozporządzania mieniem Skarbu Państwa, określając warunki zbycia, nie mogą wyłączyć zapłaty ceny nieruchomości lub opłat z tytułu użytkowania wieczystego w sposób określony w art. 212.”;

4) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. 1. Jeżeli osoba uprawniona nabędzie własność nieruchomości lub prawo użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej w drodze umowy, organ, osoba prawna lub jednostka organizacyjna, które dokonały zbycia nieruchomości, przesyłają kopię umowy organowi, który wydał decyzję, o której mowa w § 5, oraz umieszczają na oryginale tej decyzji adnotację o nabyciu nieruchomości.

2. Po zawarciu umowy oryginał decyzji zwraca się osobie uprawnionej.”;

5) w § 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy określaniu wartości rynkowej pozostawionej nieruchomości uwzględnia się ceny transakcyjne uzyskane za nieruchomości podobne, sprzedawane w porównywalnej miejscowości o zbliżonej liczbie mieszkańców i stopniu urbanizacji do miejscowości, w której leży pozostawiona nieruchomość, położone na obszarze województwa wymienionego w załączniku, o którym mowa w § 5 ust. 1a, z uwzględnieniem różnic w poziomie rozwoju gospodarczego tych województw w okresie przed 1939 r.”;

6) w § 11 wyrazy „zaświadczenia potwierdzającego posiadanie uprawnień” zastępuje się wyrazami „decyzji stwierdzającej wartość pozostawionych nieruchomości”;

7) dodaje się załącznik do rozporządzenia w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. 1. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem jego wejścia w życie.

2. Wydane na podstawie dotychczasowych przepisów zaświadczenia potwierdzające posiadanie uprawnień, o których mowa w art. 212, stanowią podstawę nabycia nieruchomości na zasadach określonych

w rozporządzeniu, o którym mowa w § 1, w brzmieniu ustalonym niniejszym rozporządzeniem.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 2001 r. (poz. 999)

WYKAZ WOJEWÓDZTW PORÓWNYWALNYCH Z WOJEWÓDZTWAMI ISTNIEJĄCYMI PRZED 1939 R. ORAZ WSPÓŁCZYNNIKÓW WYNIKAJĄCYCH Z RÓŻNIC W POZIOMIE ROZWOJU GOSPODARCZEGO TYCH WOJEWÓDZTW W OKRESIE PRZED 1939 R.

Województwa porównywalne	Wartość współczynnika
Lwowskie — Podkarpackie	1,00
Tarnopolskie — Małopolskie	0,66
Stanisławowskie — Małopolskie	0,74
Wołyńskie — Lubelskie	0,85
Poleskie — Podlaskie	0,70
Nowogródzkie — Podlaskie	0,80
Wileńskie — Podlaskie	0,64

1000

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 sierpnia 2001 r.

w sprawie opłat związanych z ochroną wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów przemysłowych, znaków towarowych, oznaczeń geograficznych i topografii układów scalonych.

Na podstawie art. 222 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. — Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 508) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady ustalania, uiszczania oraz wysokość opłat jednorazowych oraz opłat okresowych pobieranych w związku z ochroną wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów przemysłowych, znaków towarowych, oznaczeń geograficznych i topografii układów scalonych.

§ 2. 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o ustawie, rozumie się przez to ustawę z dnia 30 czerwca 2000 r. — Prawo własności przemysłowej.

2. Powołane w rozporządzeniu artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy.

§ 3. Opłaty pobierane w związku z ochroną wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów przemysłowych, znaków towarowych, oznaczeń geograficznych i topografii układów scalonych ustala się z uwzględnieniem:

1) poszczególnych przedmiotów własności przemysłowej,

2) podziału na opłaty jednorazowe i okresowe,

3) kosztów ponoszonych przez Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej, zwany dalej „Urzędem Patentowym”, w związku z postępowaniem o udzielenie patentu lub prawa ochronnego,

4) wskaźnika inflacji.

§ 4. 1. Wysokość opłat związanych z ochroną wynalazków i wzorów użytkowych określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Wysokość opłat związanych z ochroną wzorów przemysłowych określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

3. Wysokość opłat związanych z ochroną znaków towarowych określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

4. Wysokość opłat związanych z ochroną oznaczeń geograficznych określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

5. Wysokość opłat związanych z ochroną topografii układów scalonych określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

§ 5. 1. Opłaty, o których mowa w § 4, z zastrzeżeniem ust. 3, uiszcza się na rachunek Urzędu Patentowego gotówką, przelewem lub przekazem pocztowym.

2. Opłaty należne z różnych tytułów uiszcza się oddzielnie.

3. Opłaty od wniosku o złożenie skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego lub rewizji nadzwyczajnej do Sądu Najwyższego, skierowanego do innego organu niż Urząd Patentowy, uprawnionego do złożenia skargi lub rewizji nadzwyczajnej, uiszcza się na rachunek tego organu.

§ 6. Opłata od wniesionego sprzeciwu podlega zwrotowi w przypadku uchylenia decyzji bez przekazania sprawy do rozstrzygnięcia w postępowaniu spornym.

§ 7. 1. Opłata od wniosku o złożenie przez Prezesa Urzędu Patentowego skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego lub rewizji nadzwyczajnej do Sądu Najwyższego podlega zwrotowi w przypadku złożenia skargi lub rewizji.

2. W przypadku wniosku o złożenie skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego lub rewizji nadzwyczajnej do Sądu Najwyższego, skierowanego do innego organu uprawnionego do złożenia skargi lub rewizji nadzwyczajnej, przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

§ 8. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do:

1) opłat jednorazowych pobieranych od zgłoszeń, wniosków i innych czynności dokonywanych po

dniu wejścia w życie rozporządzenia, chyba że opłata została uiszczona przed dniem jego wejścia w życie,

2) opłat okresowych, których termin płatności przypada po dniu wejścia w życie rozporządzenia, chyba że opłata została uiszczona przed dniem jego wejścia w życie, na podstawie przepisów dotychczasowych, albo jej wysokość została określona w decyzji o udzieleniu prawa wyłącznego, wydanej przed dniem wejścia w życie rozporządzenia.

2. Jeżeli opłata okresowa za ochronę wynalazku, uiszczona przed dniem wejścia w życie rozporządzenia na podstawie przepisów dotychczasowych, obejmuje opłatę za część kolejnego okresu ochrony przewidzianego w rozporządzeniu, to opłatę uzupełniającą za ten kolejny okres ochrony należy uiszczyć w wysokości 50% opłaty określonej w rozporządzeniu za ten okres, w terminie przewidzianym dla uiszczenia opłaty za dany rok ochrony według dotychczasowych przepisów.

3. W przypadku wynalazków, na które patent został udzielony według dotychczasowych przepisów na lat 15, opłaty należne za 15 rok ochrony takiego wynalazku uiszcza się w wysokości 50% opłaty przewidzianej w rozporządzeniu dla szóstego okresu ochrony.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

Załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 2001 r. (poz. 1000)

Załącznik nr 1

TABELA OPŁAT ZWIĄZANYCH Z OCHRONĄ WYNAŁAZKÓW I WZORÓW UŻYTKOWYCH

Lp.	Wyszczególnienie	Wysokość opłat
1	2	3
I	Opłaty jednorazowe	
1	Za zgłoszenie wynalazku lub wzoru użytkowego — za każdą stronę ponad 20 stron opisu, zastrzeżeń i rysunków	450,00 zł*) 25,00 zł
2	Za każdą dodatkową lub zmienioną w treści stronę opisu, zastrzeżeń lub rysunków wnoszoną przez zgłaszającego bez wezwania w toku postępowania w celu uzupełnienia zgłoszenia lub wprowadzenia poprawek (art. 37)	15,00 zł
3	Od oświadczenia o korzystaniu z pierwszeństwa — za każde pierwszeństwo	50,00 zł
4	Za przekazanie (od zgłoszenia PCT**)	300,00 zł
5	Opłata krajowa (od zgłoszenia PCT**): — gdy badania wstępnego nie przeprowadzono — gdy badanie wstępne przeprowadzono — za każdą dodatkową stronę powyżej 20 stron tłumaczenia opisu, zastrzeżeń i rysunków — od oświadczenia o korzystaniu z pierwszeństwa, za każde pierwszeństwo	450,00 zł*) 225,00 zł*) 25,00 zł 50,00 zł

1	2	3
6	Od wniosku o dokonanie ogłoszenia w terminie wcześniejszym	50,00 zł
7	Od wniosku o zwolnienie z opłaty lub odroczenie opłaty	20,00 zł
8	Od wniosku o przywrócenie terminu lub uwzględnienie uchybienia terminu z powodu nadzwyczajnych okoliczności	50,00 zł
9	Od wniosku o udzielenie prawa ochronnego na zgłoszony wynalazek	50,00 zł
10	Od wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy: — w związku z wydanym postanowieniem***) — w związku z wydaną decyzją	20,00 zł 40,00 zł
11	Za publikację o udzielonym patencie	70,00 zł
12	Za druk jedenastej i każdej następnej strony opisu patentowego — od strony maszynopisu lub arkusza rysunku	5,00 zł
13	Za publikację o udzieleniu prawa ochronnego	20,00 zł
14	Od oświadczenia o gotowości udzielenia licencji (licencja otwarta)	50,00 zł
15	Za wydanie duplikatu dokumentu patentowego lub świadectwa ochronnego: — do 20 stron — powyżej 20 stron	40,00 zł 100,00 zł
16	Za wyciąg z rejestru	10,00 zł
17	Za sporządzenie dowodu dokonania zgłoszenia wynalazku (dowód pierwszeństwa): — do 20 stron — powyżej 20 stron	40,00 zł 100,00 zł
18	Za sporządzenie dowodu dokonania zgłoszenia wzoru użytkowego (dowód pierwszeństwa): — do 20 stron — powyżej 20 stron	30,00 zł 80,00 zł
19	Od wniosku o dokonanie zmiany w rejestrze	35,00 zł
20	Od wniesionego sprzeciwu	200,00 zł
21	Od wniosku o wydanie decyzji w postępowaniu spornym	200,00 zł
22	Od wniosku o wniesienie skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego lub rewizji nadzwyczajnej do Sądu Najwyższego	200,00 zł
23	Od wniosku o przekazywanie korespondencji na dodatkowy adres (art. 241 ust. 2) — za każdy dodatkowy adres	50,00 zł
II	Opłaty okresowe	
1	Za pierwszy okres ochrony wynalazku obejmujący 1, 2, 3, 4 i 5 rok ochrony	350,00 zł
2	Za drugi okres ochrony wynalazku obejmujący 6, 7 i 8 rok ochrony	700,00 zł
3	Za trzeci okres ochrony wynalazku obejmujący 9 i 10 rok ochrony	900,00 zł
4	Za czwarty okres ochrony wynalazku obejmujący 11 i 12 rok ochrony	1 100,00 zł
5	Za piąty okres ochrony wynalazku obejmujący 13 i 14 rok ochrony	1 350,00 zł
6	Za szósty okres ochrony wynalazku obejmujący 15 i 16 rok ochrony	1 600,00 zł
7	Za siódmy okres ochrony wynalazku obejmujący 17 i 18 rok ochrony	1 900,00 zł
8	Za ósmy okres ochrony wynalazku obejmujący 19 i 20 rok ochrony	2 300,00 zł
9	Za ochronę wynalazku stanowiącego przedmiot patentu dodatkowego	1 100,00 zł
10	Za pierwszy okres ochrony wzoru użytkowego obejmujący 1, 2, 3, 4 i 5 rok ochrony	250,00 zł
11	Za drugi okres ochrony wzoru użytkowego obejmujący 6, 7 i 8 rok ochrony	500,00 zł

1	2	3
12	Za trzeci okres ochrony wzoru użytkowego obejmujący 9 i 10 rok ochrony	600,00 zł
13	Za każde rozpoczęte pięć lat przejściowej ochrony produktu w Polsce	2 500,00 zł

*) W przypadku ujęcia w zgłoszeniu więcej niż dwóch wynalazków różnych kategorii, opłata podlega zwiększeniu o 50% za całe zgłoszenie.

**) PCT — Układ o współpracy patentowej.

***) Nie dotyczy wniosków o zwolnienie od opłaty.

Załącznik nr 2

TABELA OPŁAT ZWIĄZANYCH Z OCHRONĄ WZORÓW PRZEMYSŁOWYCH

Lp.	Wyszczególnienie	Wysokość opłat
1	2	3
I	Opłaty jednorazowe	
1	Za zgłoszenie wzoru przemysłowego — za każdy dodatkowy rysunek (ponad rysunek zbiorczy) lub zdjęcie bądź próbkę materiału	200,00 zł 5,00 zł
2	Od oświadczenia o korzystaniu z pierwszeństwa — za każde pierwszeństwo	20,00 zł
3	Od wniosku o zwolnienie z opłaty lub odroczenie opłaty	20,00 zł
4	Od wniosku o przywrócenie terminu lub uwzględnienie uchybienia terminu z powodu nadzwyczajnych okoliczności	50,00 zł
5	Od wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy: — w związku z wydanym postanowieniem*) — w związku z wydaną decyzją	20,00 zł 40,00 zł
6	Za wyciąg z rejestru	10,00 zł
7	Za sporządzenie dowodu pierwszeństwa: — do 10 stron — powyżej 10 stron	20,00 zł 50,00 zł
8	Za publikację o udzielonym prawie z rejestracji	40,00 zł
9	Za wydanie duplikatu świadectwa rejestracji: — do 10 stron załącznika — powyżej 10 stron załącznika	40,00 zł 80,00 zł
10	Od wniosku o dokonanie zmiany w rejestrze	35,00 zł
11	Od wniesionego sprzeciwu	200,00 zł
12	Od wniosku o wydanie decyzji w postępowaniu spornym	200,00 zł
13	Od wniosku o wniesienie skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego lub rewizji nadzwyczajnej do Sądu Najwyższego	200,00 zł
14	Od wniosku za przekazywanie korespondencji na dodatkowy adres (art. 241 ust. 2) — za każdy dodatkowy adres	50,00 zł
II	Opłaty okresowe	
1	Za pierwszy okres ochrony wzoru obejmujący 1, 2, 3, 4 i 5 rok ochrony	100,00 zł
2	Za drugi okres ochrony wzoru obejmujący 6, 7, 8, 9 i 10 rok ochrony	350,00 zł
3	Za trzeci okres ochrony wzoru obejmujący 11, 12, 13, 14 oraz 15 rok ochrony	500,00 zł
4	Za czwarty okres ochrony wzoru obejmujący 16, 17, 18, 19 oraz 20 rok ochrony	700,00 zł
5	Za piąty okres ochrony wzoru obejmujący 21, 22, 23, 24 oraz 25 rok ochrony	1 000,00 zł

*) Nie dotyczy wniosków o zwolnienie od opłaty.

Załącznik nr 3

TABELA OPŁAT ZWIĄZANYCH Z OCHRONĄ ZNAKÓW TOWAROWYCH

Lp.	Wyszczególnienie	Wysokość opłaty
1	2	3
I	Opłaty jednorazowe	
1	Od podania o udzielenie prawa ochronnego na znak towarowy — od każdego rozpoczętego wiersza wykazu towarów powyżej pięciu	450,00 zł 10,00 zł
2	Od oświadczenia o korzystaniu z pierwszeństwa	30,00 zł
3	Za podzielenie zgłoszenia — za każde zgłoszenie dodatkowe	450,00 zł
4	Od wniosku o zwolnienie od opłaty lub odroczenie opłaty	20,00 zł
5	Od wniosku o przywrócenie terminu lub uwzględnienie uchybienia terminu z powodu nadzwyczajnych okoliczności	50,00 zł
6	Od wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy: — w związku z wydaniem postanowienia*) — w związku z wydaniem decyzji	20,00 zł 40,00 zł
7	Za publikację o udzielonym prawie ochronnym	50,00 zł
8	Za wydanie duplikatu świadectwa ochronnego	40,00 zł
9	Za wyciąg z rejestru znaków towarowych lub rejestru pomocniczego	10,00 zł
10	Za sporządzenie dowodu pierwszeństwa	20,00 zł
11	Od wniosku o dokonanie zmiany w rejestrze	35,00 zł
12	Od wniesionego sprzeciwu	200,00 zł
13	Od wniosku o wydanie decyzji w postępowaniu spornym	200,00 zł
14	Od wniosku o wniesienie skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego lub rewizji nadzwyczajnej do Sądu Najwyższego	200,00 zł
15	Od wniosku o rejestrację międzynarodową	300,00 zł
16	Od wniosku o przedłużenie ochrony	35,00 zł
17	Opłata dodatkowa od wniosku o przedłużenie ochrony złożonego po terminie	50,00 zł
18	Od wniosku za przekazywanie korespondencji na dodatkowy adres (art. 241 ust. 2) — za każdy dodatkowy adres	50,00 zł
II	Opłaty okresowe (za 10-letni okres ochrony)	
	Do trzech klas towarowych według obowiązującej klasyfikacji towarów, za każdą klasę — za każdą następną klasę towarową	160,00 zł po 380,00 zł

*) Nie dotyczy wniosków o zwolnienie od opłaty.

Załącznik nr 4

TABELA OPŁAT ZWIĄZANYCH Z OCHRONĄ OZNACZEŃ GEOGRAFICZNYCH

Lp.	Wyszczególnienie	Wysokość opłaty
1	2	3
1	Za zgłoszenie oznaczenia geograficznego	200,00 zł
2	Od wniosku o zwolnienie od opłaty lub odroczenie opłaty	20,00 zł

1	2	3
3	Od wniosku o przywrócenie terminu lub uwzględnienie uchybienia terminu z powodu nadzwyczajnych okoliczności	50,00 zł
4	Od wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy: — w związku z wydanym postanowieniem*) — w związku z wydaną decyzją	20,00 zł 40,00 zł
5	Za publikację o udzielonym prawie z rejestracji	50,00 zł
6	Za wydanie duplikatu świadectwa rejestracji	40,00 zł
7	Za wyciąg z rejestru	10,00 zł
8	Od wniosku o dokonanie zmiany w rejestrze	35,00 zł
9	Od wniesionego sprzeciwu	200,00 zł
10	Od wniosku o wydanie przez Urząd Patentowy decyzji w postępowaniu spornym	200,00 zł
11	Od wniosku o wniesienie skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego lub rewizji nadzwyczajnej do Sądu Najwyższego	200,00 zł
12	Od wniosku o przekazywanie korespondencji na dodatkowy adres (art. 241 ust. 2) — za każdy dodatkowy adres	50,00 zł
13	Za ochronę oznaczenia geograficznego	500,00 zł

*) Nie dotyczy wniosków o zwolnienie od opłaty.

Załącznik nr 5

TABELA OPŁAT ZWIĄZANYCH Z OCHRONĄ TOPOGRAFII UKŁADÓW SCALONYCH

Lp.	Wyszczególnienie	Wysokość opłaty
1	2	3
I	Opłaty jednorazowe	
1	Za zgłoszenie topografii układu scalonego	250,00 zł
2	Od oświadczenia o wprowadzeniu topografii do obrotu przed zgłoszeniem	50,00 zł
3	Od wniosku o zwolnienie z opłaty lub odroczenie opłaty	20,00 zł
4	Od wniosku o przywrócenie terminu lub uwzględnienie uchybienia terminu z powodu nadzwyczajnych okoliczności	50,00 zł
5	Od wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy: — w związku z wydanym postanowieniem*) — w związku z wydaną decyzją	20,00 zł 40,00 zł
6	Za publikację o udzielonym prawie z rejestracji	50,00 zł
7	Za wydanie duplikatu świadectwa rejestracji	40,00 zł
8	Za wyciąg z rejestru	10,00 zł
9	Od wniosku o dokonanie zmiany w rejestrze	35,00 zł
10	Od wniesionego sprzeciwu	200,00 zł
11	Od wniosku o wydanie decyzji w postępowaniu spornym	200,00 zł
12	Od wniosku o wniesienie skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego lub rewizji nadzwyczajnej do Sądu Najwyższego	200,00 zł
13	Od wniosku o przekazywanie korespondencji na dodatkowy adres (art. 241 ust. 2) — za każdy dodatkowy adres	50,00 zł

1	2	3
II	Opłaty okresowe	
1	Za pierwszy okres ochrony topografii układu scalonego, obejmujący okres do upływu pięciu lat od daty wcześniejszego wprowadzenia topografii do obrotu lub od daty zgłoszenia, jeżeli nastąpiło później	500,00 zł
2	Za drugi okres ochrony topografii układu scalonego, obejmujący pozostałe, określone w art. 220, lata ochrony	700,00 zł

*) Nie dotyczy wniosków o zwolnienie od opłaty.

1001

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 14 sierpnia 2001 r.

w sprawie kontroli dewizowej w jednostkach organizacyjnych Urzędu Ochrony Państwa.

Na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 160, poz. 1063, z 1999 r. Nr 83, poz. 931 i z 2000 r. Nr 103, poz. 1099) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) organy właściwe do przeprowadzania kontroli dewizowej w odniesieniu do obrotu dewizowego związanego z celami specjalnymi w jednostkach organizacyjnych Urzędu Ochrony Państwa,
- 2) szczegółowe zasady i tryb przeprowadzania kontroli dewizowej.

§ 2. Kontrole dewizowe w odniesieniu do obrotu dewizowego związanego z celami specjalnymi, określonymi w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 24 marca 1998 r. w sprawie określenia celów specjalnych, na które są wykorzystywane środki budżetowe i mienie państwowe w jednostkach podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, w Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej, jednostkach wojskowych podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz w jednostkach organizacyjnych Urzędu Ochrony Państwa, jak również organów, zasad i trybu przeprowadzania kontroli w tym zakresie (Dz. U. Nr 44, poz. 261), w jednostkach organizacyjnych Urzędu Ochrony Państwa przeprowadzają upoważnieni przez dyrektora Inspektoratu Nadzoru, Kontroli i Bezpieczeństwa Wewnętrznego funkcjonariusze z tego Inspektoratu.

§ 3. 1. Kontrola dewizowa, zwana dalej „kontrolą”, jest prowadzona zgodnie z planem kontroli Inspektoratu Nadzoru, Kontroli i Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

2. Kontrole, z zastrzeżeniem ust. 3, przeprowadza się zgodnie z rocznym planem kontroli, zatwierdzonym przez Szefa Urzędu Ochrony Państwa.

3. Szef Urzędu Ochrony Państwa może zlecić przeprowadzenie kontroli poza planem kontroli, o którym mowa w ust. 2, jeżeli uzasadniają to okoliczności faktyczne sprawy.

4. Szczegółowe plany poszczególnych kontroli określa dyrektor Inspektoratu Nadzoru, Kontroli i Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

§ 4. 1. Kontrolę wszczyna, upoważniony przez dyrektora Inspektoratu Nadzoru, Kontroli i Bezpieczeństwa Wewnętrznego, funkcjonariusz z tego Inspektoratu, zwany dalej „inspektorem”, po okazaniu kierownikowi jednostki kontrolowanej, określonej w § 1 pkt 1, zwanemu dalej „kontrolowanym”, legitymacji służbowej z równoczesnym doręczeniem zawiadomienia o kontroli.

2. Czynności kontrolnych dokonuje się w obecności kontrolowanego lub funkcjonariusza upoważnionego do działania w jego imieniu.

3. W przypadku nieobecności kontrolowanego czynności kontrolne mogą być przeprowadzone po okazaniu dokumentów, o których mowa w ust. 1, funkcjonariuszowi upoważnionemu do działania w imieniu kontrolowanego.

§ 5. Zawiadomienie o kontroli jest wydawane przez dyrektora Inspektoratu Nadzoru, Kontroli i Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a w przypadku, o którym mowa w § 3 ust. 3, przez Szefa Urzędu Ochrony Państwa, i zawiera:

- 1) imię i nazwisko inspektora upoważnionego do przeprowadzenia kontroli,
- 2) numer legitymacji służbowej inspektora,
- 3) oznaczenie kontrolowanego,
- 4) miejsce prowadzenia kontroli,
- 5) zakres kontroli,
- 6) przewidziany czas trwania kontroli,
- 7) podpis z podaniem imienia i nazwiska dyrektora Inspektoratu Nadzoru, Kontroli i Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

§ 6. Kontrolowany ma obowiązek wskazać na piśmie, w dniu wszczęcia postępowania kontrolnego, funkcjonariusza upoważnionego do działania w jego

imieniu, w szczególności podczas nieobecności kontrolowanego.

§ 7. 1. Inspektor podlega wyłączeniu, na wniosek kontrolowanego lub z urzędu, z postępowania kontrolnego, jeżeli wyniki kontroli mogłyby wpłynąć na:

- 1) prawa lub obowiązki inspektora,
- 2) prawa lub obowiązki małżonka inspektora albo osoby pozostającej z nim w faktycznym pożyciu,
- 3) krewnych i powinowatych inspektora do drugiego stopnia,
- 4) osoby związane z inspektorem z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli.

Powody wyłączenia trwają także po ustaniu jego przyczyny.

2. Inspektor może być wyłączony, na wniosek kontrolowanego lub z urzędu, z postępowania kontrolnego w każdym czasie, jeżeli zachodzą uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności.

3. O przyczynach uzasadniających wyłączenie inspektor niezwłocznie zawiadamia dyrektora Inspektoratu Nadzoru, Kontroli i Bezpieczeństwa Wewnętrznego, który podejmie decyzję o wyłączeniu.

4. Do czasu podjęcia decyzji, o której mowa w ust. 3, inspektor podejmuje jedynie czynności niecierpiące zwłoki.

§ 8. Kontrola może być przeprowadzona w siedzibie kontrolowanego oraz w innych miejscach związanych z prowadzoną przez kontrolowanego działalnością.

§ 9. 1. Kontrolowany jest obowiązany umożliwić inspektorowi dokonanie czynności kontrolnych, a w szczególności:

- 1) udostępnić obiekty, urządzenia i składniki majątkowe, których badanie wchodzi w zakres kontroli,
- 2) zapewnić wgląd w dokumentację i prowadzone ewidencje objęte zakresem kontroli,
- 3) sporządzać kopie dokumentów określonych przez inspektora,
- 4) zapewnić warunki do pracy, w tym, w miarę możliwości, samodzielne pomieszczenie i miejsce do przechowywania dokumentów,
- 5) umożliwić filmowanie i fotografowanie oraz dokonywanie nagrań dźwiękowych, jeżeli film, fotografia lub nagranie mogą stanowić dowód lub przyczynić się do utrwalenia dowodu w sprawie będącej przedmiotem kontroli,
- 6) udostępnić środki łączności, a także inne konieczne środki techniczne, jakimi dysponuje kontrolowany, w zakresie niezbędnym do wykonania czynności kontrolnych,
- 7) przeprowadzić inwentaryzację na żądanie i w niezbędnym zakresie określonym przez inspektora.

2. W przypadku gdy kontrolowany nie jest w stanie zapewnić warunków pracy, o których mowa w ust. 1 pkt 4, na żądanie inspektora, wydaje ewidencje i dokumenty na czas trwania kontroli; czynności w tym zakresie są przeprowadzane w siedzibie Inspektoratu Nadzoru, Kontroli i Bezpieczeństwa Wewnętrznego. Z wydania ewidencji i dokumentów sporządza się protokół, który podpisuje również kontrolowany.

3. W sprawach objętych zakresem kontroli kontrolowany jest obowiązany, w wyznaczonym terminie, udzielić wyjaśnień lub dostarczyć żądany dokument inspektorowi dokonującemu czynności kontrolnych.

§ 10. 1. W toku postępowania kontrolnego inspektor może w szczególności:

- 1) badać dokumenty i ewidencje, objęte zakresem kontroli,
- 2) zabezpieczać zebrane dowody,
- 3) zarządzać inwentaryzację wraz z rozliczeniem jej wyników,
- 4) dokonywać oględzin,
- 5) przyjmować wyjaśnienia od kontrolowanego oraz podległych mu funkcjonariuszy lub pracowników,
- 6) zasięgać opinii biegłych,
- 7) zbierać inne niezbędne materiały w zakresie objętym kontrolą.

2. W czynnościach, o których mowa w ust. 1, może uczestniczyć kontrolowany lub funkcjonariusz przez niego upoważniony.

§ 11. Kontrolowany powinien być powiadamiany o miejscu i terminie przeprowadzania czynności, o których mowa w § 10 ust. 1 pkt 4—6, wyznaczonym w sposób umożliwiający udział kontrolowanego.

§ 12. 1. Czynności kontrolne, mające znaczenie dla wyniku kontroli, podlegają dokumentowaniu. Zakres tych czynności ustala inspektor.

2. Dokumentowanie czynności kontrolnych polega w szczególności na sporządzaniu protokołów z:

- 1) badania dokumentów i ewidencji,
- 2) zabezpieczenia dokumentów i dowodów rzeczowych,
- 3) inwentaryzacji,
- 4) oględzin,
- 5) przyjmowania wyjaśnień od kontrolowanego oraz podległych mu funkcjonariuszy lub pracowników.

3. Stan faktyczny może być utrwalony ponadto za pomocą aparatury rejestrującej obraz i dźwięk oraz magnetycznych nośników informacji.

4. Z czynności kontrolnych dokonanych pod nieobecność kontrolowanego lub upoważnionego funkcjonariusza sporządza się protokół.

§ 13. 1. Protokoły, o których mowa w § 12 ust. 2 i 4, podpisują osoby uczestniczące w czynności kontrolnej. Skreślenia, poprawki i uzupełnienia wymagają omówienia na końcu protokołu i podpisania przez osoby podpisujące protokół.

2. Kontrolowany i osoby uczestniczące po jego stronie w czynności kontrolnej mogą, w terminie 3 dni od dnia podpisania protokołu, złożyć wnioski o sprostowanie lub uzupełnienie protokołu, wskazując na nieścisłości i opuszczenia.

3. Inspektor jest obowiązany rozpatrzyć wniosek, o którym mowa w ust. 2, oraz zawiadomić kontrolowanego o sposobie jego załatwienia.

4. Wniosek o sprostowanie, niezależnie od sposobu jego załatwienia, dołącza się do protokołu.

§ 14. 1. Po zgromadzeniu dokumentacji czynności kontrolnych inspektor zapoznaje kontrolowanego z projektem wyniku kontroli.

2. Z czynności, o której mowa w ust. 1, inspektor sporządza notatkę, podpisaną także przez kontrolowanego.

3. Kontrolowany ma prawo, w terminie 3 dni od dnia zapoznania się z projektem wyniku kontroli, zażądać na piśmie:

- 1) uzupełnienia dokumentacji przez wskazanie czynności kontrolnych, które należałoby podjąć, i dokumentów, które należałoby włączyć do akt sprawy,
- 2) przeprowadzenia ponownej oceny zebranej dokumentacji.

§ 15. 1. Inspektor jest obowiązany rozpatrzyć zastrzeżenia, o których mowa w § 14 ust. 3, oraz zawiadomić kontrolowanego o sposobie ich załatwienia w terminie 3 dni od dnia ich otrzymania.

2. Po rozpatrzeniu zastrzeżeń:

- 1) jeżeli zachodzi potrzeba uzupełnienia kontroli — inspektor kontynuuje czynności kontrolne; w takim wypadku § 14 stosuje się odpowiednio,
- 2) jeżeli nie zachodzi potrzeba uzupełnienia kontroli — inspektor sporządza, w terminie 3 dni, wynik kontroli.

3. Wynik kontroli powinien zawierać:

- 1) oznaczenie organu kontroli dewizowej,

2) oznaczenie kontrolowanego,

3) datę wydania,

4) zakres kontroli,

5) powołanie podstawy prawnej,

6) końcowe ustalenia,

7) podpis inspektora.

§ 16. Wynik kontroli doręcza się kontrolowanemu za potwierdzeniem odbioru.

§ 17. 1. W przypadku gdy wynik kontroli zawiera ustalenia stwierdzające nieprawidłowości, dyrektor Inspektoratu Nadzoru, Kontroli i Bezpieczeństwa Wewnętrznego doręcza kontrolowanemu, zatwierdzone przez Szefa Urzędu Ochrony Państwa lub jego zastępcę, wystąpienie pokontrolne.

2. Wystąpienie pokontrolne powinno zawierać zwięzły opis wyników kontroli oraz wnioski i zalecenia zmierzające do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.

§ 18. Kontrolowany jest obowiązany, w terminie wskazanym w wystąpieniu pokontrolnym, poinformować dyrektora Inspektoratu Nadzoru, Kontroli i Bezpieczeństwa Wewnętrznego o sposobie usunięcia wskazanych nieprawidłowości.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

1002

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 29 sierpnia 2001 r.

w sprawie wyborów przedterminowych do Rady Miejskiej w Białym Borze.

Na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 1998 r. — Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw (Dz. U. Nr 95, poz. 602 i Nr 160, poz. 1060 oraz z 2001 r. Nr 45, poz. 497 i Nr 89, poz. 971) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządza się przeprowadzenie wyborów przedterminowych do Rady Miejskiej w Białym Borze.

§ 2. Do Rady Miejskiej w Białym Borze wybiera się 18 radnych.

§ 3. Datę wyborów przedterminowych wyznacza się na niedzielę 30 września 2001 r.

§ 4. Dni, w których upływają terminy wykonania czynności przewidzianych w Ordynacji wyborczej, określa kalendarz wyborczy, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 2 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

Załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 2001 r. (poz. 1002)

KALENDARZ WYBORCZY

Dzień, w którym upływa termin wykonania czynności wyborczych	Treść czynności
1	2
do 3 września 2001 r.	— podanie do publicznej wiadomości, w formie obwieszczenia Wojewody, rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie wyborów przedterminowych do Rady Miejskiej w Białym Borze

1	2
do 3 września 2001 r.	— podanie do publicznej wiadomości zarządzenia Wojewody ustalającego liczbę radnych oraz ogłoszenie zarządzenia w wojewódzkim dzienniku urzędowym
do 5 września 2001 r.	— podanie do publicznej wiadomości, w formie obwieszczenia, informacji o: a) okręgach wyborczych, ich granicach i numerach, b) liczbie radnych wybieranych w każdym okręgu, c) siedzibie Miejskiej Komisji Wyborczej
do 7 września 2001 r.	— powołanie przez Wojewódzkiego Komisarza Wyborczego Miejskiej Komisji Wyborczej
do 11 września 2001 r.	— sporządzenie spisu wyborców
do 14 września 2001 r. (do godz. 24 ⁰⁰)	— zgłaszanie Miejskiej Komisji Wyborczej do zarejestrowania list kandydatów na radnych
do 17 września 2001 r.	— powołanie obwodowych komisji wyborczych
do 19 września 2001 r.	— ogłoszenie, w formie obwieszczenia, informacji o: a) numerach i granicach obwodów głosowania, b) siedzibach obwodowych komisji wyborczych
do 23 września 2001 r.	— podanie do publicznej wiadomości, w drodze rozplakatowania, obwieszczeń Miejskiej Komisji Wyborczej, zawierających: a) informacje o zarejestrowanych listach kandydatów na radnych, b) dane o kandydatach wraz z ewentualnym oznaczeniem kandydatury nazwą lub skrótem nazwy partii politycznej lub organizacji popierającej kandydata
29 września 2001 r.	— przestanie przewodniczącym obwodowych komisji wyborczych spisów wyborców
30 września 2001 r. godz. 6 ⁰⁰ —20 ⁰⁰	— przeprowadzenie głosowania

1003

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ

z dnia 30 sierpnia 2001 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad podziału części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego.

Na podstawie art. 35 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w latach 1999—2001 (Dz. U. Nr 150, poz. 983 i Nr 162, poz. 1119, z 2000 r. Nr 95, poz. 1041 oraz z 2001 r. Nr 39, poz. 459 i Nr 55, poz. 574) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 29 grudnia 2000 r. w sprawie zasad podziału części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 122, poz. 1330 oraz z 2001 r. Nr 26, poz. 284 i Nr 31, poz. 357) w załączniku nr 2 do rozporządzenia ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Nadwyżkę R pomiędzy kwotą dopełniającą środków dodatkowych (KD) a sumą kwot dopełniających dla jednostek samorządu terytorialnego określona wzorem:

$$R = KD - \sum_{j=1}^M KD_j, \text{ gdzie } KD = SD - KP$$

przeznacza się dla jednostek samorządu terytorialnego na zakup wyposażenia szkół i placówek oświatowych, wykonanie niezbędnych remontów obiektów służących wykonywaniu zadań oświatowych, w których w 2001 r. wystąpiły szkody w wyniku zdarzeń losowych (powodzi, huraganów, gwałtownych opadów, osuwisk ziemnych lub działania innego żywiołu), potwierdzone przez wojewodów, oraz między innymi na zakup podręczników szkolnych dla uczniów poszkodowanych w wyniku tych zdarzeń losowych, w szczególności w wyniku powodzi, potwierdzony przez wojewodów lub kuratorów oświaty; potwierdzenia są przekazywane ministrowi właściwemu do

spraw oświaty i wychowania w formie zestawień. Nadwyżka R jest dzielona pomiędzy jednostki samorządu terytorialnego według wzoru:

$$R = \sum_{k=1}^{W=2878} Rk = \sum_{k=1}^{W=2878} Ak$$

gdzie znaczenie poszczególnych symboli jest następujące:

- Rk* — oznacza kwotę części oświatowej subwencji ogólnej dla k-tej jednostki samorządu terytorialnego, z uwzględnieniem indeksu k = 1 – 2489 dla gmin (w tym „część gminna” miast na prawach powiatu), k = 2490 – 2554 dla miast na prawach powiatów, k = 2555 – 2862 dla pozostałych powiatów, k = 2863 – 2878 dla samorządów województw;
- Ak* — oznacza potwierdzoną przez wojewodę wartość zakupu wyposażenia szkół i placówek oświatowych, wykonania niezbędnych remontów obiektów, służących wykonywaniu zadań oświatowych, prowadzonych (dotowanych) przez k-tą jednostkę samorządu terytorialnego, w których w 2001 r. wystąpiły szkody w wyniku zdarzeń losowych (powodzi, huraganów, gwałtownych opadów, osuwisk ziemnych lub działania innego żywiołu) oraz potwierdzoną przez wojewodę lub kuratora oświaty wartość zakupu podręczników szkolnych dla uczniów za-

mieszkałych na terenie k-tej jednostki samorządu terytorialnego i poszkodowanych w wyniku tych zdarzeń losowych, w szczególności w wyniku powodzi; potwierdzenia są przekazywane ministrowi właściwemu do spraw oświaty i wychowania w ramach zestawień.

Jeżeli wartość zakupu wyposażenia szkół i placówek oświatowych oraz wykonania niezbędnych remontów obiektów, służących wykonywaniu zadań oświatowych, prowadzonych (dotowanych) przez jednostkę samorządu terytorialnego, w których w 2001 r. wystąpiły szkody w wyniku zdarzeń losowych (powodzi, huraganów, gwałtownych opadów, osuwisk ziemnych lub działania innego żywiołu) jest mniejsza niż 1.000 zł, to jednostce samorządu terytorialnego nie przysługuje zwiększenie części oświatowej subwencji ogólnej w ramach podziału nadwyżki R, w części przeznaczonej na zakup wyposażenia szkół i placówek oświatowych oraz wykonanie niezbędnych remontów obiektów służących wykonywaniu zadań oświatowych.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Edukacji Narodowej: *E. Wittbrodt*

1004

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 sierpnia 2001 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad, trybu i terminów opracowania materiałów do projektu ustawy budżetowej na rok 2002.

Na podstawie art. 82 ust. 4 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 6, poz. 69, Nr 12, poz. 136, Nr 48, poz. 550, Nr 95, poz. 1041, Nr 119, poz. 1251 i Nr 122, poz. 1315 oraz z 2001 r. Nr 45, poz. 497, Nr 46, poz. 499 i Nr 88, poz. 961) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 10 maja 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad, trybu i terminów opracowania materiałów do projektu usta-

wy budżetowej na rok 2002 (Dz. U. Nr 47, poz. 502 i Nr 85, poz. 932) w § 6 w ust. 1 wyrazy „W terminie 10 dni roboczych” zastępuje się wyrazami „W terminie 7 dni roboczych”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Bauc*

1005**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO**

z dnia 23 sierpnia 2001 r.

w sprawie sposobu przekazywania, przechowywania i udostępniania dokumentów z wyborów do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie art. 235 ustawy z dnia 12 kwietnia 2001 r. — Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 46, poz. 499 i Nr 74, poz. 786) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o dokumentach z wyborów, należy przez to rozumieć:

- 1) spisy wyborców,
- 2) karty do głosowania (wykorzystane i niewykorzystane),
- 3) postanowienia Państwowej Komisji Wyborczej w sprawie przyjęcia zawiadomień partii politycznych o zamiarze zgłaszania kandydatów na posłów lub kandydatów na senatorów oraz powołania pełnomocników, a także zawiadomień o utworzeniu koalicyjnych komitetów wyborczych i zawiadomień o utworzeniu komitetów wyborczych wyborców,
- 4) protokoły rejestracji okręgowych list kandydatów na posłów wraz ze zgłoszeniami list do rejestracji i dokumentami dołączonymi do zgłoszeń,
- 5) postanowienia o: odmowie rejestracji listy okręgowej kandydatów na posłów, skreśleniu z zarejestrowanej listy nazwiska kandydata i o unieważnieniu rejestracji listy kandydatów wraz z dokumentami będącymi podstawą do podjęcia tych postanowień,
- 6) protokoły rejestracji kandydatów na senatorów wraz ze zgłoszeniami i dokumentami dołączonymi do zgłoszeń,
- 7) postanowienia o odmowie zarejestrowania kandydata na senatora oraz o skreśleniu nazwiska zarejestrowanego kandydata wraz z dokumentami będącymi podstawą do podjęcia tych postanowień,
- 8) obwieszczenia o zarejestrowanych listach okręgowych i obwieszczenia o zarejestrowanych kandydatach na senatorów,
- 9) dokumenty dotyczące losowania numerów list,
- 10) protokoły głosowania w obwodzie,
- 11) protokoły wyników głosowania w okręgu wyborczym,
- 12) protokół ustalenia zbiorczych wyników głosowania na listy okręgowe w skali kraju, ze wskazaniem list spełniających warunki uprawniające do uczestniczenia w podziale mandatów w okręgach wyborczych,
- 13) protokoły wyboru posłów do Sejmu w okręgu wyborczym,
- 14) protokoły wyników głosowania i wyników wyborów senatorów w okręgu wyborczym,
- 15) obwieszczenie Państwowej Komisji Wyborczej o wynikach wyborów do Sejmu i do Senatu,
- 16) protokoły posiedzeń, uchwały, urzędowe obwieszczenia i komunikaty oraz inne dokumenty komisji wyborczych,
- 17) elektroniczne nośniki informatyczne z zapisanymi danymi z wyborów.

§ 2. 1. Obwodowe komisje wyborcze po wykonaniu swoich zadań przekazują posiadane dokumenty z wyborów, jako depozyt, odpowiednio do miejsca działania, wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta), konsulowi lub kapitanowi polskiego statku morskiego.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, są udostępniane wyłącznie Sądowi Najwyższemu w związku z postępowaniami w sprawach protestów wyborczych oraz na żądanie sądów, prokuratury lub policji, prowadzących postępowanie karne.

§ 3. 1. Po upływie 30 dni od podjęcia przez Sąd Najwyższy ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie ważności wyborów do Sejmu i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej dokumenty, o których mowa w § 2 ust. 1, a także drugie egzemplarze spisu wyborców, z wyłączeniem dokumentów stanowiących dowody w toczących się postępowaniach karnych oraz dokumentów, o których mowa w § 1 pkt 10 i 16, podlegają zniszczeniu. Zniszczenia dokumentów dokonuje kierownik właściwej miejscowo jednostki organizacyjnej Krajowego Biura Wyborczego, w sposób uzgodniony z dyrektorem właściwego archiwum państwowego.

2. Dokumenty, o których mowa w § 1 pkt 10 i 16, są przekazywane kierownikowi właściwej jednostki organizacyjnej Krajowego Biura Wyborczego.

§ 4. Dokumenty z wyborów znajdujące się w posiadaniu okręgowych komisji wyborczych oraz dokumenty, o których mowa w § 3 ust. 2, stanowią zasób archiwalny i są przechowywane przez kierowników właściwych miejscowo jednostek organizacyjnych Krajowego Biura Wyborczego w sposób ustalony dla zasobu archiwalnego archiwów zakładowych, do końca kadencji wybranych posłów i senatorów. Po upływie tego terminu dokumenty z wyborów przekazuje się do właściwych miejscowo archiwów państwowych.

§ 5. 1. Dokumenty z wyborów przekazane przez okręgowe komisje wyborcze Państwowej Komisji Wyborczej oraz inne dokumenty z wyborów będące w posiadaniu Państwowej Komisji Wyborczej, w tym dokumentacja zapisana na elektromagnetycznych nośnikach informatycznych, podlegają przekazaniu Kierownikowi Krajowego Biura Wyborczego. Dokumenty te stanowią zasób archiwalny i są przechowywane w Krajowym Biurze Wyborczym do czasu ich przekazania właściwemu archiwum państwowemu na zasadach określonych w przepisach odrębnych, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Wykazy obywateli popierających utworzenie komitetu wyborczego wyborców oraz wykazy podpisów wyborców popierających zgłoszenia kandydatów na posłów i kandydatów na senatorów są udostępniane na żądanie Sądu Najwyższego oraz sądów, prokuratury i policji prowadzących postępowanie karne. Wykazy te podlegają zniszczeniu w terminie i w sposób wskazany w § 3 ust. 1.

§ 6. 1. Dokumenty z wyborów stanowiące zasób archiwalny udostępnia się do wglądu osobie zainteresowanej w obecności i pod nadzorem upoważnionego

pracownika jednostki organizacyjnej Krajowego Biura Wyborczego, w której dokumenty są przechowywane, w siedzibie tej jednostki.

2. Sporządzenie urzędowego odpisu, kserokopii bądź udostępnienie w innej formie danych z dokumentów z wyborów następuje, w zależności od miejsca przechowywania dokumentów, za zgodą kierownika właściwej miejscowo jednostki organizacyjnej Krajowego Biura Wyborczego bądź Kierownika Krajowego Biura Wyborczego.

§ 7. W sprawach nieuregulowanych niniejszym rozporządzeniem, dotyczących w szczególności gromadzenia, ewidencjonowania, kwalifikowania i udostępniania dokumentów z wyborów, stosuje się przepisy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego:

A.S. Zieliński

1006

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

z dnia 23 sierpnia 2001 r.

w sprawie ustalenia regulaminu wyścigów konnych.

Na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 18 stycznia 2001 r. o wyścigach konnych (Dz. U. Nr 11, poz. 86) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepis ogólny

§ 1. Rozporządzenie ustala regulamin wyścigów konnych określający sprawy dotyczące:

- 1) ras koni dopuszczonych do udziału w wyścigach konnych,
- 2) systemów, rodzajów i warunków przeprowadzania gonitw,
- 3) obowiązków i uprawnień właścicieli koni, kierowników stajni wyścigowych, trenerów, pracowników obsługi stajni oraz jeźdźców (powożących),
- 4) kompetencji i trybu działania komisji technicznej, sędziów technicznych, komisji odwoławczej oraz dyżurnych lekarzy medycyny i weterynarii,

- 5) zgłaszania do Polskiego Klubu Wyścigów Konnych, zwanego dalej „Klubem”, stajni wyścigowych,
- 6) zgłaszania koni do wyścigów w danym roku,
- 7) rejestracji barw wyścigowych,
- 8) identyfikacji koni,
- 9) zapisywania i wycofywania koni z gonitw,
- 10) wag noszonych przez konie w gonitwach,
- 11) nagród wyścigowych,
- 12) szczegółowych zasad rozgrywania gonitw,
- 13) składania protestów,
- 14) zasad i trybu kontroli antydopingowej jeźdźców (powożących) i koni oraz wykazu niedozwolonych środków dopingujących,
- 15) zasad porządkowych na terenach i w lokalach należących do toru wyścigowego,

- 16) czynów stanowiących przewinienia dyscyplinarne oraz kar wymierzanych za ich popełnienie,
- 17) szczegółowego trybu postępowania w sprawach o przewinienia dyscyplinarne,
- 18) wymogów, które powinien spełniać oficjalny program wyścigów konnych,
- 19) kategoryzacji jeźdźców (powożących).

Rozdział 2

Rasy koni dopuszczonych do udziału w wyścigach konnych

§ 2. Do udziału w wyścigach konnych dopuszcza się konie ras:

- 1) pełnej krwi angielskiej,
- 2) arabskie czystej krwi,
- 3) półkrwi.

Rozdział 3

Systemy, rodzaje i warunki przeprowadzania gonitw

§ 3. Gonitwy przeprowadza się systemem grupowym lub handicapowym.

§ 4. 1. System grupowy polega na przeprowadzaniu gonitw, w których uczestniczą konie zakwalifikowane do poszczególnych grup ze względu na osiągnięte wyniki w wyścigach.

2. System handicapowy polega na przeprowadzaniu gonitw, w których szanse koni wyrównywane są przez zwiększenie albo zmniejszenie wagi noszonej przez konia.

3. Wielkość zwiększenia albo zmniejszenia, o którym mowa w ust. 2 (handikap), ustala Prezes Polskiego Klubu Wyścigów Konnych, zwany dalej „Prezesem”, na podstawie wyników uzyskanych przez konia w dotychczasowych gonitwach.

4. Koń może uczestniczyć w gonitwie przeprowadzanej systemem handicapowym, jeżeli w roku ubiegłym uczestniczył co najmniej w dwóch gonitwach w sposób ważny, o którym mowa w § 63 ust. 2.

§ 5. 1. W gonitwach przeprowadzanych systemem handicapowym nie mogą brać udziału 2-letnie konie pełnej krwi angielskiej, 3-letnie konie arabskie czystej krwi i 3-letnie konie ras półkrwi.

2. Szczegółowy sposób ustalania grup i handicapów określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 6. Wyróżnia się następujące rodzaje gonitw:

- 1) ze względu na warunki techniczne:
  - a) płaskie,

- b) z płotami,
  - c) z przeszkodami,
- 2) ze względu na płeć konia:
    - a) ogierów,
    - b) klaczy,
    - c) ogierów i klaczy,
    - d) ogierów, klaczy i wałachów,
    - e) ogierów i wałachów,
  - 3) ze względu na wiek konia:
    - a) koni jednego wieku,
    - b) koni różnego wieku,
  - 4) ze względu na wagę noszoną przez konia:
    - a) z wagą ustaloną według skali wag, o której mowa w § 50,
    - b) z nadwagą lub ulgą wagi w stosunku do wagi określonej według skali wag, o której mowa w § 50,
  - 5) ze względu na miejsce trenowania koni:
    - a) gonitwy międzynarodowe dla koni z wszystkich krajów,
    - b) gonitwy międzynarodowe z udziałem koni z innych krajów dopuszczonych do udziału w gonitwie na zasadzie wzajemności,
    - c) gonitwy krajowe dla koni trenowanych w kraju,
  - 6) ze względu na zaliczenie koni do poszczególnych grup:
    - a) gonitwy dla koni grupy I,
    - b) gonitwy dla koni grupy II,
    - c) gonitwy dla koni grupy III,
    - d) gonitwy dla koni grupy IV,
    - e) gonitwy pozagrupowe dla wszystkich koni bez ograniczeń,
    - f) gonitwy pozagrupowe z ograniczeniami w szczególności z tytułu płci, wieku lub przynależności do grup.

§ 7. 1. Gonitwa jest przeprowadzana w warunkach dających równe szanse wszystkim koniom.

2. W gonitwach nie mogą brać udziału klacze źrebne.

§ 8. 1. Konie pełnej krwi angielskiej mogą uczestniczyć w gonitwach, jeżeli zostały wpisane do Księgi Stadnej Koni Pełnej Krwi Angielskiej lub odpowiedniej księgi zagranicznej, uznanej przez Międzynarodową Federację Władz Wyścigowych.

2. Konie arabskie czystej krwi mogą uczestniczyć w gonitwach, jeżeli zostały wpisane do Księgi Stadnej

Koni Arabskich Czystej Krwi lub odpowiedniej księgi zagranicznej, uznanej przez Światową Organizację Konia Arabskiego.

3. Konie ras półkrwi mogą uczestniczyć w gonitwach, jeżeli ze względu na pochodzenie spełniają warunki wpisu do księgi zwierząt hodowlanych prowadzonej dla danej rasy.

§ 9. 1. Gonitwy wyłącznie dla koni 2-letnich nie mogą odbywać się przed dniem 1 czerwca, a dla koni 2-letnich i starszych przed dniem 1 września.

2. W gonitwach płaskich mogą brać udział konie:

- 1) 2-letnie i starsze — w przypadku koni pełnej krwi angielskiej,
- 2) 3-letnie i starsze — w przypadku koni arabskich czystej krwi,
- 3) 3-letnie i starsze — w przypadku koni ras półkrwi.

3. W gonitwach z płotami mogą brać udział konie:

- 1) 3-letnie i starsze — w przypadku koni pełnej krwi angielskiej,
- 2) 4-letnie i starsze — w przypadku koni pełnej krwi angielskiej i koni arabskich czystej krwi,
- 3) 3-letnie i starsze — w przypadku koni ras półkrwi.

4. W gonitwach z przeszkodami mogą brać udział konie:

- 1) 3-letnie i starsze — w przypadku koni pełnej krwi angielskiej,
- 2) 3-letnie i starsze — w przypadku koni ras półkrwi.

§ 10. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2 gonitwy płaskie dla koni pełnej krwi angielskiej są przeprowadzane na dystansie nie krótszym niż 800 metrów.

2. W przypadku gonitw przeprowadzanych dla koni różnego wieku, w których uczestniczą konie 2-letnie, gonitwy przeprowadza się na dystansie od 800 metrów do 1400 metrów.

§ 11. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2 gonitwy płaskie dla koni arabskich czystej krwi są przeprowadzane na dystansie nie krótszym niż 800 metrów.

2. W przypadku gonitw przeprowadzanych wyłącznie dla koni 3-letnich, gonitwy przeprowadza się na dystansie nie krótszym niż 1600 metrów.

§ 12. Gonitwy płaskie dla koni ras półkrwi są przeprowadzane na dystansach:

- 1) od 1400 metrów do 3200 metrów — w przypadku gonitw przeprowadzanych wyłącznie dla koni 3-letnich oraz gonitw przeprowadzanych dla koni różnego wieku z udziałem koni 3-letnich,
- 2) od 2000 metrów do 3200 metrów — w przypadku przeprowadzania pozostałych gonitw.

§ 13. Gonitwy z płotami są przeprowadzane na dystansie nie krótszym niż 2400 metrów i nie dłuższym niż 4200 metrów.

§ 14. Gonitwy z przeszkodami są przeprowadzane na dystansie nie krótszym niż 2600 metrów.

§ 15. 1. Konie 3-letnie nie mogą biegać z końmi starszymi w gonitwach z płotami.

2. Konie 3-letnie mogą biegać w gonitwach z płotami, rozgrywanych wyłącznie w swojej grupie wiekowej — od dnia 1 września na dystansie do 2800 metrów.

3. Konie 3-letnie mogą biegać z końmi starszymi w gonitwach z przeszkodami — od dnia 1 października na dystansie od 2600 metrów do 3000 metrów.

§ 16. 1. Gonitwy płaskie przeprowadza się na bieżni toru wyścigowego.

2. Trasę gonitw z płotami i przeszkodami wytycza się chorągiewkami w kolorach żółtym, białym i czerwonym.

3. Chorągiewki w kolorze żółtym wyznaczają profil zakrętu i należy je mijać z zewnętrznej strony. Chorągiewki białe i czerwone wyznaczają proste odcinki trasy, na których są rozstawione płoty albo przeszkody, i należy je mijać z lewej strony — w przypadku chorągiewek białych oraz z prawej — w przypadku chorągiewek czerwonych.

4. W gonitwach, o których mowa w ust. 2, płoty albo przeszkody są ustawione na trasie gonitwy w odstępach od 300 do 400 metrów, przy czym ostatni płot albo przeszkoda nie mogą być ustawione w odległości mniejszej niż 300 metrów od celownika.

§ 17. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 w gonitwach biorą udział konie okute płaskimi, gładkimi podkowami.

2. Za zgodą komisji technicznej w gonitwach płaskich, w warunkach zimowych, mogą być stosowane podkowy płaskie z gryfami lub hacelami.

3. W gonitwach z płotami i z przeszkodami mogą być stosowane podkowy inne niż określone w ust. 1, pod warunkiem że nie stanowią one zagrożenia dla koni biorących udział w gonitwie.

§ 18. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 jeździec (powożący) może używać w gonitwie bata z klapką, o długości do 45 centymetrów.

2. W gonitwach, o których mowa w § 6 pkt 6 lit. e) i f), przeprowadzanych dla 3-letnich i starszych koni pełnej krwi angielskiej, 4-letnich i starszych koni arabskich czystej krwi oraz 3-letnich koni ras półkrwi, jeździec (powożący) może używać bata z klapką, o długości do 75 centymetrów.

3. W gonitwach przeprowadzanych dla 2-letnich koni pełnej krwi angielskiej i 3-letnich koni arabskich czystej krwi nie używa się bata.

§ 19. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2, koń przed gonitwą jest pokazany na padoku.

2. Komisja techniczna może zezwolić na doprowadzenie konia bezpośrednio na pozycję startu ze względu na warunki atmosferyczne.

3. Koń przed gonitwą płaską odbywa próbny galop na torze wyścigowym przed komisją techniczną i publicznością.

4. Koń przed gonitwą z płotami i przeszkodami dokonuje próbnych skoków przez płoty albo przeszkody wskazane przez komisję techniczną.

5. Koń, który trzykrotnie nie wykona próbnego skoku przez płot albo przeszkodę wskazaną przez komisję techniczną, nie bierze udziału w gonitwie.

§ 20. Warunkiem przeprowadzenia gonitwy jest wystartowanie w niej przynajmniej dwóch koni należących do dwóch różnych właścicieli, a ponadto w gonitwach:

- 1) płaskich grupowych, jeżeli zapisano do nich co najmniej 7 koni co najmniej dwóch różnych właścicieli,
- 2) płaskich pozagrupowych, jeżeli zapisano do nich co najmniej 5 koni co najmniej dwóch różnych właścicieli,
- 3) z płotami i z przeszkodami, jeżeli zapisano do nich co najmniej 7 koni co najmniej dwóch różnych właścicieli.

§ 21. 1. Gonitwa może być przeprowadzona, jeżeli zostały dla niej określone szczegółowe warunki, dotyczące w szczególności:

- 1) systemu jej przeprowadzenia,
- 2) jej rodzaju i dystansu,
- 3) wysokości przewidzianych nagród.

2. Szczegółowe warunki gonitwy ustala i ogłasza w biuletynie wyścigowym organizator wyścigów, w terminie co najmniej 14 dni przed przewidywanym terminem zapisu koni do tej gonitwy.

Rozdział 4

Obowiązki i uprawnienia właścicieli koni, kierowników stajni wyścigowych, trenerów, pracowników obsługi stajni oraz jeźdźców (powożących)

§ 22. Do uprawnień właścicieli koni należy:

- 1) zgłaszanie koni do wyścigów w danym roku,
- 2) zapis i wycofywanie koni z gonitwy,
- 3) posiadanie własnych barw wyścigowych,
- 4) zgłaszanie protestów,

5) składanie wniosków o przeprowadzenie kontroli antydopingowej jeźdźców (powożących) i koni.

§ 23. 1. Do uprawnień kierowników stajni wyścigowych należy:

- 1) zgłaszanie protestów,
- 2) składanie wniosków o przeprowadzenie kontroli antydopingowej jeźdźców (powożących) i koni.

2. Do obowiązków kierowników stajni wyścigowych należy:

- 1) zgłaszanie stajni wyścigowych do Klubu,
- 2) przedstawianie Klubowi aktualnego wykazu koni trenowanych w stajni wyścigowej z podaniem ich nazw, płci, wieku, maści, pochodzenia, imienia i nazwiska właściciela oraz kariery wyścigowej — w przypadku koni, które uczestniczyły w wyścigach za granicą.

§ 24. 1. Do uprawnień trenerów należy:

- 1) zgłaszanie protestów,
- 2) składanie wniosków o przeprowadzenie kontroli antydopingowej jeźdźców (powożących) i koni,
- 3) wydawanie jeźdźcowi (powożącemu) szczegółowych dyspozycji dotyczących taktyki i zachowania się w trakcie gonitwy.

2. Do obowiązków trenerów należy:

- 1) właściwe przygotowanie konia do udziału w gonitwie,
- 2) dbanie o właściwą formę konia przygotowawanego do udziału w gonitwach,
- 3) dobór konia do określonej gonitwy,
- 4) dobór jeźdźcy (powożącego) do określonego konia.

§ 25. Do obowiązków pracowników obsługi stajni wyścigowych należy:

- 1) terminowe doprowadzanie konia przed gonitwą na padok bez kontaktu z osobami trzecimi,
- 2) odprowadzanie konia z jeźdźcem (powożącym) na bieżnię toru wyścigowego,
- 3) odprowadzanie konia do stajni po zakończeniu gonitwy,
- 4) informowanie dyżurnego lekarza weterynarii — w przypadku podejrzenia konia o chorobę.

§ 26. 1. Do uprawnień jeźdźców (powożących) należy:

- 1) zgłaszanie protestów,
- 2) składanie wniosków o przeprowadzenie kontroli antydopingowej koni i innych jeźdźców (powożących).

2. Do obowiązków jeźdźców (powożących) należy:

- 1) wykonywanie poleceń trenera, z wyjątkiem poleceń sprzecznych z przepisami prawa lub poleceń, których wykonanie zmniejszyłoby szanse konia na wygranę gonitwy,
- 2) zatrzymanie w gonitwie konia, który uległ kontuzji lub dostał krwotoku,
- 3) dosiadanie konia w kurtce wyścigowej i czapce w barwach podanych w programie wyścigów konnych,
- 4) dosiadanie konia w kasku na głowie,
- 5) dosiadanie konia w białych spodniach i butach z cholewkami,
- 6) dosiadanie konia w kamizelce ochronnej o wadze do 0,5 kg w przypadku udziału w gonitwach z płotami i przeszkodami.

Rozdział 5

Kompetencje i tryb działania komisji technicznej, sędziów technicznych, komisji odwoławczej oraz dyżurnych lekarzy medycyny i weterynarii

§ 27. 1. Przewodniczącego komisji technicznej i jego zastępcę wybierają członkowie komisji technicznej spośród swego grona.

2. Do kompetencji komisji technicznej należy:

- 1) nadzór nad przestrzeganiem przepisów regulaminu wyścigów konnych,
- 2) ustalanie, czy koń lub jeździec (powożący) może brać udział w gonitwie ze względu na przepisy regulaminu oraz warunki poszczególnych gonitw,
- 3) nadzór nad prawidłowością przebiegu gonitwy,
- 4) rozstrzyganie protestów,
- 5) uznawanie gonitw za nieważne,
- 6) dokonywanie identyfikacji koni,
- 7) zabranianie udziału poszczególnych koni w gonitwie,
- 8) orzekanie o zdyskwalifikowaniu koni,
- 9) orzekanie w sprawach przewinień dyscyplinarnych,
- 10) ustalanie wyniku gonitwy,
- 11) stwierdzanie niedyspozycji lub choroby jeźdźcy (powożącego) na podstawie orzeczenia dyżurnego lekarza medycyny,
- 12) ustalanie norm czasu przebywania dystansu w poszczególnych fazach gonitwy,
- 13) wykonywanie innych czynności określonych w regulaminie.

§ 28. 1. Do ważności orzeczeń komisji technicznej jest wymagany udział przynajmniej trzech członków tej komisji, w tym przewodniczącego lub jego zastępcy.

2. Orzeczenia komisji technicznej zapadają zwykłą większością głosów.

3. W przypadku równej liczby głosów rozstrzyga głos przewodniczącego komisji technicznej, a w razie jego nieobecności — głos zastępcy.

4. Orzeczenie komisji technicznej wraz z uzasadnieniem podpisują wszyscy członkowie komisji, którzy brali udział w jego wydaniu.

5. Orzeczenia komisji technicznej są niezwłocznie ogłaszane przez organizatora wyścigów.

§ 29. 1. Sędziowie techniczni spełniają następujące czynności:

- 1) sędzia starter — czuwa nad prawidłowością startu,
- 2) sędzia u celownika — ustala, w jakiej kolejności konie minęły celownik,
- 3) sędzia u wagi — sprawdza wagę jeźdźców (powożących) przed i po gonitwie,
- 4) sędzia u zegara — ustala dokładny czas gonitwy od startu do momentu minięcia celownika przez pierwszego konia,
- 5) sędziowie obserwatorzy — czuwają nad prawidłowością przebiegu gonitwy na powierzonych im odcinkach bieżni toru.

2. W razie dostrzeżenia nieprawidłowości w zakresie czynności powierzonych sędziemu technicznemu jest on obowiązany poinformować o tym niezwłocznie przewodniczącego komisji technicznej.

§ 30. 1. Przewodniczącego komisji odwoławczej i jego zastępcę wybierają członkowie komisji odwoławczej spośród swego grona.

2. Komisja odwoławcza rozpatruje odwołania od orzeczeń komisji technicznej w sprawach określonych w regulaminie.

3. Odwołanie wnosi się w czasie 24 godzin od ogłoszenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem — za pośrednictwem komisji technicznej.

4. Komisja odwoławcza rozpatruje odwołanie od orzeczenia komisji technicznej w terminie 3 dni od dnia jego wniesienia.

5. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania orzeczenia.

6. Do orzeczeń wydawanych przez komisję odwoławczą stosuje się odpowiednio przepisy § 28.

§ 31. Do kompetencji dyżurnego lekarza medycyny należy:

- 1) ustalanie, na podstawie prowadzenia badań lekarskich, niedyspozycji lub choroby jeźdźca (powożącego) oraz zgłaszanie faktu niedyspozycji lub choroby jeźdźca (powożącego) komisji technicznej,
- 2) wykonywanie czynności związanych z przeprowadzeniem kontroli antydopingowej jeźdźców (powożących),
- 3) udzielanie pomocy medycznej na torze wyścigowym.

§ 32. Do kompetencji dyżurnego lekarza weterynarii należą:

- 1) ustalanie, na podstawie prowadzenia badań lekarskich, niedyspozycji lub choroby konia oraz zgłaszanie faktu niedyspozycji lub choroby konia komisji technicznej,
- 2) wykonywanie czynności związanych z przeprowadzeniem kontroli antydopingowej koni,
- 3) udzielanie pomocy weterynaryjnej.

§ 33. Dyżurny lekarz medycyny i weterynarii informują komisję techniczną o wynikach swoich ustaleń na piśmie.

Rozdział 6

Zgłaszanie do Klubu stajni wyścigowych

§ 34. 1. Kierownik stajni wyścigowej zgłasza na piśmie stajnię do Klubu.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres kierownika stajni wyścigowej,
- 2) imiona i nazwiska oraz adresy trenerów,
- 3) imiona i nazwiska oraz adresy pracowników obsługi stajni.

3. Do zgłoszenia należy dołączyć kserokopię zezwolenia na kierowanie stajnią wyścigową i licencji na trenowanie koni.

4. Wszelkie zmiany dotyczące danych zawartych w zgłoszeniu powinny być przedstawione Klubowi na piśmie w ciągu 48 godzin po ich zaistnieniu.

Rozdział 7

Zgłaszanie koni do wyścigów w danym roku

§ 35. 1. W gonitwach, z wyjątkiem gonitw międzynarodowych, mogą brać udział konie, które, w terminie do dnia 31 stycznia, zostały zgłoszone do wyścigów w danym roku.

2. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się w Klubie, w formie pisemnej.

3. Zgłoszenie zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres albo nazwę i siedzibę właściciela konia,
- 2) imię i nazwisko trenera przygotowującego konia do udziału w gonitwach,
- 3) dane o pochodzeniu, dacie urodzenia i maści konia,
- 4) imię i nazwisko oraz adres albo nazwę i siedzibę osoby, która wyhodowała konia,
- 5) nazwę stajni wyścigowej, w której koń jest przygotowywany do wyścigów,
- 6) barwy, pod jakimi koń ma brać udział w gonitwach.

Rozdział 8

Rejestracja barw wyścigowych

§ 36. 1. Barwy wyścigowe rejestruje się w Klubie na wniosek właściciela konia.

2. Wniosek o rejestrację barw wyścigowych zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres albo nazwę i siedzibę właściciela konia,
- 2) opis barw wyścigowych.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się wzór barw.

4. Prezes może odmówić rejestracji barw, jeśli nie odróżniają się one w sposób wystarczający od barw już zarejestrowanych.

Rozdział 9

Identyfikacja koni

§ 37. 1. Identyfikację koni biorących udział w gonitwie przeprowadza się na podstawie:

- 1) zaświadczenia o wpisie konia do:
  - a) Księgi Stadnej Koni Pełnej Krwi Angielskiej — w przypadku koni pełnej krwi angielskiej,
  - b) Księgi Stadnej Koni Arabskich Czystej Krwi — w przypadku koni arabskich czystej krwi,
- 2) poświadczenia urodzenia źrebięcia, wydanego przez podmiot prowadzący księgi zwierząt hodowlanych — w przypadku koni ras półkrwi.

2. Identyfikację koni zagranicznych przeprowadza się na podstawie paszportu konia.

3. Identyfikacji konia przed gonitwą dokonuje komisja techniczna poprzez porównanie jego wyglądu z informacjami zawartymi w dokumentach, o których mowa w ust. 1 i 2.

4. Jeżeli jakkolwiek z cech wyglądu konia jest niezgodna z informacjami zawartymi w dokumentach, o których mowa w ust. 1 i 2, komisja techniczna nie dopuszcza tego konia do udziału w gonitwie.

Rozdział 10

Zapisywanie i wycofywanie koni z gonitw

§ 38. 1. Każdy koń mający wziąć udział w gonitwie powinien być do niej zapisany.

2. Terminy zapisów określa organizator wyścigów konnych, z tym że termin ten nie może być krótszy niż 10 dni przed rozegranie gonitwy.

3. Zapis jest pisemnym dowodem zgłoszenia konia do udziału w określonej gonitwie.

4. Jednocześnie ze zgłoszeniem zapisu należy wnieść opłatę określoną przez organizatora wyścigów.

5. Dokonane zapisy nie mogą być wycofane.

6. Zapisy należy składać pisemnie w lokalu organizatora wyścigów lub nadsyłać w inny sposób określony przez organizatora wyścigów.

7. Po złożeniu zapisów nie można czynić w dokonanych zapisach żadnych zmian, jak również nie można zastępować dokonanych zapisów innymi.

8. Zapis konia do gonitwy powinien zawierać określenie gonitwy, do której koń jest zapisany, nazwę konia, imię i nazwisko albo nazwę właściciela konia, określenie wagi, jaką koń ma nieść w gonitwie, oraz podpis osoby zgłaszającej konia do gonitwy.

§ 39. 1. Zapis konia do gonitwy jest nieważny, jeżeli:

- 1) nie odpowiada warunkom określonym w § 38,
- 2) dotyczy konia nieodpowiadającego warunkom gonitwy,
- 3) został dokonany przez osobę nieuprawnioną,
- 4) jest niejasny, nieczytelny lub budzący wątpliwości pod względem treści.

2. Opłaty dokonane w związku z zapisem uznanym za nieważny nie podlegają zwrotowi.

§ 40. 1. Organizator wyścigów konnych ma prawo zastrzec maksymalną ilość koni, która może być zapisana do gonitwy.

2. W przypadku zapisania do gonitwy większej liczby koni, niż liczba koni mogących biegać na danym torze wyścigowym, gonitwa może być podzielona na serie.

3. Podziału gonitwy na serie, o których mowa w ust. 2, dokonuje organizator wyścigów.

§ 41. 1. Organizator wyścigów konnych jest obowiązany, w ciągu 24 godzin po upływie terminu zapisów koni do gonitwy, sporządzić listę koni zapisanych do gonitwy i podać ją do wiadomości przez wywieszenie w lokalu toru wyścigowego.

2. W razie nieumieszczenia konia zapisanego do gonitwy zgodnie z przepisami na liście, o której mowa w ust. 1, właściciel konia może niezwłocznie zgłosić sprzeciw do organizatora wyścigów.

3. W przypadku zgłoszenia uzasadnionego sprzeciwu, o którym mowa w ust. 2, organizator wyścigów jest obowiązany dokonać sprostowania w programie wyścigów konnych w ciągu 12 godzin od momentu wydania tego programu i dopuścić konia do udziału w gonitwie.

4. W razie niedokonania sprostowania lub niedopuszczenia konia do udziału w gonitwie, organizator wyścigów wypłaca właścicielowi konia równowartość pierwszej nagrody w tej gonitwie.

§ 42. Jeżeli po zapisaniu konia do gonitwy nastąpi zmiana jego właściciela, nowy właściciel wykonuje uprawnienia wynikające z zapisu konia, jeżeli na co najmniej 48 godzin przed gonitwą poinformuje organizatora wyścigów o tym fakcie.

§ 43. 1. Wycofanie konia z gonitwy może być dokonane przez złożenie organizatorowi wyścigów konnych pisemnego oświadczenia zawierającego:

- 1) imię i nazwisko oraz adres albo nazwę i siedzibę właściciela konia,
- 2) określenie gonitwy, z której koń jest wycofany, i datę jej rozegrania,
- 3) nazwę konia i stajni wyścigowej,
- 4) podpis osoby wycofującej konia z gonitwy.

2. W razie wycofania konia z gonitwy, opłaty, o której mowa w § 38 ust. 4, nie zwraca się, chyba że wycofanie nastąpiło w wyniku orzeczenia lekarsko-weterynaryjnego.

3. Wycofanie konia z gonitwy jest nieważne, jeżeli zostało dokonane przez osobę do tego nieuprawnioną lub zostało dokonane niezgodnie z przepisami ust. 1.

4. Oświadczenie o wycofaniu konia z gonitwy jest nieodwołalne.

Rozdział 11

Wagi noszone przez konie w gonitwach

§ 44. 1. Waga jeźdźców (powożących) oznacza wagę człowieka oraz wszystkich przedmiotów, które koń niesie w gonitwie, z wyjątkiem nogawek, bandaży, napierśnika, uzdy, okularów i bata oraz kurtki wyścigowej jeźdźcy (powożącego).

2. Z zastrzeżeniem ust. 3 i 4 konie biorące udział w gonitwach powinny nieść wagę wynikającą z warunków danej gonitwy.

3. Właściciel konia lub osoba przez niego upoważniona, podczas ważenia jeźdźcy (powożącego), może zwiększyć wagę wynikającą z warunków danej goni-

twy, nie więcej jednak niż o 2 kg, informując o tym sędziego u wagi.

4. Jeżeli waga, jaką ma nieść koń, nie została przed gonitwą sprawdzona, koń nie może brać udziału w gonitwie.

§ 45. Waga noszona w gonitwie przez konia może być obniżona (ulga wagi) lub podwyższona (nadwyżka wagi) ze względu na:

- 1) wiek, płeć i rasę konia,
- 2) wyniki osiągnięte przez konia w gonitwach,
- 3) kategorię jeźdźca (powożącego).

§ 46. 1. Klacze pełnej krwi angielskiej, w wieku od dwóch do sześciu lat włącznie, korzystają z ulgi wagi:

- 1) na dystansach do 1400 metrów włącznie — 1 kg,
- 2) na dystansach powyżej 1400 metrów — 2 kg.

2. Klacze arabskie czystej krwi i klacze ras półkrwi, w wieku od trzech do sześciu lat włącznie, korzystają z 2 kg ulgi wagi niezależnie od dystansu przeprowadzanej gonitwy.

3. W gonitwach przeznaczonych wyłącznie dla klaczy niosą one wagę odpowiadającą ich wiekowi.

4. Wałachy niosą w gonitwach wagę określoną dla ogierów.

§ 47. 1. W gonitwach, w których przysługuje ulga wagi ze względu na kategorię jeźdźca (powożącego), mają zastosowanie następujące ulgi wag:

- 1) 4 kg — gdy dosiadającym jest uczeń jeździecki,
- 2) 3 kg — gdy dosiadającym jest starszy uczeń jeździecki,
- 3) 2 kg — gdy dosiadającym jest praktykant dżokejski,
- 4) 1 kg — gdy dosiadającym jest kandydat dżokejski.

2. W gonitwach przeznaczonych wyłącznie dla uczniów jeździeckich obowiązują następujące ulgi wagi:

- 1) jeżeli uczeń jeździecki nie wygrał jeszcze żadnej gonitwy — wagę, jaką ma nieść dosiadany przez niego koń, obniża się o 2 kg,
- 2) jeżeli uczeń jeździecki wygrał przynajmniej jedną gonitwę — do czasu wygrania przez niego 10 gonitw, stosuje się 1 kg ulgi wagi.

3. Ulgi wagi, o których mowa w ust. 1 i 2, nie stosuje się w gonitwach dla koni 2-letnich pełnej krwi angielskiej i 3-letnich koni arabskich czystej krwi.

§ 48. 1. Jeżeli koń biega w grupie wyższej od grupy ustalonej dla niego zgodnie z § 5 ust. 2, korzysta z ulgi wagi, a w grupie niższej niesie nadwyżkę wagi.

2. Łączna ulga wagi z tytułu kategorii jeźdźca (powożącego) oraz z tytułu startu w grupie wyższej nie może wynosić więcej niż 5 kg.

3. W niekorzystnych warunkach atmosferycznych komisja techniczna może podnieść o 1 kg wagę noszoną przez konie w gonitwach przeprowadzanych systemem grupowym, z wyjątkiem gonitw międzynarodowych.

§ 49. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, jeżeli do tego samego konia miałyby w gonitwie zastosowanie nadwyżki wagi z różnych tytułów albo ulgi wagi z różnych tytułów, albo jednocześnie nadwyżka wagi i ulga wagi, to ulgi wagi i nadwyżki wagi nie sumują się i nie znoszą, chyba że jest to wyraźnie wskazane w warunkach gonitwy. Jeżeli warunki gonitwy nie zawierają takiego wskazania, koń niesie tylko najwyższą przewidzianą dla niego nadwyżkę wagi albo otrzyma największą ulgę wagi.

2. Jeżeli warunki gonitwy przyznają z jednego tytułu nadwyżkę wagi, a z innego tytułu ulgę wagi, koń niesie przewidzianą nadwyżkę wagi, a ulga wagi nie jest stosowana.

3. W razie zbiegu ulgi wagi, ze względu na kategorię jeźdźca (powożącego) z nadwyżką wagi lub ulgą wagi wynikającą z innych warunków gonitwy, ulgę wagi odejmuje się od wagi ustalonej na podstawie pozostałych warunków gonitwy.

§ 50. Szczegółową skalę wag noszonych przez konie określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 51. 1. Z uwzględnieniem § 44 ust. 3, jeżeli waga, jaką niosł koń w gonitwie, okaże się wyższa niż waga wynikająca z przepisów rozporządzenia lub z warunków tej gonitwy, koń podlega dyskwalifikacji, chyba że różnica wagi nie wyniosła więcej niż 1 kg.

2. Jeżeli waga, jaką niosł koń w gonitwie, okaże się niższa od wagi wynikającej z przepisów rozporządzenia lub z warunków tej gonitwy, koń podlega dyskwalifikacji.

Rozdział 12

Nagrody wyścigowe

§ 52. 1. W każdej gonitwie organizator wyścigów konnych ustala wysokość nagród pieniężnych, jakie otrzymują właściciele koni, które w danej gonitwie zajęły kolejne trzy pierwsze miejsca.

2. Organizator wyścigów konnych może ustanowić nagrody dla właścicieli koni, które zajęły dalsze miejsca.

3. Nagrody są wypłacane po upływie 48 godzin od ogłoszenia wyników gonitwy.

4. W razie orzeczenia o zdyskwalifikowaniu konia, nagrody przechodzą na następne konie w kolejności, w jakiej osiągnęły celownik za koniem zdyskwalifiko-

wanym, a właściciel konia zdyskwalifikowanego, jeśli odebrał nagrodę, jest obowiązany do jej zwrócenia organizatorowi wyścigów w ciągu 48 godzin od wydania prawomocnego orzeczenia o zdyskwalifikowaniu konia.

5. Nagrody wyścigowe niepodjęte w ciągu dwóch lat nie są wypfacane.

§ 53. 1. Jeżeli dwa lub więcej koni osiągnęło równocześnie celownik (fęb w fęb), nagrody dzieli się na równe części w następujący sposób:

- 1) za dwa konie na pierwszym miejscu — pierwszą i drugą nagrodę,
- 2) za trzy konie na pierwszym miejscu — pierwszą, drugą i trzecią nagrodę,
- 3) za cztery lub więcej koni na pierwszym miejscu — wszystkie nagrody za miejsca, które te konie osiągnęły,
- 4) za dwa i więcej koni na drugim miejscu — drugą i trzecią nagrodę.

2. W przypadku, o którym mowa w § 52 ust. 2, przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 13

Szczegółowe zasady rozgrywania gonitw

§ 54. Konie biorące udział w gonitwie powinny być przyprowadzone na miejsce wskazane przez organizatora wyścigów nie później niż na 30 minut przed rozpoczęciem gonitwy. Koń powinien być na pierwszy sygnał sędziego u wagi osiodłany i wyprowadzony na padok. Na drugi sygnał konie powinny być całkowicie przygotowane do gonitwy. Na trzeci sygnał jeźdźcy (powożący) wyjeżdżają na tor bieżni w celu udania się na start i przejeżdżają przed komisją techniczną.

§ 55. 1. Wszyscy jeźdźcy (powożący) biorący udział w gonitwie powinni być zważeni w obecności sędziego u wagi, który sprawdza i zapisuje wagę jeźdźców (powożących). Zważenie powinno nastąpić najpóźniej na 30 minut przed rozpoczęciem pierwszej gonitwy, a w następnych gonitwach przed trzecim sygnałem, o którym mowa w § 54.

2. Jeżeli jeździec (powożący) po zważeniu uległ wypadkowi, a nie ma już możliwości zważenia innego jeźdźcy (powożącego), przewodniczący komisji technicznej może zezwolić, aby konia dosiadł inny jeździec (powożący) tej samej kategorii, niezważony przed gonitwą. Jeździec (powożący) taki powinien mieć prawo dosiadania koni w gonitwach, odpowiadać warunkom gonitwy i mieć prawo do takiej samej ulgi wagi jak jeździec (powożący), którego zastępuje.

3. Po zważeniu jeźdźców (powożących) następuje ogłoszenie numerów koni, nazwisk jeźdźców (powożących) i ich stwierdzonej wagi, w stosunku do wszystkich koni biorących udział w gonitwie.

§ 56. 1. Trener zgłasza sędziemu u wagi wagę jeźdźcy (powożącego) stosowną do warunków gonitwy.

2. W przypadku pomyłki trener zgłaszający wagę sędziemu u wagi może sprostować ją do momentu sygnału oznaczającego zakończenie ważenia jeźdźców (powożących) do danej gonitwy. Po upływie tego terminu należy zawiadomić o pomyłce komisję techniczną. Komisja techniczna w tym przypadku nie dopuszcza konia do udziału w gonitwie.

§ 57. Jeżeli osoby zainteresowane nie podniosły zarzutu wadliwości działania wagi przed ukończeniem ważenia jeźdźców (powożących) przed gonitwą, nie mogą tego uczynić przy ważeniu jeźdźców (powożących) po gonitwie.

§ 58. 1. Siodłanie koni, które mają wziąć udział w gonitwie, odbywa się w miejscu do tego wyznaczonym.

2. Siodłanie poza miejscem, o którym mowa w ust. 1, jest dozwolone tylko za zgodą komisji technicznej.

§ 59. 1. Od momentu wyjścia na bieżnię toru wyścigowego do chwili prawidłowego wystartowania konie pozostają w dyspozycji sędziego startera.

2. Start koni w gonitwie odbywa się za pomocą maszyny startowej lub za pomocą chorągiewki.

3. W gonitwach, w których używa się maszyny startowej:

- 1) na znak sędziego startera wszystkie konie podchodzą jednocześnie do maszyny startowej, przy czym w razie dużej liczby koni sędzia starter może zarządzić wcześniejsze wprowadzenie koni do maszyny startowej,
- 2) konie są wprowadzane do maszyny startowej w kolejności numerów startowych,
- 3) wprowadzenie do maszyny startowej odbywa się pod kontrolą sędziego startera, który może zastosować środki pomocnicze, w szczególności kaptur, pasy, bat,
- 4) sędzia starter w uzasadnionych przypadkach ma prawo zarządzić wprowadzenie konia do innego boks startowego ze względu na bezpieczeństwo jeźdźcy (powożącego), konia lub pracowników obsługi,
- 5) na wprowadzenie koni do maszyny startowej przeznaczona się 5 minut, a w uzasadnionych przypadkach do 10 minut,
- 6) w przypadku gdy koń nie daje się wprowadzić do maszyny startowej, sędzia starter zwalnia tego konia ze swojej dyspozycji,
- 7) sędzia starter uznaje start za nieważny w przypadku nieotwarcia się jakichkolwiek drzwiczek maszyny startowej, sygnalizując to głosem oraz podniesieniem chorągiewki.

4. W gonitwach, w których start odbywa się za pomocą chorągiewki, jeźdźcy (powożący) powinni wyrównać szereg w odległości nie większej niż 15 metrów od linii startu, następnie podjechać stępem do miejsca startu i nie zatrzymując się, na znak startera, rozpocząć gonitwę.

§ 60. Jeżeli w okresie od wyjścia koni na bieżnię toru wyścigowego do wprowadzenia ich do maszyny startowej, a w przypadku startu za pomocą chorągiewki — do momentu podejścia do linii startu, nastąpi jakakolwiek okoliczność uniemożliwiająca w ocenie komisji technicznej udział konia w gonitwie lub w wyniku której może zostać naruszona zasada równości szans, komisja techniczna może uznać konia za zwolnionego z dyspozycji sędziego startera.

§ 61. 1. Sędzia starter może zwolnić konia ze swojej dyspozycji:

- 1) jeżeli jeździec (powożący) opóźnia podejście do maszyny startowej lub przeszkadza w dokonaniu szybkiego i prawidłowego startu,
- 2) w wypadku nagłego zachorowania jeźdźcy (powożącego) lub konia,
- 3) w innych uzasadnionych przypadkach, po uprzednim zawiadomieniu komisji technicznej.

2. O zwolnieniu konia z dyspozycji sędziego starter zawiadamia komisję techniczną, w miarę możliwości przed rozpoczęciem gonitwy, nie później jednak niż bezpośrednio po jej zakończeniu.

§ 62. 1. Jeżeli sędzia starter stwierdził, że start nastąpił w sposób naruszający zasadę równych szans, w szczególności w przypadku, o którym mowa w § 59 ust. 3 pkt 7, lub w przypadku awarii maszyny startowej albo niezgodnie z § 59 ust. 4, uznaje taki start za nieważny i głosem oraz podniesieniem chorągiewki daje sygnał sędziemu obserwatorowi, znajdującemu się w odległości 80 metrów od linii startu (kontrstarter), do zawrócenia koni na miejsce startu.

2. Kontrstarter, na sygnał, o którym mowa w ust. 1, przez podniesienie chorągiewki nakazuje jeźdźcom (powożącym) zawrócenie koni na miejsce startu.

3. W przypadku gdy konie miną kontrstartera i nie powrócą na miejsce startu, komisja techniczna uznaje te konie za zwolnione z dyspozycji sędziego startera.

§ 63. 1. Konia, który nie wystartował lub wystartował, ale zatrzymał się lub zboczył z wyznaczonego toru gonitwy przed minięciem kontrstartera, uważa się za konia, który pozostał na starcie.

2. Konia, który po prawidłowym starcie minął kontrstartera, uważa się za konia, który uczestniczył w gonitwie w sposób ważny, nawet jeśli jej nie ukończył.

3. Konia, który prawidłowo wystartował, minął kontrstartera, zboczył z wyznaczonego toru gonitwy

lub nie osiągnął celownika, uważa się za konia, który nie ukończył gonitwy.

§ 64. W trakcie rozgrywania gonitwy:

- 1) od momentu wystartowania do momentu minięcia kontrstartera konia należy prowadzić w prostej linii,
- 2) od momentu wystartowania do momentu minięcia celownika konie powinny biec galopem,
- 3) jeźdźcy (powożący) stosują taktykę, która umożliwia maksymalne wykorzystanie możliwości posiadanych przez nich koni, w szczególności jeźdźcy (powożący) nie mogą w żadnej fazie gonitwy, bez uzasadnionej przyczyny, wycofać dosiadanych koni oraz gwałtownie przyspieszać w początkowej i środkowej fazie gonitwy,
- 4) jeźdźcy (powożący) prowadzą konie w taki sposób, aby:
  - a) nie przeszkadzać innym koniom, w szczególności przez ich potrącanie, przyciskanie do bandy i zajeżdżanie drogi,
  - b) nie odprowadzać konia na zewnątrz toru,
  - c) na prostej finiszowej jechać w linii prostej,
- 5) zmiana toru dozwolona jest pod warunkiem wyprowadzenia innych koni o co najmniej dwie długości,
- 6) jeźdźcy (powożący) nie mogą:
  - a) poganiać konia ręką,
  - b) uderzać konia wozdami,
  - c) płoszyć innego konia przy użyciu bata,
  - d) nadużywać bata w stosunku do dosiadanego konia,
  - e) uderzać konia w sposób, który może spowodować obrażenia,
  - f) uderzać konia batem, jeśli w wyniku tego koń nie przyspiesza, został pokonany lub z przewagą wygrywa gonitwę,
- 7) jeździec (powożący) powinien wykazać poprawną taktycznie i technicznie jazdę.

§ 65. 1. Po odbytej gonitwie jeźdźcy (powożący) powinni podjechać do wagi i tam osobiście rozsiódłać konia. Waga jeźdźcy (powożący) podlega po gonitwie ponownemu sprawdzeniu w obecności sędziego u wagi. Jeżeli wskutek wypadku jeździec (powożący) nie może do wagi podjechać, należy go doprowadzić, a konia za zgodą komisji technicznej może rozsiódłać inna osoba.

2. Konie pozostają rozsiódłane u wagi do czasu sprawdzenia wagi wszystkich jeźdźców (powożących) biorących udział w gonitwie. Jeźdźcy (powożący) są obowiązani pozostać w miejscu ważenia do czasu zwolnienia ich przez sędziego u wagi.

3. O zakończeniu sprawdzania wagi i jej wynikach sędzia u wagi informuje niezwłocznie komisję techniczną.

§ 66. 1. Kolejność, w jakiej konie mijają celownik, ustala sędzia u celownika, określając kolejne miejsca, jakie zajęły poszczególne konie, oraz odległość między nimi.

2. Dla ustalenia kolejności, w jakiej konie osiągnęły celownik, mogą być stosowane pomocnicze urządzenia techniczne, w szczególności fotokomórka oraz zapis przebiegu gonitwy na taśmie magnetowidowej.

3. Sędzia u celownika stwierdza ustalenia, o których mowa w ust. 1, w protokole, który niezwłocznie przekazuje komisji technicznej.

4. Ustalenia wyniku gonitwy dokonuje komisja techniczna na podstawie protokołu przekazanego przez sędziego u celownika, informacji, o których mowa w § 65 ust. 3, oraz na podstawie innych informacji dotyczących przebiegu gonitwy.

5. Jeżeli komisja techniczna ustali, że koń biorący udział w gonitwie był prowadzony przez jeźdźca (powożącego) w taki sposób, że przeszkadzał innemu koniowi, i w wyniku tego koń, któremu przeszkadzano, minął celownik po koniu, który przeszkadzał, komisja techniczna, ustalając wynik gonitwy, przesuwa konia, który przeszkadzał, na miejsce bezpośrednio po miejscu konia, któremu przeszkadzał.

6. Jeżeli komisja techniczna ustali, że koń biorący udział w gonitwie był prowadzony przez jeźdźca (powożącego) w taki sposób, że przeszkadzał kilku koniom, i w wyniku tego konie, którym przeszkadzano, minęły celownik po koniu, który przeszkadzał, komisja techniczna, ustalając wynik gonitwy, przesuwa konia, który przeszkadzał, na miejsce bezpośrednio po miejscu konia, któremu przeszkadzał i który zajął najbardziej odległe miejsce.

7. Od orzeczenia komisji technicznej w sprawach określonych w ust. 5 i 6 właścicielowi konia lub jeźdźcowi (powożącemu) przysługuje prawo wniesienia odwołania do komisji odwoławczej.

8. Wyniki gonitwy są podawane do wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty.

§ 67. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2, konia, który brał udział w gonitwie, należy zdyskwalifikować, jeżeli:

- 1) był trenowany lub dosiadany przez osobę nieposiadającą licencji,
- 2) przeszedł w gonitwie płaskiej w bieg inny niż galop,
- 3) nie został do gonitwy zapisany albo zapis został uznany za nieważny,
- 4) został z gonitwy wycofany,
- 5) został zwolniony z dyspozycji sędziego startera,
- 6) waga jeźdźca (powożącego), który go dosiadał, nie była przed gonitwą sprawdzona,

7) niósł wagę niższą od tej, jaka wynikała z warunków gonitwy,

8) waga jeźdźca (powożącego), który go dosiadał, sprawdzona po gonitwie, okazała się niższa od wagi ustalonej przed gonitwą,

9) w wyniku kontroli antydopingowej ustalono, że podano mu niedozwolone środki dopingujące,

10) nie spełniał innych warunków określonych dla danej gonitwy.

2. Dyskwalifikacji podlegają tylko te konie, które osiągnęły celownik.

3. Od orzeczenia komisji technicznej w sprawie dyskwalifikacji konia właścicielowi tego konia przysługuje prawo złożenia odwołania do komisji odwoławczej.

§ 68. 1. Gonitwa jest nieważna, jeżeli:

1) żaden z koni biorących w niej udział nie spełnił warunków gonitwy,

2) wszystkie konie, mimo sygnału kontrstartera, minęły go i nie powróciły na miejsce startu,

3) wszystkie konie biorące udział w gonitwie zostały zdyskwalifikowane,

4) odbyła się na innym dystansie niż ustalono w warunkach gonitwy.

2. Od orzeczenia komisji technicznej o uznaniu gonitwy za nieważną właścicielowi konia przysługuje prawo wniesienia odwołania do komisji odwoławczej.

Rozdział 14

Składanie protestów

§ 69. 1. Protest może być złożony z powodu następujących nieprawidłowości dotyczących gonitwy:

1) nieprawidłowego dystansu gonitwy,

2) różnicy między wagą jeźdźca (powożącego) stwierdzoną po gonitwie a wagą ustaloną przed gonitwą,

3) niedopełnienia warunków określonych w § 54,

4) niezważenia jeźdźca (powożącego) przed lub po gonitwie,

5) niezgodnego z przepisami postępowania jeźdźca (powożącego) w czasie gonitwy,

6) zmylenia toru lub innej nieprawidłowości w przebiegu gonitwy,

7) zastosowania u konia niedozwolonego środka dopingującego,

8) niesienia przez konia w gonitwie nieprawidłowo ustalonej wagi,

9) nieuprawnionego udziału konia w gonitwie,

10) niespełniania przez konia określonych warunków gonitwy,

11) nieważności zapisu konia do gonitwy,

12) rozgrywania gonitwy niezgodnie z przepisami prawa,

13) udziału w gonitwie konia innego niż ten, który był do niej zapisany, oraz dokonania identyfikacji na podstawie sfałszowanych dokumentów.

2. Protest składa się w następujących terminach:

- 1) w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, najpóźniej na 30 minut przed rozpoczęciem gonitwy, jeżeli protest dotyczy pierwszej gonitwy, określonej w oficjalnym programie wyścigów konnych na dany dzień, a w pozostałych przypadkach — najpóźniej do sygnału oznaczającego wyjeżdżanie jeźdźców (powożących) na start do gonitwy,
- 2) w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, do czasu gdy jeździec (powożący), którego wagi protest dotyczy, nie zejdzie z wagi,
- 3) w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 3—7, najpóźniej do sygnału oznaczającego zakończenie wagi jeźdźców (powożących) po gonitwie,
- 4) w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 8—12, najpóźniej przed upływem 48 godzin po zakończeniu gonitwy,
- 5) w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 13, najpóźniej przed upływem 30 dni po zakończeniu gonitwy.

3. Protesty zgłoszone po upływie terminów określonych w ust. 2 pozostają bez rozpatrzenia.

§ 70. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 protest składa się ustnie albo na piśmie przewodniczącemu komisji technicznej.

2. Uczestniczący w gonitwie jeździec (powożący) zapowiada protest sędziemu u celownika, wyjeżdżając z toru i podnosząc rękę, a następnie składa go ustnie sędziemu u wagi.

3. Protest zgłoszony ustnie przez osoby inne niż jeździec (powożący) powinien być potwierdzony na piśmie przed upływem terminu do jego złożenia.

4. Przyjmujący zgłoszenie protestu powinien, na żądanie zgłaszającego, wydać pisemne oświadczenie, że protest został zgłoszony w terminie.

§ 71. 1. Protesty rozstrzyga komisja techniczna, która przed powzięciem decyzji jest obowiązana wezwać osoby zainteresowane do udzielenia wyjaśnień.

2. Jeżeli protest nie zostanie uwzględniony, osobie, która go złożyła, przysługuje prawo wniesienia odwołania do komisji odwoławczej.

Rozdział 15

Zasady i tryb kontroli antydopingowej jeźdźców (powożących) i koni oraz wykaz niedozwolonych środków dopingujących

§ 72. 1. Kontrola antydopingowa dotyczy koni oraz jeźdźców (powożących) biorących udział w gonitwie w danym dniu.

2. Kontrola antydopingowa polega na pobraniu krwi od jeźdźca (powożącego), a w przypadku konia — pobraniu krwi lub wydzieliny z organizmu oraz na przeprowadzeniu badań laboratoryjnych prób pobranego materiału w laboratorium wskazanym przez Klub.

§ 73. 1. Przeprowadzenie kontroli antydopingowej zarządza komisja techniczna z własnej inicjatywy lub na wniosek:

- 1) sędziego technicznego,
- 2) właściciela konia,
- 3) trenera,
- 4) dyżurnego lekarza weterynarii, w przypadku kontroli dotyczącej koni,
- 5) dyżurnego lekarza medycyny, w przypadku kontroli dotyczącej jeźdźca,
- 6) kierownika stajni wyścigowej.

2. Pobierania krwi lub wydzieliny dokonuje odpowiednio dyżurny lekarz medycyny albo dyżurny lekarz weterynarii w obecności specjalnie do tego celu wyznaczonego przez komisję techniczną sędziego obserwatora oraz trenera, w wyznaczonym do tego celu pomieszczeniu.

3. Przed przystąpieniem do pobrania krwi lub wydzieliny sędzia obserwator dokonuje ustalenia tożsamości jeźdźca (powożącego) lub identyfikacji konia.

§ 74. 1. Z pobranej krwi lub wydzieliny sporządza się dwie próby zabezpieczone w sposób uniemożliwiający ich naruszenie.

2. Jedną z prób, o których mowa w ust. 1, przesyła się niezwłocznie do laboratorium, o którym mowa w § 72 ust. 2, drugą przechowuje w odpowiednich warunkach organizator wyścigów konnych.

§ 75. Z przeprowadzonej kontroli antydopingowej sporządza się protokół zawierający:

- 1) dane dotyczące jeźdźca (powożącego) lub opis konia,
- 2) dane lekarza pobierającego krew lub wydzielinę oraz innych osób obecnych przy tej czynności,
- 3) czas i miejsce pobrania krwi lub wydzieliny oraz sporządzenia prób,
- 4) podpisy lekarza pobierającego krew lub wydzielinę oraz sędziego obserwatora.

§ 76. 1. O wynikach kontroli komisja techniczna, niezwłocznie po otrzymaniu wyników z laboratorium, informuje osoby zainteresowane.

2. W przypadku pozytywnego wyniku badania próby komisja techniczna wydaje stosowne orzeczenie.

3. W przypadku wniesienia odwołania od orzeczenia, o którym mowa w ust. 2, komisja odwoławcza zarządza zbadanie próby przechowywanej przez organizatora wyścigów w innym, wskazanym przez siebie laboratorium.

§ 77. Koszty przeprowadzenia kontroli antydopingowej ponosi Klub, a w przypadku gdy wynik tej kontroli jest pozytywny — odpowiednio jeździec (powoźca) albo właściciel konia.

§ 78. Wykaz niedozwolonych środków dopingujących określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

Rozdział 16

Zasady porządkowe na terenach i w lokalach należących do toru wyścigowego

§ 79. 1. Organizator wyścigów konnych powinien zapewnić wyodrębnione pomieszczenia lub miejsca dla:

- 1) komisji technicznej,
- 2) sędziego u wagi,
- 3) sędziego u celownika,
- 4) jeźdźców (powoźców),
- 5) trenerów.

2. W pomieszczeniach lub miejscach, o których mowa w ust. 1, w czasie rozgrywania gonitw, bez zgody organizatora wyścigów lub komisji technicznej, nie mogą przebywać osoby trzecie.

§ 80. 1. Na padoku przed rozegraniem gonitwy mogą przebywać wyłącznie jeźdźcy (powoźcy), trenerzy, osoby wyznaczone do prezentacji konia oraz dyżurni lekarze weterynarii i medycyny.

2. Po rozegraniu gonitwy na padoku poza osobami, o których mowa w ust. 1, mogą przebywać również osoby upoważnione przez organizatora wyścigów.

3. Na bieżni toru wyścigowego w trakcie rozgrywania gonitwy mogą przebywać wyłącznie sędziowie wyścigowi lub osoby wyznaczone przez organizatora wyścigów konnych.

§ 81. 1. W pomieszczeniu lub miejscu wyznaczonym dla sędziego u wagi mogą przebywać jeźdźcy (powoźcy) przygotowujący się do gonitwy oraz trenerzy, których konie biorą udział w gonitwie.

2. W pomieszczeniu lub miejscu wyznaczonym dla komisji technicznej nie mogą przebywać osoby trzecie.

3. Członkowie komisji technicznej mogą opuszczać pomieszczenie lub miejsce, o którym mowa w ust. 2, wyłącznie za zgodą przewodniczącego komisji technicznej.

Rozdział 17

Czyny stanowiące przewinienia dyscyplinarne oraz kary wymierzane za ich popełnienie

§ 82. 1. Kto:

- 1) umyślnie podaje w zapisie konia do gonitwy albo w zgłoszeniu konia do wyścigów w danym roku

wiadomości nieprawdziwe, posługuje się fałszywymi dokumentami stanowiącymi podstawę identyfikacji konia, podstawia konia w gonitwie,

- 2) współdziała w popełnieniu czynu zmniejszającego możliwość wygrania gonitwy albo pomaga lub nakłania do jego popełnienia,
  - 3) przez umyślnie działanie zmniejsza wartość użytkową konia,
  - 4) zmniejsza lub usuwa zmniejszyć szanse koni w gonitwie albo umyślnie przeszkadza koniom w prawidłowym rozegraniu gonitwy,
  - 5) podaje koniowi przed gonitwą lub w czasie jej trwania niedozwolony środek dopingujący lub środek uspokajający, poleca dać taki środek lub na to zezwala albo, wiedząc o tym, nie przeciwdziała temu,
  - 6) będąc właścicielem konia biorącego udział w gonitwie, czyni zakład przeciw własnemu koniowi lub przeciw koniowi ze swojej stajni,
  - 7) na terenie toru wyścigowego i w czasie wyścigów konnych świadomie zakłóci normalne przeprowadzenie gonitwy,
  - 8) będąc sędzią wyścigowym, kierownikiem stajni, trenerem lub jeźdźcem (powoźcą) albo dyżurnym lekarzem weterynarii albo medycyny, czyni zakłady wzajemne,
  - 9) narusza swe obowiązki służbowe, podejmuje je w stanie nietrzeźwości, zachowaniem swym rażąco zakłóca porządek
- podlega karze pieniężnej albo zawieszenia zezwolenia na kierowanie stajnią wyścigową albo zawieszenia licencji na trenowanie koni, dosiadania (powożenia) koni albo pełnienia funkcji sędziego wyścigowego.

2. Kto jako trener, jeździec albo sędzia wyścigowy dopuszcza się czynów, o których mowa w ust. 1, w sposób szczególnie rażący lub popełnia je notorycznie

— podlega karze pozbawienia prawa trenowania koni albo dosiadania koni, albo pełnienia funkcji sędziego wyścigowego.

§ 83. Kto:

- 1) zastosuje w gonitwie niedozwolone podkowy,
- 2) znieważa osoby spełniające czynności związane z przeprowadzaniem gonitw,
- 3) nie zgłasza przypadku zachorowania konia,
- 4) przy przebywaniu płotu lub przeszkody korzysta z obcej pomocy, takiej pomocy udziela lub udzielić poleca

— podlega karze upomnienia albo nagany albo karze pieniężnej.

§ 84. Jeździec, który:

- 1) nie dokłada wszelkich starań, aby wygrać gonitwę lub przynajmniej zająć jak najlepsze miejsce,

- 2) przez niedbalstwo przeszkadza innemu koniowi w gonitwie, nie działając w zamiarze zmniejszenia szans tego konia,
- 3) odmawia bez ważnego powodu dosiadanania konia w gonitwie lub treningu,
- 4) przez niedbalstwo opóźnia start, nie działając w zamiarze zmniejszenia szans konia w gonitwie, nie wykonuje poleceń sędziego startera, wstrzymuje konia na starcie, pozostaje na starcie albo bierze udział w gonitwie pomimo zwolnienia z dyspozycji startera dosiadanego przez niego konia,
- 5) zmyli trasę w gonitwie,
- 6) nie rozsiadła konia po gonitwie lub nie zgłosi się do sędziego u wagi, lub oddali się z miejsca ważenia bez zezwolenia,
- 7) w gonitwie z płotami lub przeszkodami dokonuje skoków próbnych nienakazanych przez komisję techniczną

— podlega karze pieniężnej albo karze pozbawienia licencji na dosiadananie (powożenie) koni.

§ 85. 1. Kto:

- 1) zapisuje do gonitw z płotami lub przeszkodami konia źle skaczącego,
- 2) nie przygotowuje się do gonitwy w czasie i w sposób określony w rozporządzeniu

— podlega karze upomnienia albo nagany.

2. Kto używa w gonitwach barw innych niż te, które zostały zarejestrowane

— podlega karze pieniężnej.

Rozdział 18

Szczegółowy tryb postępowania w sprawach o przewinienia dyscyplinarne

§ 86. Komisja techniczna wszczyną postępowanie dyscyplinarne z urzędu albo na wniosek organizatora wyścigów, sędziego technicznego, właściciela konia, kierownika stajni, trenera, jeźdźca, dyżurnego lekarza weterynarii lub dyżurnego lekarza medycyny.

§ 87. 1. W przypadku potrzeby przeprowadzenia czynności wyjaśniających w postępowaniu dyscyplinarnym, przewodniczący komisji technicznej wyznacza do tych czynności jednego z jej członków.

2. Prowadzący czynności wyjaśniające bada wszelkie okoliczności potrzebne do bezstronnego wyjaśnienia sprawy, jak również zbiera środki dowodowe, w szczególności przesłuchuje świadków, a w razie potrzeby korzysta z opinii biegłych.

3. Prowadzący czynności wyjaśniające sporządza protokół z przebiegu przesłuchania świadka. Protokół podpisuje prowadzący czynności wyjaśniające i świadek.

4. Prowadzący czynności wyjaśniające jest obowiązany umożliwić obwinionemu przed zakończeniem tych czynności sposobność wypowiedzenia się co do wszystkich zarzutów, jak również co do materiału dowodowego zebranego w sprawie. Okoliczności wskazane przez obwinionego, mające służyć odparciu zarzutu, powinien prowadzący czynności wyjaśniające sprawdzić w miarę możliwości, a zgłoszonych przez obwinionego świadków przesłuchać, jeżeli uzna, że zeznania tych świadków mogą mieć dla obrony obwinionego istotne znaczenie.

5. Odmowa obwinionego wypowiedzenia się w czasie przeprowadzania czynności wyjaśniających lub fizyczna niemożność przesłuchania go, trwająca do ukończenia dochodzenia, nie wstrzymuje dalszego toku sprawy.

Rozdział 19

Wymogi, które powinien spełniać oficjalny program wyścigów konnych

§ 88. 1. Organizator wyścigów konnych wydaje oficjalny program wyścigów konnych na poszczególne dni wyścigowe, w których rozgrywane są gonitwy.

2. Program powinien zawierać:

- 1) nazwę toru wyścigowego,
- 2) datę, godziny i kolejność rozgrywania poszczególnych gonitw,
- 3) wartość nagród za zajęcie poszczególnych miejsc w gonitwie,
- 4) szczegółowe warunki każdej gonitwy,
- 5) nazwę, płeć, maść i wiek koni zapisanych do poszczególnych gonitw oraz nazwę matki i ojca każdego z tych koni,
- 6) imiona i nazwiska albo nazwy właścicieli koni zapisanych do poszczególnych gonitw, nazwę stajni wyścigowej, w której są one trenowane, imiona i nazwiska trenerów oraz imiona i nazwiska jeźdźców (powożących),
- 7) wagę, którą ma nieść koń w gonitwie,
- 8) barwy wyścigowe właścicieli koni,
- 9) komunikaty i orzeczenia komisji technicznej,
- 10) inne informacje.

Rozdział 20

Kategoryzacja jeźdźców (powożących)

§ 89. Ustala się następujące kategorie jeźdźców (powożących):

- 1) uczeń jeździecki — jeździec (powożący), który nie wygrał 10 gonitw,
- 2) starszy uczeń jeździecki — jeździec (powożący), który wygrał od 10 do 24 gonitw,

- 3) praktykant jeździecki — jeździec (powożący), który wygrał od 25 do 49 gonitw,
- 4) kandydat dżokejski — jeździec (powożący), który wygrał od 50 do 99 gonitw,
- 5) dżokej — jeździec (powożący), który wygrał co najmniej 100 gonitw.

Rozdział 21

Przepis końcowy

§ 90. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 2001 r.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *A. Balazs*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 sierpnia 2001 r. (poz. 1006)

Załącznik nr 1**SZCZEGÓŁOWY SPOSÓB USTALANIA GRUP I HANDIKAPÓW**

1. Ustala się dwa terminy przegrupowania koni:
  - 1) na sezon wiosenny przed rozpoczęciem sezonu wyścigowego,
  - 2) na sezon letni po gonitwie „Derby” dla koni pełnej krwi angielskiej.
2. W przegrupowaniu na sezon wiosenny gonitwy pozagrupowe dzieli się na kategorie A i B, a grupowe — na I, II i III grupę.
3. Konie 3-letnie pełnej krwi angielskiej oraz 4-letnie konie arabskie czystej krwi zostają przegrupowane na zasadzie wygranych gonitw w roku ubiegłym w następujący sposób:
  - 1) poza grupami w kategorii A pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę kategorii A,
  - 2) poza grupami w kategorii B pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę kategorii B,
  - 3) w I grupie pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę I grupy,
  - 4) w II grupie pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę II grupy,
  - 5) w III grupie znajdują się konie, które w ubiegłym roku nie wygrały gonitwy II grupy.
4. Konie 4-letnie i starsze pełnej krwi angielskiej oraz 5-letnie i starsze konie arabskie czystej krwi zostają przegrupowane na zasadzie wygranych gonitw w ubiegłym roku w następujący sposób:
  - 1) poza grupami w kategorii A pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę kategorii A,
  - 2) poza grupami w kategorii B pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę kategorii B,
  - 3) w I grupie pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę I grupy, będąc w I grupie lub kategorii B,
  - 4) w II grupie pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę II grupy, będąc w II grupie lub I grupie,
  - 5) pozostałe konie zostają zakwalifikowane do III grupy,
  - 6) koń, który nie wygrał w ubiegłym roku samodzielnie gonitwy, zostaje przesunięty o jedną grupę niżej,
  - 7) koń pełnej krwi angielskiej oraz koń arabski czystej krwi, który wygrał sumę nagród równą lub wyższą od dwukrotnej wartości najniższej I nagrody kategorii A dla danej rasy, nie zostaje przegrupowany.
5. 3-letnie konie arabskie czystej krwi zaczynają biegać od dnia 1 maja w II grupie i do końca bieżącego roku będą przesuwać się w grupach zgodnie z wygranymi gonitwami.
6. Konie 2-letnie pełnej krwi angielskiej zaczynają biegać od dnia 1 czerwca w grupie II i do końca bieżącego roku będą przesuwać się w grupach zgodnie z wygranymi gonitwami.
7. W przegrupowaniu koni na sezon letni konie 3-letnie i starsze pełnej krwi angielskiej oraz 4-letnie i starsze konie arabskie czystej krwi zostają przegrupowane na zasadzie wygranych nagród w sezonie wiosennym bieżącego roku (do dnia 2 lipca włącznie) w następujący sposób:
  - 1) wszystkie konie zostają przesunięte o jedną grupę niżej, z wyjątkiem:
    - a) koni, które wygrały gonitwę kategorii A,
    - b) koni, które wygrały sumę w wysokości najniższej nagrody kategorii A,
    - c) koni, które wygrały samodzielnie grupę niższą od tej, w której się znajdowały, z wyłączeniem koni kategorii A, które wygrały handicap grupowy,

- 2) podczas przegrupowania na sezon letni tworzy się IV grupę koni, które w sezonie wiosennym bieżącego roku nie wygrały gonitwy III grupy.
8. Konie 3-letnie i starsze pełnej krwi angielskiej oraz 4-letnie i starsze konie arabskie czystej krwi po wygraniu jednorazowo 30 000 zł zostają przegrupowane co najmniej do kategorii B, a po wygraniu jednorazowo 60 000 zł — do kategorii A (nie dotyczy handikapów).
9. Wszystkie gonitwy handikapowe wygrane w kraju i za granicą bez względu na wysokość nagrody przesuwają konia o jedną grupę, z wyjątkiem koni kat. A, które po wygraniu handikapu grupowego są traktowane jak konie, które wygrały grupę niżej. Przepis nie dotyczy koni wszystkich ras.
10. Handikap generalny prowadzony jest na bieżąco i ogłaszany w każdy poniedziałek w siedzibie Klubu. Koń jest ujęty w handikapie generalnym przed sezonem, o ile w ubiegłym roku biegał przynajmniej dwa razy w sposób ważny. Koń, który nie był ujęty w handikapie generalnym przed sezonem, zostanie w nim ujęty, jeśli biegał w bieżącym sezonie co najmniej dwa razy w sposób ważny. Po dniu „Derby” dla koni pełnej krwi angielskiej w handikapie generalnym zostaną ujęte tylko te konie, które w bieżącym sezonie biegały dwa razy w sposób ważny.

Załącznik nr 2

SKALA WAG NOSZONYCH PRZEZ KONIE

I. Skala wag w gonitwach płaskich

1. Wagi noszone obowiązujące w gonitwach dla koni pełnej krwi angielskiej i koni ras półkrwi:

- 1) 2-letnich do dnia 31 lipca — 56 kg, po dniu 31 lipca — 57 kg,
- 2) dla 2-letnich i starszych:
  - a) dla koni 2-letnich — 53 kg,
  - b) dla koni 3-letnich — 61 kg,
  - c) dla koni 4-letnich i starszych — 62 kg,
- 3) w gonitwach przeznaczonych wyłącznie dla koni 3-letnich na wszystkich dystansach i we wszystkich miesiącach obowiązuje waga 59 kg.

2. W innych gonitwach obowiązuje waga z następującej tabeli:

Dystans	Wiek koni	Miesiące											
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
do 1 600 m włącznie	3-letnie	52			54	55	56	57	58	59	60		
	4-letnie i st.	60			60	60	60	60	60	60	60		
do 2 400 m włącznie	3-letnie	50			52	53	54	55	56	57	58		
	4-letnie i st.	60			60	60	60	60	60	60	60		
ponad 2 400 m	3-letnie	50			52	53	54	55	56	56	57		
	4-letnie i st.	60			60	60	60	60	60	60	60		

3. 2-letnie klacze pełnej krwi angielskiej korzystają z 1 kg ulgi wagi.

4. Wałachy niosą wagę określoną dla ogierów.

5. Wagę, jaka obowiązuje w gonitwach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2, stosuje się również wówczas, gdy do gonitwy nie zapisano koni któregośkolwiek z roczników lub po zapisaniu wycofano z gonitwy konie któregośkolwiek z roczników.

6. Ulgi wagi dla klaczy należy stosować również w przypadku, gdy do gonitwy przeznaczonej dla koni

różnej płci zapisano wyłącznie klacze lub gdy wszystkie zapisane ogiery i wałachy wycofano.

7. W gonitwach przeznaczonych dla koni arabskich czystej krwi na wszystkich dystansach i we wszystkich miesiącach obowiązuje następujące wagi noszone:

- 1) dla koni 3-letnich — 58 kg,
- 2) dla koni 4-letnich — 59 kg,
- 3) dla koni 5-letnich i starszych — 62 kg.

8. W gonitwach przeznaczonych dla koni 3-letnich i starszych konie 3-letnie korzystają z 4 kg ulgi wagi.

II. Skala wag w gonitwach z płotami

1. Wagi noszone w gonitwach z płotami dla koni pełnej krwi angielskiej i dla koni ras półkrwi:

Dystans	Wiek koni	Miesiące												
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	
2 400 m	3 lata	—					63	64	64	65	66			
	3 lata i st.	—					—	—	—	63	64			
	4 lata	66					66	67	67	67	68			
	5 lat i st.	69					69	69	69	69	69			
2 500 m do 3 200 m	3 lata	—					63	64	64	65	66			
	3 lata i st.	—					—	—	—	62	63			
	4 lata	66					66	67	67	67	68			
	5 lat i st.	69					69	69	69	69	69			
powyżej 3 200 m	4 lata	66					66	66	66	67	67			
	5 lat i st.	69					69	69	69	69	69			

Klaczki 3-, 4-, 5- i 6-letnie korzystają z 2 kg ulgi wagi.

Klaczki 4—6-letnie otrzymują 2 kg ulgi wagi.

2. W gonitwach, w których mogą brać udział wyłącznie konie arabskie czystej krwi, obowiązuje następująca skala wagi we wszystkich sezonach i na wszystkich dystansach:

3. Jeżeli konie ras półkrwi uczestniczą w gonitwie z końmi rasy pełnej krwi angielskiej, korzystają z 5 kg ulgi wagi.

1) dla koni 4-letnich — 66 kg,

2) dla koni 5-letnich i starszych — 70 kg.

III. Skala wag w gonitwach z przeszkodami

1. Wagi noszone w gonitwach z przeszkodami dla koni pełnej krwi angielskiej i dla koni ras półkrwi:

Dystans	Wiek koni	Miesiące												
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	
do 4 200 m	3 lata	—					—	—	—	65	66			
	4 lata	63					63	64	66	66	67			
	5 lat	68					68	68	69	69	69			
	6 lat i st.	69					69	69	69	69	69			
powyżej 4 200 m	4 lata	62					62	64	64	64	65			
	5 lat	67					67	68	68	68	68			
	6 lat i st.	69					69	69	69	69	69			

Klaczki 3-, 4-, 5- i 6-letnie korzystają z 2 kg ulgi wagi.

2. W gonitwach, w których mogą brać udział wyłącznie konie arabskie czystej krwi, we wszystkich sezonach i na wszystkich dystansach konie 5-letnie i starsze niosą wagę 68 kg.

3. Jeżeli konie ras półkrwi uczestniczą w gonitwie z końmi rasy pełnej krwi angielskiej, korzystają z 5 kg ulgi wagi.

Załącznik nr 3

WYKAZ NIEDOZWOLONYCH ŚRODKÓW DOPINGUJĄCYCH

1. Niedozwolonymi środkami dopingującymi są:
- 1) substancje hormonalne i ich syntetyczne odpowiedniki,
  - 2) substancje przeciwwzakaźne inne niż stosowane wyłącznie jako przeciwpasożytnicze,
  - 3) substancje przeciwgorączkowe, przeciwbólowe i przeciwzapalne,
  - 4) substancje cytotoksyczne,
  - 5) środki maskujące.
2. Za niedozwolone środki dopingujące uznaje się następujące substancje, jeżeli ich stężenie przekracza:
- 1) arsenik — 0,3 µg łącznej zawartości arsenu na 1 ml moczu,
  - 2) dwutlenek węgla — 37 milimoli dwutlenku węgla na 1 litr osocza krwi,
  - 3) sulfotlenek metylu — 15 µg sulfotlenku metylu na 1 ml surowicy krwi,
  - 4) DMSO — 1 µg sulfotlenku metylu na 1 ml surowicy krwi,
  - 5) hordenina — 80 µg hordeniny na 1 ml moczu lub 1 µg na 1 ml surowicy krwi,
  - 6) hydrokortyzon (kortyzol) — 1 µg hydrokortyzonu na 1 ml moczu,
  - 7) nandrolon — wolny i związany 5α-estran-3β, 17α-diol do wolnego i związanego, 5(10)-estren-3β, 17α-diolu w moczu, w stosunku równym 1,
  - 8) kwas salicylowy — 750 µg kwasu salicylowego na 1 ml moczu lub 6,5 µg kwasu salicylowego na 1 ml surowicy krwi,
  - 9) testosteron — 0,02 µg wolnego i związanego testosteronu na 1 ml moczu pobranego od wałachów lub wolny i związany testosteron do wolnego i związanego epitestosteronu w moczu pobranym od klaczy, w stosunku równym 12,
  - 10) teobromina — 2 µg teobrominy na 1 ml moczu.

1007

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

z dnia 23 sierpnia 2001 r.

w sprawie warunków i trybu udzielania zezwoleń na kierowanie stajnią wyścigową, licencji na trenowanie koni, dosiadanie (powożenie) koni oraz pełnienie funkcji sędziego wyścigowego.

Na podstawie art. 11 pkt 1 ustawy z dnia 18 stycznia 2001 r. o wyścigach konnych (Dz. U. Nr 11, poz. 86) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwolenie na kierowanie stajnią wyścigową może być udzielone osobie, która:

- 1) posiada, nadane przez Prezesa Polskiego Klubu Wyścigów Konnych, zwanego dalej „Prezesem”, uprawnienia do trenowania koni,
- 2) przez okres co najmniej 2 lat trenowała konie,
- 3) zdała egzamin ze znajomości przepisów o wyścigach konnych przed komisją powołaną przez Prezesa,
- 4) nie została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo popełnione umyślnie.

2. Wniosek o udzielenie zezwolenia na kierowanie stajnią wyścigową zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania wnioskodawcy,

- 2) oświadczenie wnioskodawcy o spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1.

3. Prezes udziela albo odmawia udzielenia zezwolenia na kierowanie stajnią wyścigową w drodze decyzji.

4. Od decyzji, o której mowa w ust. 3, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rolnictwa.

§ 2. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2, licencja na trenowanie koni może być udzielona, na okres jednego roku, osobie, która:

- 1) posiada, nadane przez Prezesa, uprawnienia do trenowania koni,

2) spełnia jeden z następujących warunków:

- a) ukończyła studia wyższe na kierunku zootechnika lub weterynaria, lub rolnictwo oraz ma co najmniej dwuletni staż pracy w stajni wyścigowej,
- b) posiada co najmniej wykształcenie średnie i ma co najmniej pięcioletni staż pracy w stajni wyścigowej,

c) wygrała co najmniej 500 gonitw,

3) nie została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo popełnione umyślnie.

2. Osobie, która nie spełnia co najmniej jednego z warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 2, może być udzielona licencja na trenowanie wyłącznie własnych koni.

3. Wniosek o udzielenie licencji na trenowanie koni zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania wnioskodawcy,
- 2) oświadczenie wnioskodawcy o spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1.

4. Do wniosku dołącza się dokumenty potwierdzające posiadane wykształcenie oraz odpowiedni staż pracy.

5. Prezes udziela albo odmawia udzielenia licencji na trenowanie koni w drodze decyzji.

6. Od decyzji, o której mowa w ust. 5, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rolnictwa.

§ 3. 1. Licencja na dosiadanie (powożenie) koni może być udzielona, na okres jednego roku, osobie pełnoletniej, która:

- 1) posiada, nadane przez Prezesa, uprawnienia do dosiadania (powożenia) koni,
- 2) posiada co najmniej wykształcenie podstawowe,
- 3) nie została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo popełnione umyślnie.

2. Wniosek o udzielenie licencji na dosiadanie (powożenie) koni zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania wnioskodawcy,
- 2) oświadczenie wnioskodawcy o spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1.

3. Do wniosku dołącza się dokument potwierdzający posiadane wykształcenie.

4. Prezes udziela albo odmawia udzielenia licencji na dosiadanie (powożenie) koni w drodze decyzji.

5. Od decyzji, o której mowa w ust. 4, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rolnictwa.

§ 4. 1. Licencja na pełnienie funkcji sędziego wyścigowego może być udzielona, na okres jednego roku, osobie, która:

- 1) posiada, nadane przez Prezesa, uprawnienia do pełnienia funkcji sędziego wyścigowego,
- 2) posiada co najmniej wykształcenie średnie,
- 3) zdała egzamin ze znajomości przepisów o wyścigach konnych przed komisją powołaną przez Prezesa,
- 4) nie została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo popełnione umyślnie.

2. Wniosek o udzielenie licencji na pełnienie funkcji sędziego wyścigowego zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania wnioskodawcy,
- 2) oświadczenie wnioskodawcy o spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1.

3. Do wniosku dołącza się dokument potwierdzający posiadane wykształcenie.

4. Prezes udziela albo odmawia udzielenia licencji na pełnienie funkcji sędziego wyścigowego w drodze decyzji.

5. Od decyzji, o której mowa w ust. 4, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rolnictwa.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 2001 r.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *A. Balazs*

1008

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

z dnia 23 sierpnia 2001 r.

w sprawie wysokości opłat uiszczanych na rzecz Polskiego Klubu Wyścigów Konnych za wydanie zezwolenia na organizowanie wyścigów konnych, za udzielenie zezwolenia na kierowanie stajnią wyścigową i licencji na trenowanie koni oraz dosiadanie (powożenie) koni, a także pełnienie funkcji sędziego wyścigowego oraz za rejestrację barw wyścigowych i zgłoszenie konia do wyścigów.

Na podstawie art.11 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 18 stycznia 2001 r. o wyścigach konnych (Dz. U. Nr 11, poz. 86) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Określa się opłaty za:

- 1) udzielenie zezwolenia na kierowanie stajnią wyścigową,

- 2) udzielenie licencji na trenowanie koni,
 3) udzielenie licencji na dosiadanie (powożenie) koni,
 4) udzielenie licencji na pełnienie funkcji sędziego wyścigowego,
 5) rejestrację barw wyścigowych,
 6) zgłoszenie konia do wyścigów,
- 7) wydanie zezwolenia na organizowanie wyścigów konnych.
2. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, określa załącznik do rozporządzenia.
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 2001 r.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *A. Balasz*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 sierpnia 2001 r. (poz. 1008)

WYSOKOŚĆ OPŁAT ZA UDZIELENIE ZEZWOLENIA NA KIEROWANIE STAJNIĄ WYŚCIGOWĄ, UDZIELENIE LICENCJI NA TRENOWANIE KONI, DOSIADANIE (POWOŻENIE) KONI, PEŁNIENIE FUNKCJI SĘDZIEGO WYŚCIGOWEGO, REJESTRACJĘ BARW WYŚCIGOWYCH, ZGŁOSZENIE KONIA DO WYŚCIGÓW, WYDANIE ZEZWOLENIA NA ORGANIZOWANIE WYŚCIGÓW KONNYCH

Lp.	Rodzaje opłat	Opłata w zł
1	2	3
1	Udzielenie zezwolenia na kierowanie stajnią wyścigową	300
2	Udzielenie licencji na trenowanie koni	300
3	Udzielenie licencji na dosiadanie (powożenie) koni	100
4	Udzielenie licencji na pełnienie funkcji sędziego wyścigowego	50
5	Rejestracja barw wyścigowych	100
6	Zgłoszenie konia do wyścigów	100
7	Wydanie zezwolenia na organizowanie wyścigów konnych — w zależności od planowanej liczby gonitw w ciągu roku na danym torze wyścigowym:	
	do 8 gonitw	3 600
	od 9 do 16 gonitw	7 000
	od 17 do 35 gonitw	13 500
	od 36 do 45 gonitw	20 000
	od 46 do 80 gonitw	32 000
	od 81 do 120 gonitw	46 500
	od 121 do 160 gonitw	60 000
	od 161 do 240 gonitw	90 000
	od 241 do 450 gonitw	120 000
	od 451 do 770 gonitw	160 000
	powyżej 770 gonitw	240 000

1009**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 14 sierpnia 2001 r.

w sprawie wysokości i szczegółowych zasad ustalania kosztów postępowania w sprawach nieletnich.

Na podstawie art. 32 § 4 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. Nr 35, poz. 228, z 1992 r. Nr 24, poz. 101, z 1995 r. Nr 89, poz. 443, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 83, poz. 931 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 91, poz. 1010) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sąd obciąża rodziców nieletniego lub inne osoby zobowiązane do jego alimentacji albo nieletniego kosztami postępowania, z wyłączeniem kosztów postępowania mediacyjnego, w formie należności zryczałtowanej, zwrotu wydatków i opłat kancelaryjnych.

§ 2. 1. Należność zryczałtowana w stosunku miesięcznym wynosi:

- 1) z tytułu pobytu nieletniego w policyjnej izbie dziecka, schronisku dla nieletnich, zakładzie poprawczym, placówce opiekuńczo-wychowawczej zapewniającej opiekę całodobową, ośrodku szkolno-wychowawczym, domu pomocy społecznej lub rodzinie zastępczej — 50% kwoty bazowej dla sądowych kuratorów zawodowych, której wysokość ustaloną według odrębnych zasad określa ustawa budżetowa, zwanej dalej „kwotą bazową”,
- 2) z tytułu pobytu nieletniego w placówce opiekuńczo-wychowawczej zapewniającej opiekę dzienną — 20% kwoty bazowej,
- 3) z tytułu pobytu nieletniego w ośrodku kuratorskim — 10% kwoty bazowej,
- 4) z tytułu nadzoru kuratora — 5% kwoty bazowej.

2. Z tytułu niepełnego miesiąca pobytu nieletniego w policyjnej izbie dziecka, schronisku dla nieletnich, zakładzie poprawczym, placówce opiekuńczo-wychowawczej, ośrodku szkolno-wychowawczym, domu pomocy społecznej lub rodzinie zastępczej, albo wykonywanego nadzoru kuratora, osoby zobowiązane do ponoszenia kosztów postępowania uiszczają część należności zryczałtowanej proporcjonalnie do okresu pobytu nieletniego lub czasu wykonywania nadzoru przez kuratora, nie mniej jednak niż za 1 dzień.

3. Należność zryczałtowana w razie zastosowania środka wychowawczego określonego w art. 6 pkt 1, 2, 3, 4, 7 i 8 i w art. 7 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich, a także w przypadku umorzenia postępowania w sprawie nieletniego na tej podstawie, że orzeczenie środków wychowawczych lub poprawczych jest niecelowe, w szczególności ze względu na orzeczone już środki w innej sprawie, wynosi — 5% kwoty bazowej.

4. Należność zryczałtowana z tytułu postępowania odwoławczego w razie nieuwzględnienia apelacji

wniesionej przez nieletniego, rodziców lub opiekuna nieletniego albo jego obrońcę wynosi — 10% kwoty bazowej.

5. Należność zryczałtowana za badanie i sporządzenie opinii o nieletnim w rodzinnym ośrodku diagnostyczno-konsultacyjnym wynosi — 15% kwoty bazowej.

§ 3. Odstępując od obciążania kosztami postępowania w części w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd może w szczególności obniżyć wysokość zryczałtowanej należności, o której mowa w § 2.

§ 4. Przepis § 3 stosuje się odpowiednio w toku wykonywania orzeczenia, z tym że sąd może również obniżyć wysokość należności już orzeczonej lub ustalić tę należność, jeżeli w orzeczeniu kończącym sprawę odstąpiono od obciążenia kosztami postępowania; sąd rodzinny wydaje orzeczenie z urzędu lub na wniosek osoby zobowiązanej.

§ 5. 1. W każdej sprawie sąd rodzinny jest obowiązany z urzędu w okresie trwania postępowania wykonywanego co najmniej raz w roku oceniać, czy z uwagi na sytuację materialną osób zobowiązanych do uiszczania kosztów postępowania nie zachodzi potrzeba zmiany wysokości tych kosztów.

2. Oceniając sytuację materialną osób zobowiązanych do uiszczania kosztów postępowania, sąd kieruje się możliwościami zarobkowymi i majątkowymi tych osób, w szczególności wynikającymi z:

- 1) ich oświadczenia o stanie rodzinnym, majątku i dochodach,
- 2) innych danych dotyczących stanu majątkowego i rodzinnego oraz możliwości zarobkowych i majątkowych ujawnionych w postępowaniu w sprawie nieletniego.

§ 6. Nie pobiera się należności zryczałtowanej w razie:

- 1) umieszczenia nieletniego poza placówką lub zakładem, wymienionymi w § 2 ust. 1, jeżeli rodzice lub inne osoby ponoszą koszty jego utrzymania albo nieletni pokrywa je z własnych dochodów,
- 2) pozostawiania nieletniego na urlopie lub w szpitalu powyżej 3 dni,
- 3) innych przypadków nieobecności nieletniego w schronisku dla nieletnich, zakładzie poprawczym, placówce opiekuńczo-wychowawczej, ośrodku szkolno-wychowawczym, domu pomocy społecznej lub rodzinie zastępczej, trwającej dłużej niż miesiąc.

§ 7. 1. Jeżeli nieletni lub inne osoby zobowiązane do ponoszenia kosztów postępowania ponoszą opłatę za pobyt nieletniego w placówce opiekuńczo-wychowawczej, ośrodka szkolno-wychowawczym, domu pomocy społecznej lub rodzinie zastępczej na podstawie odrębnych przepisów, sąd rodzinny wykonujący orzeczenie zmniejsza wysokość należności zryczałtowanej ponoszonej w związku z zastosowaniem tych środków wychowawczych o wysokość ponoszonej przez te osoby opłaty. Należności zryczałtowanej nie pobiera się, jeżeli wysokość opłaty jest wyższa lub równa wysokości należności zryczałtowanej.

2. Jeżeli nieletni, przebywający w zakładzie lub schronisku wymienionym w § 2 ust. 1, z otrzymywanego wynagrodzenia za pracę pokrywa częściowo koszty swego utrzymania, sąd rodzinny wykonujący orzeczenie zmniejsza odpowiednio wysokość należności zryczałtowanej, uiszczanej przez osobę zobowiązaną do ponoszenia kosztów postępowania.

§ 8. Należność zryczałtowana za przeprowadzenie postępowania mediacyjnego wynosi — 10% kwoty bazowej.

§ 9. 1. Do wydatków w postępowaniu w sprawach nieletnich w zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu stosuje się odpowiednio przepisy o kosztach sądowych w postępowaniu cywilnym lub w postępowaniu karnym.

2. Do opłat kancelaryjnych w postępowaniu w sprawach nieletnich stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące opłat kancelaryjnych w sprawach cywilnych.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 maja 1983 r. w sprawie kosztów postępowania w sprawach nieletnich (Dz. U. Nr 26, poz. 125).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *S. Iwanicki*

1010

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 16 sierpnia 2001 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu przeprowadzania wywiadów środowiskowych o nieletnich.

Na podstawie art. 24 § 6 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. Nr 35, poz. 228, z 1992 r. Nr 24, poz. 101, z 1995 r. Nr 89, poz. 443, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 83, poz. 931 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 91, poz. 1010) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie reguluje szczegółowe zasady i tryb przeprowadzania wywiadów środowiskowych o nieletnich dla potrzeb postępowania, a zwłaszcza:

- 1) czas, termin i miejsce ich przeprowadzania oraz
- 2) formę i szczegółowy zakres sprawozdania z wywiadu środowiskowego.

§ 2. Zlecając przeprowadzenie wywiadu środowiskowego, określa się w szczególności zakres i termin jego przeprowadzenia.

§ 3. Po otrzymaniu zlecenia przeprowadzenia wywiadu środowiskowego kurator sądowy zapoznaje się z aktami sprawy.

§ 4. Wywiad środowiskowy przeprowadza się w porze dziennej. Za porę dzienną uważa się czas od godziny siódmej do godziny dwudziestej pierwszej.

§ 5. Wywiad środowiskowy przeprowadza się w miejscu zamieszkania lub pobytu nieletniego, jego rodziców lub opiekunów. Wywiad środowiskowy może być także przeprowadzony w szkole lub miejscu pracy nieletniego.

§ 6. Osoba przeprowadzająca wywiad środowiskowy ma obowiązek przedstawić się z imienia i nazwiska

oraz poinformować nieletniego i jego rodziców lub opiekunów o:

- 1) pełnej nazwie i adresie instytucji, którą reprezentuje,
- 2) celu przeprowadzania wywiadu środowiskowego.

§ 7. Osoba przeprowadzająca wywiad środowiskowy może żądać niezbędnych wyjaśnień i informacji.

§ 8. 1. W toku wywiadu środowiskowego ustala się okoliczności objęte zarządzeniem o jego przeprowadzeniu, a w szczególności:

- 1) podstawowe informacje o nieletnim: jego imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia, miejsce zamieszkania,
- 2) dodatkowe informacje o nieletnim: jego zachowanie się i warunki wychowawcze, stan zdrowia, przebieg nauki szkolnej, pracy i sposób spędzania czasu wolnego, kontakty z rówieśnikami i innymi osobami mogącymi mieć wpływ na jego zachowanie,
- 3) podstawowe informacje o członkach rodziny nieletniego i stosunku rodziców lub opiekunów do nieletniego, podejmowanych oddziaływaniach wychowawczych, konfliktach istniejących w rodzinie.

2. W toku wywiadu środowiskowego należy uwzględniać również informacje dotyczące sytuacji materialnej rodziców lub opiekunów oraz warunków bytowych rodziny.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach można zasięgać informacji o przejawach patologii społecznej występujących w środowisku nieletniego.

§ 9. Wywiad środowiskowy przeprowadza się w terminie 14 dni od dnia otrzymania zlecenia, chyba że wyznaczony został inny termin.

§ 10. Osoba przeprowadzająca wywiad środowiskowy jest obowiązana zachować w tajemnicy wszystkie okoliczności, o których dowiedziała się w związku z przeprowadzeniem wywiadu.

§ 11. 1. Sprawozdanie z wywiadu środowiskowego sporządza się w formie pisemnej i składa do akt w jednym egzemplarzu.

2. Sprawozdanie z wywiadu środowiskowego zawiera:

- 1) imię i nazwisko osoby przeprowadzającej wywiad,
- 2) okoliczności ustalone w toku wywiadu,

- 3) datę przeprowadzenia wywiadu,
- 4) podpis osoby przeprowadzającej wywiad.

3. Sprawozdanie z wywiadu środowiskowego może zawierać wniosek o uzyskanie innych niezbędnych informacji lub zasięgnięcie opinii, których potrzeba ujawniła się w związku z przeprowadzaniem wywiadu.

§ 12. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 maja 1983 r. w sprawie wywiadów środowiskowych przeprowadzanych w sprawach nieletnich (Dz. U. Nr 26, poz. 123).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *S. Iwanicki*

1011

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 27 sierpnia 2001 r.

w sprawie pobierania przez notariuszy opłat sądowych od wniosków o wpis do księgi wieczystej zamieszczanych w aktach notarialnych.

Na podstawie art. 7 § 3 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. — Prawo o notariacie (Dz. U. Nr 22, poz. 91, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, z 1999 r. Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 48, poz. 551, Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 63, poz. 635) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób uiszczania przez strony i pobierania przez notariuszy opłat sądowych od wniosków o wpis do księgi wieczystej zamieszczanych w aktach notarialnych,
- 2) sposób i termin przekazywania sądom opłat, o których mowa w pkt 1,
- 3) sposób prowadzenia ewidencji uiszczania, pobierania i przekazywania sądom oraz zwracania opłat, o których mowa w pkt 1, zwanej dalej „ewidencją”,
- 4) sposób i termin zwrotu opłat, o których mowa w pkt 1.

§ 2. Opłatę sądową od wniosku o wpis do księgi wieczystej, podlegającego zamieszczeniu w akcie notarialnym, zwaną dalej „opłatą”, strona czynności prawnej, na której spoczywa obowiązek poniesienia opłaty, uiszcza:

- 1) gotówką, do rąk notariusza,
- 2) na rachunek bankowy kancelarii notarialnej.

§ 3. 1. Zaznaczając w akcie notarialnym wysokość pobranej opłaty i powołując podstawę prawną jej określenia, notariusz wskazuje osobę wnoszącą opłatę oraz sposób uiszczenia, a także pozycję w ewidencji.

2. Jeżeli strona, na której spoczywa obowiązek opłaty, korzysta ze zwolnienia z tego obowiązku, notariusz zaznacza to w akcie notarialnym i podaje podstawę prawną zwolnienia.

3. W przypadku uiszczenia opłaty w sposób, o którym mowa w § 2 pkt 1, na żądanie osoby uiszczającej opłatę notariusz wydaje pokwitowanie zawierające kwotę opłaty, dane notariusza, datę i numer aktu notarialnego, w którym zamieszczony jest wniosek o wpis do księgi wieczystej.

§ 4. 1. Pobrane opłaty notariusz przekazuje, wpłacając na rachunek bankowy sądu rejonowego, w którego obszarze właściwości ma siedzibę kancelaria notarialna.

2. Wpłat, o których mowa w ust. 1, notariusz dokonuje do 7 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym została pobrana opłata.

3. W przypadku prowadzenia jednej kancelarii wspólnie przez dwóch lub więcej notariuszy, opłaty notariusze prowadzący kancelarię wpłacają łącznie.

§ 5. 1. Notariusz prowadzi ewidencję odrębnie na każdy rok kalendarzowy. Ewidencję notariusz przechowuje przez 5 lat, licząc od końca roku, w którym ewidencja została założona.

2. Ewidencja, prowadzona jako odrębna księga, powinna zawierać:

- 1) liczbę porządkową,
- 2) datę aktu notarialnego, w związku z którym powstał obowiązek uiszczenia opłaty,

- 3) numer, pod którym akt notarialny został wpisany do repertorium A,
- 4) imię i nazwisko oraz adres strony, która uiściła opłatę, a gdy uiszczającą jest osoba prawna — jej nazwę lub firmę i siedzibę oraz imię, nazwisko i adres jej przedstawiciela, który uiścił opłatę,
- 5) kwotę uiszczonej opłaty,
- 6) uwagi.

3. Notariusz dokonuje w ewidencji podsumowania pobranych opłat w okresach miesięcznych i odnotowuje w rubryce „uwagi” kwotę wpłaty, datę wpłaty i okres, którego wpłata dotyczy.

§ 6. 1. Ewidencja może być zastąpiona przez repertorium A, przewidziane przepisami o prowadzeniu ksiąg notarialnych i przekazywaniu na przechowywanie dokumentów.

2. Przepisy rozporządzenia dotyczące ewidencji stosuje się odpowiednio do repertorium zastępującego ewidencję.

§ 7. 1. W razie stwierdzenia, że została uiszczona opłata, lecz do sporządzenia aktu nie doszło, notariusz niezwłocznie zwraca kwotę nienależnej opłaty osobie, która opłatę uiściła.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, notariusz odnotowuje w ewidencji w rubryce „uwagi” wysokość kwoty zwrotu, datę i sposób jej przekazania oraz dane osoby, której zwrócił opłatę.

3. W pozostałych przypadkach zwrot opłaty następuje na podstawie przepisów o kosztach sądowych.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 2001 r.

Minister Sprawiedliwości: *S. Iwanicki*

1012

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 31 lipca 2001 r.

w sprawie szczegółowego trybu postępowania w sprawach o nadanie Medalu za Zastugi dla Policji, sposobu wręczenia i noszenia odznaki Medalu, prowadzenia ewidencji osób wyróżnionych i pozbawionych Medalu oraz wzorów odpowiednich dokumentów.

Na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o ustanowieniu Medalu za Zastugi dla Policji (Dz. U. Nr 70, poz. 726) zarządza się, co następuje:

§ 1. Medal za Zastugi dla Policji, zwany dalej „Medalem”, nadaje się z okazji Święta Policji, Narodowego Święta Niepodległości lub z okazji innych świąt państwowych, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach również w innych terminach.

§ 2. 1. Wniosek o nadanie Medalu Komendant Główny Policji przedstawia ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych nie później niż na dwa miesiące przed przewidywanym terminem wręczenia Medalu.

2. Wzór wniosku o nadanie Medalu stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Odznakę Medalu wraz z legitymacją stwierdzającą jego nadanie, zwaną dalej „legitymacją”, wręcza minister właściwy do spraw wewnętrznych lub osoba przez niego upoważniona, a poza granicami kraju — kierownik polskiego przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego.

2. Wzór legitymacji stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

3. Odznakę Medalu wraz z legitymacją wręcza się w sposób i w okolicznościach zapewniających uroczysty charakter aktu wręczenia.

4. Wręczenie odznaki Medalu poprzedza się odczytaniem treści decyzji ministra właściwego do spraw wewnętrznych o jego nadaniu i wypowiedzeniem formuły „Wręczam Medal za Zastugi dla Policji” lub „W imieniu ministra właściwego do spraw wewnętrznych wręczam Medal za Zastugi dla Policji”.

§ 4. 1. Odznakę Medalu nosi się na lewej stronie piersi, chyba że przepisy państwa, z którego pochodzi osoba wyróżniona, stanowią inaczej.

2. Zamiast odznaki Medalu można nosić baretkę.

§ 5. Ewidencja osób wyróżnionych Medalem oraz osób, które zostały go pozbawione, jest prowadzona przez właściwą w sprawach osobowych komórkę organizacyjną Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w formie wykazów tych osób.

§ 6. W przypadku zagubienia lub zniszczenia odznaki Medalu albo legitymacji, na wniosek osoby wyróżnionej, wydaje się ich wtórniki.

§ 7. Terminu, o którym mowa w § 2 ust. 1, nie stosuje się do wniosków o nadanie Medalu składanych w 2001 r.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

M. Biernacki

Załączniki do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych
i Administracji z dnia 31 lipca 2001 r. (poz. 1012)

Załącznik nr 1

WZÓR WNIOSKU O NADANIE MEDALU ZA ZASŁUGI DLA POLICJI

Strona pierwsza

Wypełnić pismem maszynowym		
WNIOSEK O NADANIE MEDALU ZA ZASŁUGI DLA POLICJI		
1. NAZWISKO (wypełnić dużymi literami)		2. IMIONA (wypełnić dużymi literami)
3. Data urodzenia ..... dzień miesiąc (słownie) rok	4. Miejsce urodzenia	5. Imię ojca
6. Obywatelstwo		7. Państwo stałego zamieszkania
8. Dokument tożsamości ..... nazwa dokumentu ..... seria i numer organ wydający data wydania (rrrr-mm-dd)		
9. Stopień	10. Stanowisko służbowe	11. Miejsce pełnienia służby
12. Uzasadnienie nadania Medalu:		

Strona druga

13. Jednostka organizacyjna sporządzająca wniosek

(nazwa jednostki)

(pieczęć)

....., dnia ..... 20..... r.
(miejsowość) (dzień, miesiąc słownie)

.....
(podpis kierownika jednostki)

14. WNOSZĘ O NADANIE „MEDALU ZA ZASŁUGI DLA POLICJI” ..... STOPNIA

....., dnia ..... 20..... r.
(miejsowość) (dzień, miesiąc słownie)

.....
(podpis Komendanta Głównego
Policji)

15. DECYZJA O NADANIU MEDALU

Nr ..... z dnia ..... 20..... r.

MINISTER
WŁAŚCIWY DO SPRAW WEWNĘTRZNYCH

WZÓR LEGITYMACJI
MEDALU ZA ZASŁUGI DLA POLICJI

str. 1

str. 2

RZECZPOSPOLITA POLSKA

LEGITYMACJA

Nr .....

WARSZAWA

dnia .....

str. 3

Decyzją nr .....

z dnia ..... r.,

.....
(nazwisko)

.....
(imię, imię ojca)

odznaczony(a) został(a)

.....
(stopień medalu)

**MEDALEM
ZA ZASŁUGI DLA POLICJI**

**Minister
właściwy do spraw
wewnętrznych**

(mp.)

str. 4

1013**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI**

z dnia 1 sierpnia 2001 r.

w sprawie sposobu prowadzenia ewidencji grobów.

Na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2000 r. Nr 23, poz. 295 i Nr 120, poz. 1268) zarządza się, co następuje:

§ 1. Osoby prawne i fizyczne odpowiedzialne za utrzymanie i zarządzanie cmentarzem prowadzą następującą dokumentację:

- 1) księgę wieczystą osób pochowanych na cmentarzu, w układzie rocznikowym,
- 2) księgę grobów,
- 3) alfabetyczny spis osób pochowanych na cmentarzu, w układzie rocznikowym — zwaną dalej „księgami cmentarnymi”.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) miejsce pochowania — dokładnie określone miejsce według planu zagospodarowania terenu cmentarza (kwatery, rząd, grób),
- 2) numer ewidencyjny — numer przypisany osobie pochowanej na cmentarzu zgodny z liczbą porządkową zapisu w księdze, o której mowa w § 1 pkt 1.

§ 3. 1. Księga wieczysta zawiera następujące dane dotyczące osób pochowanych na cmentarzu:

- 1) nazwisko i imię,
- 2) nazwisko rodowe,
- 3) stan cywilny,
- 4) datę i miejsce urodzenia,
- 5) datę i miejsce zgonu,
- 6) przyczynę zgonu,
- 7) imiona i nazwiska rodziców,
- 8) wiek,
- 9) datę pochowania,
- 10) miejsce pochowania,
- 11) w przypadku ekshumacji i przeniesienia do innego grobu — datę i miejsce ponownego pochowania,
- 12) numer ewidencyjny,
- 13) rodzaj grobu (ziemny lub murowany).

2. Księga, o której mowa w ust. 1, zawiera również informacje o osobach lub organach uprawnionych do pochowania.

3. Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 1—8, są wpisywane na podstawie karty zgonu.

4. Zamknięcia księgi, o której mowa w § 1 pkt 1, dokonuje się z chwilą wpisu ostatniej osoby pochowanej na cmentarzu w danym roku kalendarzowym.

§ 4. 1. Księga, o której mowa w § 1 pkt 2, zawiera:

- 1) numer ewidencyjny,
- 2) nazwisko i imię osoby lub osób pochowanych w grobie,
- 3) datę pochowania,
- 4) rodzaj grobu (ziemny lub murowany),
- 5) miejsce pochowania,
- 6) adnotację o wpisie nagrobka do rejestru zabytków.

2. Księga grobów prowadzona jest dla wszystkich grobów, a dane wymienione w ust. 1 dotyczą wszystkich zmarłych osób pochowanych w danym grobie.

§ 5. Spis, o którym mowa w § 1 pkt 3, zawiera:

- 1) nazwisko i imię osoby pochowanej na cmentarzu,
- 2) miejsce pochowania,
- 3) numer ewidencyjny.

§ 6. 1. Wpisów do księgi, o której mowa w § 1 pkt 1, dokonuje się nie później niż w terminie 7 dni od dnia pochowania osoby na cmentarzu.

2. Wpisów, o których mowa w ust. 1, dokonuje się w kolejności przyjęcia zwłok do pochowania na cmentarzu.

§ 7. Numerację wpisów do ksiąg, o których mowa w § 1 pkt 1 i 2, rozpoczyna się na początku roku kalendarzowego od numeru 1 i kończy się numerem nadanym ostatniemu wpisowi w danym roku kalendarzowym.

§ 8. Spis, o którym mowa w § 1 pkt 3, sporządza się na podstawie zamkniętej księgi wieczystej osób pochowanych na cmentarzu.

§ 9. 1. Wpisy w księgach cmentarnych dokonywane są piśmem ręcznym w sposób staranny, czytelny i trwałe. Pisownia poszczególnych wyrazów nie może budzić wątpliwości i powinna być zgodna z obowiązującą normą ortograficzną, z wyjątkiem pisowni nazwisk, która może uwzględniać również pisownię tradycyjną, używaną przez osobę noszącą określone nazwisko.

2. W księgach cmentarnych nazwiska i imiona osób oraz nazwy miejscowości wpisuje się w pełnym brzmieniu bez skrótów. Nazwy miejscowości wpisuje się ponadto w brzmieniu obecnie obowiązującym.

3. Nazwę miejscowości położonej za granicą wpisuje się w księgach cmentarnych w pisowni oryginalnej w alfabecie łacińskim. Obok nazwy miejscowości można wpisać w nawiasie nazwę państwa.

4. Pomyłki powstałe przy dokonywaniu wpisów do ksiąg cmentarnych wykreśla się linią ciągłą w sposób uniemożliwiający odczytanie wyrazu wykreślonego. Prawidłowe brzmienie wyrazu wykreślonego wpisuje się w rubryce „uwagi”.

§ 10. 1. Nazwiska do ksiąg cmentarnych wpisuje się w pierwszym przypadku liczby pojedynczej, bez zwyczajowo używanych nazwisk z przyrostkami w formie żeńskiej: -owa, -ina, -ówna, -anka.

2. Nazwiska zakończone na: -ski, -cki, -dzki wpisuje się z zachowaniem rodzaju żeńskiego lub męskiego, w zależności od tego, czy nazwisko dotyczy kobiety, czy mężczyzny.

3. Nazwisko w postaci przymiotnika wpisuje się do ksiąg cmentarnych z zachowaniem rodzaju żeńskiego lub męskiego, w zależności od tego, czy nazwisko dotyczy kobiety, czy mężczyzny.

§ 11. Daty wpisuje się do ksiąg cmentarnych słownie i cyframi arabskimi umieszczonymi w nawiasie w kolejności: rok, miesiąc, dzień.

§ 12. 1. W księgach cmentarnych strony zapisuje się kolejno, nie pozostawiając stron niezapisanych.

2. Niezapisane kolejno w księgach cmentarnych strony z powodu wad technicznych przekreśla się, wpisując adnotację o przyczynie przekreślenia strony.

§ 13. Jeżeli w danym roku kalendarzowym nie zostały wykorzystane wszystkie strony ksiąg cmentar-

nych, księgi te można wykorzystywać w latach następnych.

§ 14. 1. Wpisów do ksiąg cmentarnych dokonuje osoba lub osoby upoważnione do tego przez osoby prawne i fizyczne odpowiedzialne za utrzymanie i zarządzanie cmentarzem.

2. Każdy wpis do ksiąg cmentarnych osoba upoważniona potwierdza swoim podpisem.

§ 15. 1. Księgi cmentarne mogą być prowadzone pomocniczo również przy wykorzystaniu urządzeń i systemów informatycznych.

2. Dane zgromadzone w systemie informatycznym podlegają ochronie na podstawie odrębnych przepisów.

3. Urządzenia i systemy informatyczne służące do prowadzenia ksiąg cmentarnych powinny podlegać zabezpieczeniu sprzętowemu i programowemu uniemożliwiającym dostęp osób nieuprawnionych.

§ 16. 1. Osoby prawne i fizyczne odpowiedzialne za utrzymanie i zarządzanie cmentarzem przechowują księgi cmentarne bezterminowo.

2. Księgi cmentarne powinny być przechowywane w pomieszczeniu zapewniającym należyte ich zabezpieczenie przed uszkodzeniem, zniszczeniem, kradzieżą oraz dostępem osób trzecich.

3. Pomieszczenie, w którym są przechowywane księgi cmentarne, powinno być w miarę możliwości wyposażone w odpowiedni sprzęt przeciwpożarowy oraz w urządzenia kontrolujące temperaturę i wilgotność powietrza.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

M. Biernacki

1014

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 27 sierpnia 2001 r.

w sprawie utworzenia obwodów głosowania na polskich statkach morskich w wyborach do Sejmu i do Senatu.

Na podstawie art. 31 ust. 6 ustawy z dnia 12 kwietnia 2001 r. — Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 46, poz. 499 i Nr 74, poz. 786) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się obwody głosowania na polskich statkach morskich w wyborach do Sejmu i do Senatu, zarządzonych i wyznaczonych na dzień 23 września 2001 r.

2. Wykaz obwodów głosowania, o których mowa w ust. 1, stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej: *J. Widzyk*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 27 sierpnia 2001 r. (poz. 1014)

WYKAZ OBWODÓW GŁOSOWANIA NA POLSKICH STATKACH MORSKICH

I. Armator: Przedsiębiorstwo Państwowe Polska Żegluga Morska, siedziba: pl. Rodła 8, Szczecin

Nr obwodu	Nazwa statku
1001	ARMIA KRAJOWA
1002	BATALIONY CHŁOPSKIE
1003	HUTA KATOWICE
1004	HUTA SENDZIMIRA
1005	HUTA ZGODA
1006	HUTA HALEMBA
1007	KOPALNIA SOSNOWIEC
1008	LEGIONY POLSKIE
1009	MACIEJ RATAJ
1010	MAJOR HUBAL
1011	OKSYWIE
1012	ORLĘTA LWOWSKIE
1013	POLSKA WALCZĄCA
1014	POMORZE ZACHODNIE
1015	POWSTANIEC STYCZNIOWY
1016	ROLNIK
1017	SOLIDARNOŚĆ
1018	SZARE SZEREGI
1019	ZIEMIA CHEŁMIŃSKA
1020	ZIEMIA GNIEŹNIEŃSKA
1021	ZIEMIA SUWALSKA
1022	ZIEMIA TARNOWSKA
1023	ZIEMIA ZAMOJSKA

II. Armator: Przedsiębiorstwo Połowów Dalekomorskich i Usług Rybackich „Odra”, siedziba: ul. Jana Sołtana 1, Świnoujście

Nr obwodu	Nazwa statku
1024	FOKA
1025	HOMAR
1026	KOLIAS
1027	LANGUSTA

Nr obwodu	Nazwa statku
1028	MUSTEL
1029	TUNEK

III. Armator: Przedsiębiorstwo Połowów, Przetwórstwa i Handlu „Dalmor” S.A., siedziba: ul. Hryniewickiego 10, Gdynia

Nr obwodu	Nazwa statku
1030	ACAMAR
1031	ACRUX
1032	ALPHARD
1033	ALTAIR II
1034	ATRIA
1035	CASSIOPEIA
1036	DALMOR II

IV. Armator: Wyższa Szkoła Morska, siedziba: ul. Morska 83, Gdynia

Nr obwodu	Nazwa statku
1037	HORYZONT II
1038	DAR MŁODZIEŻY

V. Armator: Przedsiębiorstwo Poszukiwań i Eksploatacji Złóż Ropy i Gazu „Petrobaltic” Sp. z o.o., siedziba: ul. Stary Dwór 9, Gdańsk

Nr obwodu	Nazwa statku
1039	PETROBALTIC
1040	BALTIC BETA

VI. Armator: Euroafrica Linie Żeglugowe Sp. z o.o., siedziba: ul. Energetyków 3/4, Szczecin

Nr obwodu	Nazwa statku
1041	INOWROCLAW

1015

ROZPORZĄDZENIE KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

z dnia 27 czerwca 2001 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych.

Na podstawie art. 48 ust. 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 1993 r. Nr 7, poz. 34, z 1995 r. Nr 66, poz. 335 i Nr 142, poz. 701, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770, z 1999 r. Nr 90, poz. 999, z 2000 r. Nr 29, poz. 356 i 358 i Nr 73, poz. 852 oraz z 2001 r. Nr 42, poz. 469 i Nr 60, poz. 610) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 27 czerwca 1996 r. w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych (Dz. U. Nr 82, poz. 383, z 1997 r. Nr 17, poz. 95 i Nr 108, poz. 701, z 1998 r. Nr 6, poz. 23 i Nr 116, poz. 755, z 1999 r. Nr 75, poz. 852 oraz z 2000 r. Nr 54, poz. 653) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Ustala się opłaty abonamentowe za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych w roku kalendarzowym 2002:

1) za używanie odbiorników radiofonicznych w wysokości:

- a) 4,60 zł za jeden miesiąc,
- b) 9,00 zł za dwa miesiące,
- c) 13,45 zł za trzy miesiące,
- d) 17,95 zł za cztery miesiące,
- e) 22,30 zł za pięć miesięcy,
- f) 26,40 zł za sześć miesięcy,
- g) 30,80 zł za siedem miesięcy,
- h) 35,10 zł za osiem miesięcy,
- i) 39,35 zł za dziewięć miesięcy,
- j) 43,45 zł za dziesięć miesięcy,
- k) 47,50 zł za jedenaście miesięcy,
- l) 51,20 zł za rok,

2) za używanie odbiorników telewizyjnych lub telewizyjnych i radiofonicznych w wysokości:

- a) 14,10 zł za jeden miesiąc,
- b) 27,65 zł za dwa miesiące,
- c) 41,25 zł za trzy miesiące,
- d) 55,00 zł za cztery miesiące,
- e) 68,40 zł za pięć miesięcy,
- f) 80,90 zł za sześć miesięcy,
- g) 94,45 zł za siedem miesięcy,
- h) 107,60 zł za osiem miesięcy,
- i) 120,55 zł za dziewięć miesięcy,
- j) 133,25 zł za dziesięć miesięcy,
- k) 145,65 zł za jedenaście miesięcy,
- l) 156,80 zł za rok.”;

2) w § 4 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) osoby:

- a) zaliczone do I grupy inwalidów,
- b) zaliczone do znacznego stopnia niepełnosprawności,
- c) całkowicie niezdolne do pracy i niezdolne do samodzielnej egzystencji,
- d) o stałej lub długotrwałej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym, którym przysługuje zasiłek pielęgnacyjny,”;

3) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Zwolnienie od opłat przysługuje po przedstawieniu następujących dokumentów:

1) przez osoby zaliczone do I grupy inwalidów:

- a) decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub orzeczenia komisji lekarskiej do

spraw inwalidztwa i zatrudnienia albo orzeczenia wojskowej komisji lekarskiej lub komisji lekarskiej podległej Ministrowi Spraw Wewnętrznych o zaliczeniu do I grupy inwalidów albo

- b) dowodu osobistego z dokonaniem wpisem o zaliczeniu na trwałe do I grupy inwalidów,

2) przez osoby zaliczone do znacznego stopnia niepełnosprawności:

- a) orzeczenia o zaliczeniu do znacznego stopnia niepełnosprawności wydanego przez właściwy organ orzekający albo
- b) legitymacji osoby niepełnosprawnej dokumentującej niepełnosprawność w stopniu znacznym,

3) przez osoby całkowicie niezdolne do pracy i niezdolne do samodzielnej egzystencji:

- a) orzeczenia lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o całkowitej niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji albo

- b) orzeczenia lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, wydanego w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 16 sierpnia 1998 r., o:

- całkowitej niezdolności do pracy lub
- niezdolności do samodzielnej egzystencji,

4) przez osoby o stałej lub długotrwałej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym — orzeczenia organu orzekającego Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego o stałej lub długotrwałej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym i zaświadczenia o przyznaniu zasiłku pielęgnacyjnego,

5) przez osoby, które ukończyły 75 lat — dowodu osobistego,

6) przez osoby, które otrzymują stały zasiłek z pomocy społecznej lub rentę socjalną — decyzji organu właściwego w zakresie zadań zleconych gminie w sprawach pomocy społecznej,

7) przez osoby niesłyszące:

- a) legitymacji Polskiego Związku Głuchych albo

- b) orzeczenia właściwego organu orzekającego o całkowitej głuchocie lub obustronnym upośledzeniu słuchu (mierzone na częstotliwości 2000 Hz o natężeniu od 80 dB), albo

- c) zaświadczenia wystawionego przez zakład opieki zdrowotnej,

8) przez niewidomych:

- a) legitymacji Polskiego Związku Niewidomych lub Związku Ociemniałych Żołnierzy Rzeczypospolitej Polskiej albo

- b) orzeczenia właściwego organu orzekającego o zaliczeniu do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności z tytułu uszkodzeń narządu wzroku, albo
- c) orzeczenia właściwego organu orzekającego, stwierdzającego uszkodzenie narządu wzroku (ostrość wzroku nie przekracza 15%), albo
- d) zaświadczenia wystawionego przez zakład opieki zdrowotnej,
- 9) przez inwalidów wojennych i wojskowych — książeczki inwalidy wojennego lub wojskowego, wystawionej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych,
- 10) przez kombatantów:
- a) emerytów i rencistów — zaświadczenia lub legitymacji o przyznaniu uprawnień oraz dowodu otrzymania emerytury lub renty za ostatni miesiąc,
- b) uprawnionych na podstawie art. 20¹ ust. 1 ustawy, o której mowa w § 4 ust. 3 pkt 2 — zaświadczenia lub legitymacji o przyznaniu uprawnień oraz dowodu uzyskania świadczenia z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,
- c) inwalidów niebędących emerytami lub rencistami — zaświadczenia lub legitymacji o przyznaniu uprawnień oraz:
- orzeczenia komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, stwierdzającego zaliczenie do jednej z grup inwalidów, albo orzeczenia wojskowej komisji lekarskiej lub komisji lekarskiej podległej Ministrowi Spraw Wewnętrznych albo
- orzeczenia właściwego organu orzekającego o zaliczeniu do jednego ze stopni niepełnosprawności albo legitymacji osoby niepełnosprawnej,
- 11) przez wdowy (wdowców) — emerytów i rencistów pozostałych po kombatantach i innych osobach uprawnionych: zaświadczenia lub legitymacji potwierdzających uprawnienia oraz dowodu otrzymania emerytury lub renty za ostatni miesiąc.”;
- 4) skreśla się § 6a.
- § 2. Opłaty wnoszone na poczet 2002 r. mogą być przyjmowane w 2001 r. według stawek obowiązujących od dnia 1 stycznia 2002 r.
- § 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem § 1 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.

Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji:
J. Braun

Egzemplarze bieżące i z lat ubiegłych oraz załączniki można nabywać:

- na podstawie nadesłanego zamówienia w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa
- w punktach sprzedaży Wydziału Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w Warszawie, al. Jana Chrystiana Szucha 2/4, tel. 629-61-73 i ul. Powsińska 69/71, tel. 694-62-96

Egzemplarze archiwalne — od 1918 r. — ul. Powsińska 69/71, tel. 694-62-96
od 1996 r. — al. Jana Chrystiana Szucha 2/4, tel. 629-61-73

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa, do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru

O wszelkich zmianach nazwy lub adresu prenumeratora prosimy niezwłocznie informować na piśmie Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów

Dziennik Ustaw i Monitor Polski dostępne są w Internecie pod adresem www.gpkprm.gov.pl

Wydawca: Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Redakcja: Rządowe Centrum Legislacji — Redakcja Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i Dziennika Urzędowego Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, ul. Bagatela 14, 00-585 Warszawa, tel. 622-66-56
Skład, druk i kolportaż: Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa, tel.: 694-67-50, 694-67-52; fax 694-62-06
Bezpłatna infolinia: 0-800-287-581
www.gpkprm.gov.pl
e-mail: dziust@gpkprm.gov.pl

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa